

Akademie klasické hudby, z.ú.

Výroční zpráva

31. prosince 2023

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI AKADEMIE KLASICKÉ HUDBY, z. ú. za rok 2023

Akademie klasické hudby, z.ú. (dále jako „Akademie“, „Ústav“ nebo „Společnost“) za účetní období začínající 1. 1. 2023 a končící 31. 12. 2023 (dále jako „Účetní období“)

Obchodní firma: Akademie klasické hudby, z.ú.

Sídlo: Maiselova 25/4, PSČ: 110 00 Praha

Identifikační číslo: 267 25 347

Právní forma: ústav

Zapsaná: v rejstříku ústavů u Městského soudu v Praze, SP. zn. U 527

Orgány Akademie:

Ředitel:

Robert Kolář, narozen 15. 5. 1959 Petřkov 100, Ostružná, PSČ 788 25, den vzniku funkce: 1. 1. 2017

Správní rada:

Jan Štěrba, narozen 19. 8. 1974

U Strouhy 217/31, Miškovice, 196 00 Praha 9

Luboš Veselý, narozen 15. 11. 1977

Zemědělská 1576/10, Dejvice, 160 00 Praha 6

Pavel Šafář, narozen 8. 5. 1970

Jeřabinová 293/1, Motol, 150 00 Praha 5

Struktura řízení Akademie:

Akademie byla v Účetním období řízena ředitelem, který je statutárním orgánem Akademie, Akademii řídí a jedná jejím jménem.

Akademie klasické hudby, z. ú.

Vznikla v roce 2002 s cílem propagovat a popularizovat české hudební umění v České republice i v zahraničí. Její náplní je šíření kulturních hodnot, podpora cestovního ruchu a rozvoj kultury ve všech jejích oblastech. V neposlední řadě se zaměřuje také na podporu mladých umělců, začínajících hudebníků a mládeže se zájmem o kulturu.

Od roku 2008 je pořadatelem mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha, který si tak jako celá Akademie klasické hudby vytkl za cíl pečovat společně s partnery a mecenáši o umělecký odkaz českého génia a světově proslulého skladatele Antonína Dvořáka. Svým formátem úspěšně naplňuje ambici zařadit se mezi významné evropské festivaly, na kterých vystupují přední osobnosti světové i tuzemské hudební scény. V přímých i širších souvislostech je programově bytostně napojen na dílo Antonína Dvořáka. Již několik let také festival dává možnost vyniknout mladým talentovaným umělcům do 30 let, do roku 2020 se tak dělo v rámci velkého debutového Dne D, v roce 2021 vznikla celá nová řada s názvem Pro budoucnost, která dává jak ve Dvořákově síni Rudolfiny, tak na dalších festivalových pódii prostor nejen nastupující interpretační generaci, ale i současným autorům, kterým v režimu objednávky nových kompozic umožňuje představit svou tvorbu v kontextu osvědčených kompozičních hodnot světových skladatelů. V roce 2022 pak byla uvedena v život další programová řada, symbolicky umístěná do prostor bytostně spojených se sídlem hlavního mecenáše festivalu Karel Komárek Family Foundation, tedy budovou na pražské Bořislavce. Koncerty řady „Dvořákova Praha na Bořislavce“ se konají ve foyeru této budovy, který od roku 2024 nese název „Artium“, symbolicky spojující různé druhy umění napříč žánry. Takže vedle celoročního kulturního programu, který sestává z koncertů napříč hudebními žánry a výstav výtvarného umění včetně umění digitálního, jsou během MHF Dvořákova Praha organizovány koncerty pro skutečně nejmladší interprety, jejichž umělecká dráha se teprve začíná rozvíjet, ale zároveň již v oboru interpretace klasické hudby dosáhli pozoruhodných výsledků. To dokumentují ceny z mnoha mezinárodních i národních interpretačních soutěží, včetně Akademií klasické hudby spolupořádané soutěže Concertino Praga. Zároveň v tomto ohledu spolupracuje AKH i se stipendijním programem KKFF, jehož stipendisté dostávají pravidelné příležitosti prezentovat své dovednosti právě v rámci tohoto cyklu. Spojením cyklů Pro budoucnost a Dvořákova Praha na Bořislavce tak vzniká jedna z nejkonzentrovanějších a nejsystematičtější orientovaných koncertních platform pro mladé interpretační umění v rámci festivalů obdobného formátu v ČR, která se dostává do přímé kvalitativní konfrontace s dalším festivalovým programem, jenž se z hlediska prezentace umělců orientuje na absolutní interpretační světovou špičku.

Od roku 2009 vyhlašuje Akademie klasické hudby Cenu Antonína Dvořáka, kterou prostřednictvím Rady akademiků oceňuje tuzemské i světové osobnosti, jež se svým celoživotním dílem nebo mimořádným uměleckým počinem významnou měrou zasloužily o propagaci a popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí. Držiteli ocenění jsou Josef Suk, Ivan Moravec, Jiří Kout, Ludmila Dvořáková, Jiří Kylián, Jiří Bělohlávek, Yo-Yo Ma, Richard Novák, Ivan Klánský, Česká filharmonie, Gabriela Beňačková, Jakub Hrůša, Sir András Schiff, Pražský filharmonický sbor a Panochovo kvarteto. Pro rok 2024 je navrhován na tuto cenu australský divadelní režisér Barrie Kosky, který spolupracuje s nejprestižnějšími operními domy a festivaly po celém světě a na jehož kontě nalezneme několikrát inscenování Dvořákovy Rusalky nebo Janáčkových oper Příhody Lišky Bystroušky a Káti Kabanové.

V roce 2016 AKH poprvé uspořádala mezinárodní čtyřdenní konferenci s názvem Cultural Leadership Summit: Prague. Cílem konference bylo nabídnout manažerům v oblasti kultury

návody a inspiraci v klíčových oblastech, jako jsou ekonomika uměleckého provozu, fundraising, crowdfunding, strategické a umělecké plánování, marketing a práce s publikem. Dalším z cílů bylo vytvoření každoroční platformy pro setkávání manažerů a navázání dialogu v oblasti kultury a výměny zkušeností. Hlavním lektorem a zaštiťující osobností po odborné stránce byl bývalý dlouholetý prezident Kennedy Centra v USA Michael M. Kaiser, předseda správní rady DeVos Institutu.

V roce 2019 oznámila další rozšíření svých aktivit především se zaměřením na vzdělávání a rozvoj mladých talentovaných umělců. Od roku 2020 se Akademie klasické hudby stala spolupořadatelem prestižní soutěže Concertino Praga. Že to byl krok správným směrem, dokazují i jména laureátů posledních ročníků, které se již konaly ve společné gesci Akademie klasické hudby a Českého rozhlasu. Asi nejvýraznějšími osobnostmi, které se staly laureáty ročníků 2020–2023, jsou houslista Daniel Matejčka a klavírista Jan Schulmeister, kteří od svého úspěchu v Concertino Praga zaznamenali několik dalších mezinárodních úspěchů v podobě cen z velkých mezinárodních soutěží, vystoupení na prestižních pódích a CD nahrávkách (Matejčka natočil 6 sólových sonát E. Ysaÿe pro firmu Supraphon, Schulmeister se stal jako jediný Evropan laureátem Van Cliburnovy soutěže v USA).

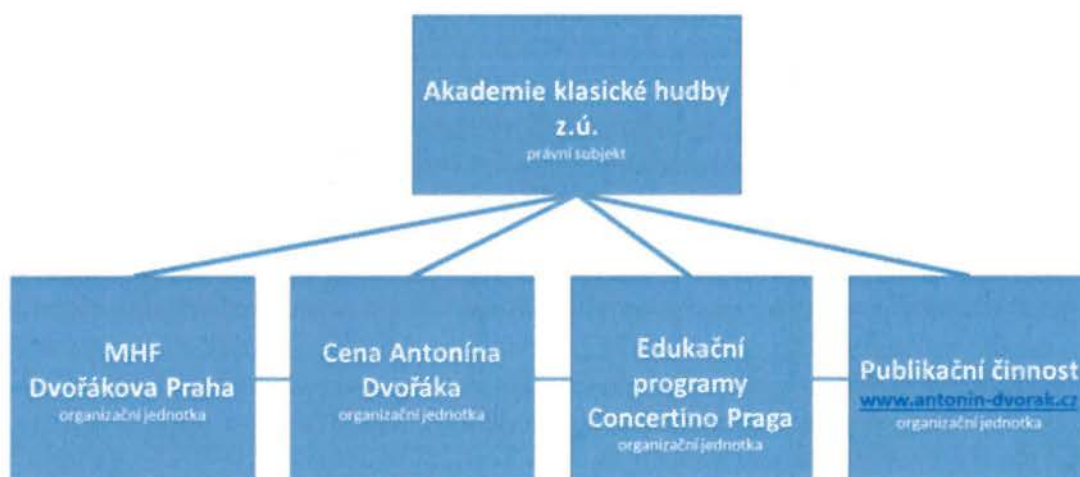
V rámci vydavatelské činnosti vychází pod hlavičkou Akademie klasické hudby od roku 2018 magazín, bylo vydáno několik hudebních nosičů a kniha pamětí vnuka skladatele Antonína Dvořáka nazvaná Vyznání v F dur. V roce 2021 pak ve vydavatelské činnosti pokračovala vydáním knihy muzikologa Ondřeje Šupky Než nás rozdělí oceán: Koncertní turné „na rozloučenou“ Antonína Dvořáka. Roky 2021 a 2022 proběhly ve znamení iniciace a zásadní finanční podpory rozsáhlého nahrávacího projektu, kdy po úspěchu klavírního maratonu souborného provedení díla pro sólový klavír Antonína Dvořáka byla po více než 50 letech (poslední nahrávka české produkce byla záznam v interpretaci Radoslava Kvapila z počátku 70. let 20. století) realizována nahrávka souborného Dvořákova díla v interpretaci Ivo Kahánka. Tu vydala firma Supraphon za 50% finanční podpory AKH/KKFF a doplnila ji i speciální edice ve formě vinylového LP provázeného grafickým listem vypodobení Antonína Dvořáka na základě soutěže mezi žáky výtvarných oddělení Základních uměleckých škol. V roce 2023 byly dokončeny práce na převedení webu www.antonin-dvorak.cz do portfolia činností AKH, a to ve spolupráci s jejím původním autorem, muzikologem Ondřejem Šupkou, který i nadále v rámci Akademie klasické hudby působí společně s Davidem Beveridgem v roli programového poradce. Web byl technologicky modernizován, nově graficky uspořádán a skýtá potenciál pro své další systematické obsahové rozšiřování. Ředitelem Akademie klasické hudby, z.ú. je Ing. Robert Kolář.

- Ředitelem AKH a statutárním zástupcem i nadále zůstává Ing. Robert Kolář.
- Mgr. Jan Simon pokračuje ve výkonu funkce intendanta AKH a od 1. 1. 2021 se přesunul z pozice programového ředitele MHF Dvořákova Praha na pozici ředitele festivalu. Ředitel AKH udělil Janu Simonovi omezenou plnou moc k zastupování AKH směrem navenek i uvnitř organizace.
- Na pozici vedoucí marketingu a online komunikace nadále působí Bc. Veronika Jandová, MSc.
- Na pozici vedoucí produkce nadále působí Šárka Coleman.
- Na pozici pracovníka back office a vedoucí Vstupenkového centra působí Michaela Krejčová.

Pro další činnosti využívá AKH služeb externích dodavatelských subjektů:

- Umělecká smluvní agenda – Jaroslav Manda
- Projektový management festivalu – Markéta Stehlíková
- Projektový management vzdělávacích programů – Markéta Vybíralová (od 1. 3. 2023)
- Fundraising – Mona Janovská
- On-line marketing a komunikace – Ing. Božena Vojtěchová
- PR a komunikace – MAGMA Communications
- Mzdová agenda – KKCG a. s.
- Účetnictví – Jolana Florová Corporate Services
- Právní služby – Šafář a Partners

Organizační struktura Akademie klasické hudby z. ú. v roce 2023

PROJEKTY ROKU 2023

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL DVOŘÁKOVA PRAHA 2023

Počet nabízených míst:	18 610
Počet návštěvníků (účastníků) celkem:	15 633
z toho platících:	10 721
z toho v rámci partnerských plnění:	1 824

• Název projektu: **MHF Dvořákova Praha 2023**

Počet nabízených míst:	17 348 míst spojených se zpoplatněným vstupným
Počet návštěvníků (účastníků) celkem:	15 178 (nezahrnuje návštěvníky vybraných doprovodných akcí, kde nebylo vybíráno vstupné, kterých bylo cca 700 – Rodinný den, Masterclassy, Po stopách Antonína Dvořáka)
z toho platících:	11 125 platících 4 053 vstupenek v rámci partnerského plnění

• **MHF Dvořákova Praha** je největším dvořákovským projektem nejen v Praze a České republice, nýbrž i v celosvětovém měřítku. Festival je nejen oslavou hudebního génia a světově nejuznávanějšího českého skladatele Antonína Dvořáka, ale i významnou společenskou událostí. Je exkluzivní přehlídkou špičkových interpretů, dirigentů, mezinárodně respektovaných orchestrů i komorních souborů, kteří přijíždějí do Prahy vzdát hold globálně nejhranějšímu českému skladateli. V rámci festivalového programu není prováděn pouze standardní repertoár pocházející z Dvořákova pera, ale i velké množství méně frekventovaných i zapomenutých Mistrových opusů. Na festivalu zní samozřejmě i hudba dalších světových skladatelů s těžištěm v klasicko-romantickém repertoáru, uváděna jsou i díla nejvýznamnějších skladatelů 20. a 21. století včetně skladeb, které vznikají na objednávku festivalu.

V rámci 16. ročníku MHF Dvořákova Praha bylo hlavním tématem nejen dílo Antonína Dvořáka, ale i připomínka 190. výročí narození Johannese Brahmse, který byl nejen Dvořákovým současníkem, ale hlavně blízkým tvůrčím přítelem. Právě díky skutečnosti, že Brahms, který byl osloven Dvořákovým talentem a schopnostmi a předložil svému nakladateli Fritzovi Simmrockovi partituru Dvořákových Moravských dvojzpěvů, získal Dvořák zásadního nakladatele, čímž byla exploatace jeho díla velmi urychlena, a Dvořákova hudba se tak daleko snadněji mohla prosadit do repertoáru mnohých interpretů a tím i získat srdce posluchačů. Proto festivalová dramaturgie považovala za důležité tuto Brahmsovu stopu ve Dvořákově životě zásadním způsobem ve festivalovém programu akcentovat.

Dalším významným výročím, které si programová skladba festivalu chtěla připomenout, bylo 150 let uplynulých od narození génia klavíru Sergeje Rachmaninova, který byl nejen fenomenálním klavíristou a autorem nesmrtelných klavírních opusů, ale i skvělým symfonickým skladatelem, přičemž tato část jeho tvorby bývá často upozadována.

V rámci 16. ročníku MHF Dvořákova Praha se uskutečnilo 26 koncertů a 13 doprovodných akcí v následujících lokalitách:

Dvořákova síň Rudolfiny – Praha
Schody Rudolfiny – Praha
Anežský klášter – Praha
Betlémská kaple, Slavnostní aula ČVUT – Praha
Kostel sv. Šimona a Judy – Praha
Sál B. Martinů HAMU – Praha
Klavírní sál HAMU – Praha
Bořislavka centrum – Praha
Arcibiskupský palác, kostel sv. Michala, Národní dům, Městské divadlo – Olomouc

- Festivalová dramaturgie pojímá Dvořákovo dílo a historické souvislosti jeho vzniku ve velké šíři. Festival reflektuje Dvořákův tvůrčí odkaz i v rovině jeho pedagogického působení a osobní podpory nastupující hudebnické generace. Dalším cílem Dvořákovy Prahy je mimo jiné, aby světové hvězdy přijíždějící na festival podtrhly dramaturgické záměry festivalu, a ne aby se dramaturgie festivalu přizpůsobovala sezonním programovým plánům interpretů. Nástrojem k dosažení těchto obsahových cílů festivalové dramaturgie je systém promyšlených a jasně vyprofilovaných programových řad, kterými jsou **Dvořák Collection**, **Komorní řada**, **Světové orchestry**, **řada Česká filharmonie** v roli rezidenčního orchestru. Zejména pak programová řada **Pro budoucnost** a nově otevřená koncertní řada, která je též věnována mladým interpretům, s názvem **Dvořákova Praha na Bořislavce** poskytují v rámci festivalu takového formátu a významu mimořádně rozsáhlý prostor velmi mladým umělcům, kteří stojí na počátku své profesionální dráhy.

- Na dramaturgii festivalu se každoročně významně podílí **kurátor Komorní řady**. V roce 2023 jím byl v rámci tříletého projektu souborného provedení díla A. Dvořáka pro smyčcový kvartet již druhým rokem komorní soubor **Pavel Haas Quartet**, který propojil dramaturgii Komorní řady i Dvořák Collection 2023. Téma této řady vyvrcholí ročníkem 2024. Ke spolupráci byly přizvány soubory Belcea Quartet, Schumann Quartet, Bennewitzovo kvarteto, Zemlinského kvarteto a Sedláčkovovo kvarteto. Spolupráci na dílech A. Dvořáka a dalších autorů přijali další interpreti – A. Kobekina v Schubertově smyčcovém kvintetu, Sharon Kam v Mozartově klarinetovém kvintetu „Stadler“, B. Chamayou ve Franckově klavírním kvintetu, Vladimír Bukač v Brahmsově smyčcovém kvintetu, herec Daniel Bambas v díle Viktora Ullmanna Píseň o lásce a smrti korneta Kryštofa Rilka (úprava pro smyčcové kvarteto Harry-Imre Dijkstra), pěvkyně Markéta Cukrová v Il Tramonto Ottorina Respighiho či klavírista Matouš Zukal v klavírních kvintetech K. B. Jiráka a J. R. Dřízala, který zazněl ve světové premiéře na objednávku festivalu.

- **Rezidenčním orchestrem festivalu Dvořákova Praha je i nadále Česká filharmonie**. Ta navázala v roce 2023 na své zásadní statutární postavení v rámci festivalové struktury uvedením 3 symfonických koncertů:

14. 9. 2023 zaznělo Brahmsovo Německé requiem v podání dirigenta Sakariho Orama, Pražského filharmonického sboru vedeného sbormistrem Lukášem Vasilkem se sólisty Anu Komsí a Christianem Sennem.

19. 9. 2023 byl proveden pod taktovkou dirigenta Tomáše Netopila Klavírní koncert č. 3 d moll, op. 30 Sergeje Rachmaninova se sólistou Borisem Giltburgem a Symfonie č. 3 Aarona Coplanda.

22. 9. 2023 se ve dvojjediné roli sólisty a dirigenta představil Sir András Schiff, který uvedl tato díla:

Johann Sebastian Bach: Klavírní koncert č. 1 d moll, BWV 1052,

Wolfgang Amadeus Mozart: Klavírní koncert č. 27 B dur, K. 595,

Ludwig van Beethoven: Symfonie č. 3 Es dur, op. 55 „Eroica“.

- **Zmíněná připomínka 190. výročí narození Dvořákova nejbližšího tvůrčího přítele Johannese Brahmsa byla reprezentována programovou řadou „Brahms 190“, v jejímž rámci zazněly všechny čtyři instrumentální koncerty tohoto autora v podání klavíristů Igora Lewita s Vídeňskými filharmoniky a Jakubem Hrůšou, Paula Lewise ve spolupráci se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a dirigentem Petrem Popelkou, houslisty Gila Shahama za doprovodu Izraelské filharmonie a dirigenta Lahava Shaniho a violoncellisty Kiana Soltaniho, který společně s Gilem Shahamem provedl Brahmsův dvojkonzert za spoluúčinkování téhož orchestru a dirigenta. Dále zazněla i Brahmsova 2. symfonie a Německé requiem.**

- **Řadu světových orchestrů ozdobil svou účastí orchestr Wiener Philharmoniker, který se vrátil do Prahy pod vedením českého dirigenta Jakuba Hrůši se sólistou Igorem Levitem. Orchester vzdal poctu oběma hlavním programovým protagonistům festivalového ročníku – zazněla Dvořákova 8. symfonie a Brahmsův 2. klavírní koncert B dur, op. 83. Stalo se tak historicky poprvé, kdy tento orchestr na českém či československém území řídil český dirigent. Navíc koncert byl i koncertem EBU – Evropské vysílací unie, který v kalendáři tohoto orchestru patří společně s Novoročním koncertem a Letním koncertem ze zámku Schönbrunn ke třem nejprestižnějším koncertům v rámci koncertní sezony tohoto tělesa. Koncert vysílala v přímém přenosu ČT art a k jeho následnému odvysílání se v rámci EBU přihlásilo rekordních 68 vysílatelů v zahraničí.**

Dalším významným tělesem, které se v roce 2023 prezentovalo na MHF Dvořákova Praha, byl orchestr **Izraelské filharmonie**, jenž se představil hned na dvou koncertech, a to 10. a 11. 9. 2023. V rámci svých programů vzdal tento orchestr pod vedením svého nového šéfdirigenta a hudebního ředitele **Lahava Shaniho**, nástupce Zubina Mehty, hold dvěma jubilantům roku 2023 – Sergeji Rachmaninovovi a Johannesu Brahmsovi. Jako sólisté se představili **houslista Gil Shaham a violoncellista Kian Soltani**.

Zahajovací koncert patřil **Tonhalle-Orchester Zürich** pod vedením svého šéfdirigenta **Paava Järviho**. V rámci tradičního zahajovacího koncertu 7. 9. 2023 s dvořákovským programem se sólového partu ve violoncellovém koncertu představila vycházející hvězda **Anastasia Kobekina**. Na druhém koncertu pak spojil své síly s orchestrem a Maestrem Järvim český **klavírista Ivo Kahánek** v Beethovenově 3. klavírním koncertu, aby v druhé části koncertu zazněla Brucknerova 9. symfonie.

- V rámci řady **Pro budoucnost** festival usiluje od roku 2020 o výraznou exploataci výsledků programů orientovaných na nastupující interpretační generaci na pódia dalších pořadatelů v tuzemsku i zahraničí. V roce 2023 spojil festival své síly s **Akademií komorní hudby** vedenou violoncellistou **Tomášem Jamníkem**, aby v rámci programu uvedli 3 díla

rozličného formátu. Nejprve zazněl Koncert pro klavír, housle a smyčcový kvartet Ernesta Chaussona v podání izraelsko-kanadského klavíristy **Romana Rabinoviche** a houslisty **Josefa Špačka** společně se stipendisty AKH, kteří utvořili smyčcové kvarteto. **Následně zazněla ve světové premiéře koncertantní skladba Jiřího Gemrota Ďábelský rozmar, kterou autor napsal na objednávku Dvořákovy Prahy.** V ní se jako sólista představil violoncellista Tomáš Jamník, jemuž byli partnery stipendisté AKH, tentokrát hráči na dechové nástroje. Skladba se totiž nástrojovým obsazením blíží Dvořákově Serenádě pro dechové nástroje. Závěr koncertu pak patřil **Concertinu pro klavírní trio a smyčcový orchestr Bohuslava Martinů,** který opět utvořili stipendisté AKH a jako sólisté vystoupili všichni tři protagonisté večera – Roman Rabinovich, Josef Špaček a Tomáš Jamník. **Spolupořádání soutěže Concertino Praga,** zejména pak její finálové části (byť není přímou součástí této grantové žádosti rozpočtově), rozšiřuje povědomí o festivalu do dalšího mezinárodního rozměru. A tak i letos proběhlo veřejné finále Concertina Praga v rámci pravidelného festivalového programu 16. 9. 2023 za doprovodu Symfonického orchestru Českého rozhlasu pod taktovkou Jana Kučery před zraky publika a prestižní mezinárodní poroty ve Dvořákově síni Rudolfiny. Finalisté komorní kategorie pak soutěžili 15. 9. 2023 o prvenství v Anežském klášteře. Součástí prezentace soutěžících bylo i vystoupení na Talent Stage v objektu Bořislavka, jehož se účastnili další úspěšní kandidáti soutěže, kteří obdrželi čestná uznání. **Tento koncert je již čistou součástí festivalu i rozpočtově a nespadá do žádosti podané pro projekt Concertino Praga.**

V rámci debutových vystoupení se pražskému a českému publiku vůbec poprvé představil italský klavírista, držitel 2. ceny Mezinárodní klavírní soutěže v Montrealu a absolvent berlínské **Barenboimovy akademie Giuseppe Guarrera** ve velmi náročném programu: zazněla Klavírní sonáta č. 1 f moll, op. 2, č. 1 Ludwiga van Beethovena, Musica ricercata Györgye Ligetiho, Venezia e Napoli Franze Liszta a Obrázky z výstavy Modesta Petroviče Musorgského.

Tak jako v letech 2021 a 2022 **i v roce 2023** uspořádali organizátoři festivalu **3 mistrovské kurzy** významných osobností festivalu, které byly přístupné za symbolické vstupné a studentům zdarma. V roce 2023 byli mentory mistrovských kurzů **hornistka Sarah Willis, houslista Gil Shaham a violoncellista Pablo Ferrández.**

- **Novým projektem festivalu 2023 byla realizace koncertní řady Akademický cyklus.** Ten vznikl z podnětu rektora ČVUT prof. Vojtěcha Petráčka a bývalého rektora VŠE prof. Richarda Hindlse, aby právě univerzity a vysoké školy obohatily své kulturní sezony ve spojení s významnými pořadateli. Dvořákova Praha se do tohoto projektu zapojila právě vytvořením Akademického cyklu, v jehož rámci ve slavnostní aule ČVUT – Betlémské kapli – realizovala 4 koncerty napříč jednotlivými koncertními řadami i samostatným projektem. A tak v Betlémské kapli proběhl hlavní koncert Rodinného dne Dvořákovy Prahy s názvem „Dvořák hostitel“ v podání Plzeňské filharmonie s dirigentem Chuheiem Iwasakim, debutový klavírní recitál Giuseppeho Guarrery, koncert komorního orchestru New European Strings pod vedením britsko-ruského houslisty a historicky prvního vítěze soutěže Concertino Praga Dmitrije Sitkovetského a komorní koncert Schumann Quartet s klarinetistkou Sharon Kam.

- **Řada Opera in Concert** v roce 2023 přinesla poněkud odlišný formát, než jakým je koncertní provedení operního díla. Tentokrát chtěla dramaturgie nechat zaznít na pódiu Dvořákovy síně v jistém slova smyslu „antologii“ české opery. A tak byly vedle árií z oper Antonína Dvořáka či Bedřicha Smetany provedeny orchestrální přehledy, intermezzy, árie či dueta z oper L. Janáčka, B. Martinů, K. Kovařovice, V. Blodka, V. Nováka a Z. Fibicha

v provedení Orchestru Národního divadla, dirigenta Roberta Jindry, Kateřiny Kněžíkové a Adama Plachetky.

- Od roku 2022 začala Dvořákova Praha pořádat další 4 koncerty v programové řadě s názvem **Dvořákova Praha na Bořislavce**. Ta by díky svému obsahu, kdy je koncertní pódium vyhrazeno mladým interpretům a dává jim jednu z prvních možností vystoupit na velkém renomovaném mezinárodním hudebním festivalu, mohla být součástí řady Pro budoucnost, avšak specifikum lokace koncertů, která je spojena se sídlem zakladatele festivalu a jeho hlavního mecenáše Nadace Karel Komárek Family Foundation na pražské Bořislavce, a režim prodeje vstupenek předurčovaly koncerty k vytvoření samostatné řady v rámci programového portfolia festivalu. **Na tyto koncerty bylo vstupné dobrovolné a výtěžek ze vstupného je bezesbýtku věnován stipendijnímu fondu KKFF na podporu mladých českých interpretů. V rámci této řady vystoupili v roce 2023 PBtet (Prague Brass Quintet), klavírista Jan Schulmeister, semifinalisté soutěže Concertino Praga a violoncellista Adam Klánský, se kterým u klavíru spolupracoval jeho otec prof. Ivan Klánský, držitel Ceny Antonína Dvořáka.**
- **Dvořákova Praha** pečuje prostřednictvím výletů „**Po stopách Antonína Dvořáka**“ o skladatelův odkaz také zviditelňováním autentických dvořákovských míst, a to včetně provádění Dvořákových děl s těmito místy úzce spjatých. Jako festivalovou ouverturu realizovali pořadatelé v roce 2023 pro příznivce Dvořákova díla „Stopy“ v dalším místě, které pro vývoj Mistrovy kariéry mělo zásadní význam. Je jím město Olomouc, spojené s provedením mnoha Dvořákových vokálně instrumentálních děl, a místo, kde po Praze Dvořák jako interpret vystupoval za svého života nejčastěji. Z ukázek těchto opusů, jejichž vznik se váže k městu Olomouc, provázených odborným výkladem v současnosti asi největšího znalce Dvořákova díla, muzikologa Davida Beveridge, byl sestaven hlavní koncert tohoto výletu Po stopách Antonína Dvořáka v Arcibiskupském paláci v Olomouci.
- Dvořákova Praha měla v roce 2023 netradiční doprovodný program, na kterém se festival nepodílel finančně, ale organizačně. Při příležitosti konání festivalu Dvořákova Praha vytvořil **turecko-americký výtvarník Refik Anadol**, uznávaný umělec tureckého původu žijící v Los Angeles, audiovizuální dílo inspirované dílem Antonína Dvořáka s názvem „**Dvořák Dreams**“, a to za pomoci umělé inteligence a strojového učení. Umělecký projekt 0xCollection v Praze představil nejnovější trendy v digitálním umění a nových médiích. Jeho nejviditelnější součástí je právě velkoformátové audiovizuální dílo na motivy tvorby skladatele Antonína Dvořáka, které bylo vystaveno na velké projekční stěně ve formě kostky 10 x 10 metrů před Rudolfinem na náměstí Jana Palacha, kde bylo k vidění od 7. do 13. září 2023, denně od 10 do 22 hodin.

Participace médií při šíření obsahu festivalového programu

Přímé přenosy a záznamy:

Česká televize: **Přímý přenos ČT art** – zahajovací koncert Tonhalle-Orchester Zürich 7. 9. 2023 (stream na iVysílání ČT celosvětově 7 dní, ČR 28 dní)
Přímý přenos ČT art – Wiener Philharmoniker 13. 9. 2023 (stream na iVysílání ČT celosvětově 7 dní, ČR 28 dní, následné vysílání ze záznamu v 68 zemích sítě EBU)

Český rozhlas: **Přímý přenos ČRo Vltava a EBU – finálové koncerty Concertino**
Praga
15. 9. a 16. 9. + audiovizuální stream Concertino Praga
Přímý přenos ČRo Vltava a řada Premium EBU – závěrečný
koncert 24. 9. 2023 Symfonický orchestr Českého rozhlasu, koncert
připomínající 100 let od zahájení pravidelného rozhlasového vysílání na
českém území

Mediální partnerství:

- Česká televize
- Český rozhlas
- Právo
- Novinky.cz
- Harmonie
- Klasika Plus

Práce s publikem:

- K budování nového, mladého publika slouží od roku 2017 doprovodné programy, kterými jsou setkávání publika s vybranými umělci v podobě Setkání po potlesku (rozhovory s umělci bezprostředně po koncertě přímo na pódiu s moderátorem Jiřím Vejvodou), případně tzv. „Pretalku“ a Rodinného dne Dvořákovy Prahy.
- **V roce 2023 se Setkání po potlesku konala na 4 koncertech.**
- Veřejně přístupný **Masterclass** přináší publiku vzácný pohled do přípravy a cizelování interpretačního výkonu umělcem přímo na pódiu. Nejde tedy o interpretační exhibici v tom nejlepší smyslu slova, ale o zasvěcení posluchače do náročného procesu přípravy vrcholné interpretace, což je jistě pro mnohé posluchače prvkem zcela novým a mnohdy asi překvapujícím, na druhé straně vedoucím k pochopení toho, co se vlastně při koncertě na pódiu odehrává. V roce 2023 byli mentory hornistka **Sarah Willis**, **violoncellista Pablo Ferrández** a houslista **Gil Shaham**.
- Mladé festivalové publikum vzděláváme také instrukcemi o vhodném oblečení (dress code) a také vzděláváním o zvyklostech koncertního života (např. kdy je vhodné, a kdy naopak nevhodné tleskat atp.).
- Festival Dvořákova Praha po marketingové stránce sleduje aktuální trendy a nabízí mladému festivalovému publiku informace na komunikačních platformách pro tuto cílovou skupinu tradičních (Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn). Při svých komunikačních aktivitách využívá se stále větší převahou online komunikaci před klasickou outdoorovou.
- Festival Dvořákova Praha využívá vlastní rozsáhlou databázi autorizovaných příjemců newsletterů (cca 20 000 e-mailových adres, jejichž uživatelé dali souhlas se zasíláním newsletterů v souladu s nařízením GDPR), díky které je informuje po celý rok o festivalovém dění.
- Prostřednictvím festivalového webu, webu Akademie klasické hudby a v součinnosti s hudebními webovými portály nabízíme čtenářům rozhovory s významnými hosty festivalu, umělci, kteří zavítají jako interpreti na festivalová pódia.

- Festival se snaží budovat festivalovou „rodinu“ prostřednictvím Klubu mecenášů Dvořákovy Prahy, který není jen souručenstvím těch, kteří individuálním dárcovstvím podporují rozvoj festivalu, ale jsou zasvěcováni do zákulisí realizace velkého festivalového projektu, aby vnímali veškeré souvislosti, v jejichž rámci je akce pořádána. Jde zároveň o popularizaci samotné myšlenky festivalu, tedy péče o tvůrčí a pedagogický odkaz života díla Antonína Dvořáka. Členové klubu se tak dobrovolně stávají ambasadory této myšlenky a působí na své okolí ve smyslu získávání nových příznivců díla Antonína Dvořáka, dalších českých i zahraničních autorů i klasické hudby samotné. A nejedná se pouze o rozšiřování okruhu finančních podporovatelů festivalu, ale obecně zájemců o hudební umění.
- Prostřednictvím webu www.antonin-dvorak.cz, jehož je od roku 2023 pořádající AKH vlastníkem, seznamujeme veřejnost nejen s podrobnostmi o Dvořákově díle a životě, ale i o aktualitách z kulturního života, které se k tomuto tématu váží. Tento web je nejkomplexnějším zdrojem o Dvořákově díle v celosvětovém měřítku v online prostředí. Má svou českou a anglickou verzi a jeho obsahovým garantem je muzikolog, otec a prvotní realizátor této myšlenky Ondřej Šupka, autor několika publikací zabývajících se dvořákovskými tématy.

Návštěvnost a mediální reflexe:

- V roce 2023 navštívilo festival 15 178 diváků, pokud nepočítáme ty, kteří navštívili doprovodné akce, na nichž nebylo vybíráno vstupné (např. audiovizuální digitální umělecké dílo Refika Anadola „Dvořák Dreams“ instalované před budovou Rudolfiny od 7. do 13. 9. 2023, částečně pak Po stopách AD, Rodinný den DP, Masterclassy). Pak by toto číslo dosahovalo téměř 16 000 diváků. Tím se festival dostal na čísla, která významně překračují jak rok 2019, který byl z hlediska tržeb doposud nejúspěšnější, tak i rok 2022, který byl nejúspěšnější z pohledu počtu návštěvníků festivalu.
- Ročník 2023 zaznamenal historicky největší mediální reflexi jak v odborných tištěných a internetových periodikách, tak i na sociálních sítích a v mainstreamových médiích. Je označován za nejúspěšnější festivalový ročník. Zásadní roli v tom sehrála jak audiovizuální instalace „Dvořák Dreams“, tak i průřezově vysoká kvalita a atraktivita nabízeného programu a v neposlední řadě kvalita přímých televizních a rozhlasových přenosů, díky nimž se hudba z festivalu a téma díla a života Antonína Dvořáka dostaly k posluchačům i k odborné veřejnosti prostřednictvím cca 80 zahraničních vysílatelů.

Souhrn festivalové aktivity včetně zohlednění finančních faktorů při realizaci festivalu

Program festivalu byl realizován takřka v úplném rozsahu. Jedinou výjimku tvořilo zrušení angažmá orchestru Philharmonia z Londýna pod vedením jeho šéfdirigenta Santtu-Matiase Rouvaliho. K této programové redukci došlo v důsledku přidělení nižší než požadované dotace v rámci vládního programu na podporu festivalů profesionálního umění. Původní žádost zněla na 23 868 755 Kč, reálně obdržená dotace na ročník 2023 byla 17 900 000 Kč. Reálná realizace koncertu orchestru Philharmonia (honorář, ubytování, doprava) vycházela v plánování na 3 100 000 Kč. I tak se díky navýšení tržeb ze vstupného (plán 12 200 000 Kč - realizováno 13 067 960 Kč) podařilo realizovat všechny ostatní plánované akce beze změny., K tržbám je třeba ovšem i přičíst výnos ve výši 427 570 Kč z prodeje tak zvaných „donátorských vstupenek“, které odvozují svou cenu z ceny vstupenek 1. kategorie a přidáné

hodnoty daru.) Ke zlepšení výsledku fundraisingové činnosti oproti plánu a redukci nákladů na marketing se podařilo naplnit dominantní část dramaturgického záměru i zaplnit termínově celé festivalové období. Nebudeme však zastírat, že krátkodobé rušení angažmá, jež jsou v případě zahraničních orchestrů domlouvána s tříletým předstihem, není příjemnou záležitostí provázenou i hrozbou možných sankcí ze strany agenturních i uměleckých partnerů. Zároveň může dojít i k dílčímu narušení dlouhá léta budované důvěry mezi partnery. To je bezesporu jednou z největších nevýhod jednoletého grantového systému, kdy konečný stav disponibilních prostředků je znám pořadateli de facto v horizontech jednotek měsíců před samotnou realizací festivalu.

Další drobnou změnou byl zástup sólisty na koncertě New European Strings, kdy za náhle onemocnělého Jana Bartoše promptně zaskočil v Mendelssohnově Dvojkonzertu Ivo Kahánek, který byl původně proponován k sólovému vystoupení právě s Philharmonia London, ale zároveň byl alternativním sólistou koncertu Tonhalle-Orchester Zürich 8. 9. 2023, kde byl původně navrhován jiný sólista.

Festival tedy i po těchto dílčích zásazích naplnil všechny programové řady dle dlouhodobého a ministerstvu kultury předloženého plánu.

Projekt je určen především pražské, tuzemské i zahraniční kulturní veřejnosti se zájmem o oblast klasické hudby a zejména pak milovníkům české tvorby, personifikované především osobností Antonína Dvořáka. Zahraničním návštěvníkům hlavního města byl festival v roce 2023 přístupný již neomezeně, byl však ovlivněn výrazně menším cestovním ruchem i negativními ekonomickými předpověďmi, týkajícími se koupěschopnosti obyvatelstva v zrcadle přicházející hospodářské a energetické krize. Prostřednictvím komunikace se Základními uměleckými školami jsme daleko masivněji oslovovali i nejmladší generaci. Spolupracujeme se zastupitelskými úřady působícími v Praze, abychom festival komunikovali i do komunit občanů jiných států, kteří pracují v České republice. Navázali jsme spolupráci i s organizacemi, které působí na poli kultivace života seniorů. Pro ně vytváříme speciální programy a nabídky, aby jim byla kultura na nejvyšší úrovni zpřístupněna. Další směr je komunikace i do příhraničních oblastí s potenciálem cestovat za zajímavým programem i větší vzdálenost tak, jak je to obvyklé například v Německu nebo Rakousku.

Festival nabízí milovníkům klasické hudby propracovanou dramaturgii, ve které publikum, jež hledá skutečné hodnoty, může nalézt tituly přinášející reálné naplnění svých očekávání. Snahou je, aby kvalita předloženého programu a jeho realizace tato očekávání nejen naplňovala, ale pokusila se je i překonat. Program necílí jen na jednu úzkou skupinu návštěvníků, snaží se oslovit zájemce napříč generacemi. Dramaturgie přivádí do Prahy interprety z těch nejvyšších pater světové interpretační scény a tím zpřístupňuje vrcholné umění občanům České republiky a Prahy podobně, jako o to usilují další vrcholné české kulturní instituce v čele s Českou filharmonií. Festival si ale neklade za cíl jen prezentovat vrcholné umění k pasivnímu příjmu, snahou je i inspirovat veřejnost jak z vysoce odborných kruhů, tak i laickou veřejnost k aktivnímu přístupu ke kultuře a společenským hodnotám, ať už se to projeví tvůrčími počiny, nebo ochotou podpořit materiálně či osobním úsilím tvorbu hodnot nových.

Festival je a chce být i nadále konstantou bohatého kulturního kalendáře Pražanů a občanů České republiky, kteří touží po tom, aby jejich životy byly naplněny pozitivním duchem vyplývajícím z hodnot s nadčasovou platností. A téma festivalu bytostně spojené s osobností

Antonína Dvořáka chce vzbuzovat hrdost v těch, kdož chtějí vnímat sounáležitost s českou historií, kulturou a hodnotami z nich vyplývajícími.

Posláním festivalu je šířit dobré jméno respektovaných českých skladatelů a české hudby jako takové prostřednictvím vrcholných interpretačních výkonů v podání prvotřídních interpretů s akcentem na dílo Antonína Dvořáka, a to v národním i mezinárodním kontextu. Těžiště dramaturgické stránky festivalu spočívá v klasicko-romantické hudbě v nejlepším možném provedení s vybočeními ke klasicismu na straně jedné a nezpochybnitelné a časem prověřené hudbě 20. století, ve výjimečných případech 21. století na straně druhé. Festival vzdává hold jedné z největších osobností historie a české hudby ve světovém kontextu. Činí tak ale způsobem, který se nespolehá jen na ověřené hodnoty autora díla, ale snaží se, a to úspěšně, nalézt v díle českého hudebního génia i místa méně zmapovaná a prezentovat je široké hudební veřejnosti ve špičkové interpretaci. Nemá ambici být všeobíhající plejádou hudebního umění, ale spíše cílenou a jasně strukturovanou přehlídkou kulturních souvislostí navazujících na odkaz Antonína Dvořáka. Cílem je propojování respektovaných osobností a uměleckých těles v globálním kontextu se záměrem realizovat spolupráci špičkových českých interpretů se zahraničními autoritami. Nabízíme českému publiku nejen důstojné srovnání interpretační úrovně české interpretační školy, ale prezentujeme i spolupráci českých umělců se zahraničními v projektech, za kterými by návštěvníci našich festivalových koncertů museli jinak cestovat do zahraničí. Zároveň dáváme příležitost k veřejné prezentaci v těch kvalitativně nejnáročnějších podmínkách mladým umělcům, kteří stojí na samém prahu své profesní dráhy nebo se na ni teprve chystají vykročit.

Festival klade mimořádný důraz na kvalitu a koncepčnost dramaturgie. Pečlivě vybírá osobnosti interpretů, a to s akcentem nejen na jejich atraktivitu z pohledu prezentace veřejnosti, ale zejména na záruku nezpochybnitelných kvalit uměleckého provedení umělcům svěřených děl. Tento závazek je možné realizovat díky stálé podpoře festivalových partnerů a podporovatelů. Profil a výsledná podoba festivalu pak vypovídá o pořadateli, Akademii klasické hudby, jakou měrou naplňuje zadání, které dal sám sobě, tedy pečovat o odkaz Antonína Dvořáka jako jednoho ze základních symbolů kultury a historie českého národa. Jak dokáže naplňovat i poslání, které z tohoto odkazu vyplývá pro společnost v aktuální podobě i pro generace budoucí. Protože smyslem naší činnosti není uspořádat „hezký festival“, ale posilovat kulturní vědomí, úctu k hodnotám a provokovat úsilí o vytváření estetických i etických hodnot formulujících kvalitu našeho života do budoucnosti. Věříme, že nejen prostřednictvím MHF Dvořákova Praha, ale i dalších aktivit Akademie klasické hudby, kterými jsou udílení Ceny Antonína Dvořáka nebo spolupřátání soutěže Concertino Praga s Českým rozhlasem, přinášíme svůj díl společenské zodpovědnosti formou fungování instituce, která skutečně usiluje být komplexní kulturní institucí posilující národní sebevědomí opřené o skutečné estetické hodnoty personifikované osobností Antonína Dvořáka. Z vnějšího pohledu je satisfakcí pro pořadatele, že festival je nazírán již jako nedílná součást českého kulturního kalendáře a stal se součástí evropského festivalového kalendáře. O účast na festivalu projevují kontinuálně zájem prestižní hudební tělesa i renomovaní sólisté a pozvání si váží. Přípravované ročníky 2024 i ty další jsou toho dokladem.

Festival naplňuje i principy rovného přístupu ke kulturním službám.

- Festival zprostředkovává posluchačům vrcholné světové interpretační umění, ale není elitářský. **Při určování cen vstupného na koncerty ročníku 2023 se pořadatel snažil nalézt rozumný kompromis mezi nákladovostí jednotlivých festivalových projektů a aktuální ekonomickou situací, která je způsobena globálními dopady pandemie, energetické krize a válečného konfliktu, který razantně snížil koupěschopnost obyvatelstva – tedy potenciálních návštěvníků festivalu.**

V roce 2023 tak v cenově přijatelném režimu nabídl možnost divákům zhlédnout vrcholné výkony takových veličin interpretačního umění, jakými jsou například Wiener Philharmoniker s dirigentem Jakubem Hrůšou, Tonhalle-Orchester Zürich s Paavo Järvim, Israel Philharmonic Orchestra s Lahavem Shanim, Gilem Shahamem a Kianem Soltanim, Sir András Schiff, Belcea Quartet a mnoho dalších.

Významné slevy na vstupenky jsou poskytovány také dalším skupinám obyvatel, festival nabízí stabilně zvýhodněné vstupenky především těmto skupinám spoluobčanů:

- ZTP a ZTP/P – sleva 50 %
- Studenti – sleva 20 % a dále studentský speciál, tj. vstupenka za 100,- Kč s kartou ISIC a ISIC Scholar
- Učitelé – sleva 20 % s kartou ITIC
- Senioři – sleva 20 % pro seniory nad 65 let
- Děti do 15 let – sleva 50 % s kartou ISIC Scholar

Z celkového počtu prodaných vstupenek bylo celých 16,25 % prodáno se sníženým vstupným, tedy zákazníkům některé z výše uvedených skupin.

Dále festival nabízí vstupenky se sníženým vstupným v kategorii „last minute“ uměleckým kolektivům. Tuto nabídku hojně využívají především členové pražských orchestrů, sborů a jiných uměleckých souborů.

Průkopnickým počinem byla i pokračující spolupráce s Klubem mecenášů Dvořákovy Prahy, kdy díky iniciativě jednoho z mecenášů byl jím věnovaný příspěvek určen k nákupu vstupenek pro hendikepované spoluobčany. Festival pokračuje ve spolupráci s organizací Asistence o.p.s., které poskytl vstupenky pro spoluobčany s nejtěžším postižením zdarma, stejně tak jako studentům Konzervatoře a střední školy Jana Deyla. Tento počín komunikujeme i jako inspiraci pro další možné podporovatele.

Problémy při realizaci projektu:

Zásadní problém byl již deklarován v odstavci na počátku Souhrnu festivalové aktivity, který je věnován tématu, zda byl projekt realizován v úplném rozsahu. Zde tedy opět citujeme: Finální podobu programu ovlivnila výše udělené dotace z MKČR pro rok 2023. Původní žádost na MKČR zněla na 23 868 755 Kč a byla podložena reálnými, a nikoliv nadsazenými čísly jak v oblasti honorářové, tak personálního zajištění, produkce a marketingu. Navíc zásadní roli sehrála v roce 2023 inflace, která se nejzásadněji promítla do oblasti služeb poskytovaných externími dodavateli. Je velmi překvapivé, že na rozdíl od zahraničních

subjektů, jejichž honorářová politika v podstatě nedoznala změn v neprospěch pořadatele, u tuzemských účinkujících a dodavatelů služeb jsme se s požadavkem zohlednění inflace setkávali velmi často, až jsme občas měli pocit, že inflace se promítá pouze na jejich straně, přičemž pořadatel se s takovou skutečností vyrovnávat vůbec nemusí.

Reálně obdržená dotace od MKČR na ročník 2023 byla 17 900 000 Kč. Důsledkem bylo zrušení angažmá orchestru Philharmonia z Londýna pod vedením jeho šéfdirigenta Santtu-Matiase Rouvaliho. Reálná realizace koncertu orchestru Philharmonia (honorář, ubytování, doprava) vycházela v plánování na 3 100 000 Kč. I tak se díky navýšení tržeb ze vstupného (v roce 2022 byly tržby 10 100 000 Kč, plán na rok 2023 byl ve výši 12 200 000 Kč, realizováno v roce 2023 bylo 13 067 960 Kč) a zlepšení výsledku fundraisingové činnosti oproti plánu a redukcí nákladů na marketing podařilo naplnit dominantní část dramaturgického záměru i termínově celé festivalové období, i když nebudeme zastírat, že krátkodobé rušení angažmá, jež v případě zahraničních orchestrů jsou domlouvána s tříletým předstihem, není příjemnou záležitostí provázenou i hrozbou možných sankcí ze strany agenturních i uměleckých partnerů. Zároveň může dojít i k dílčímu narušení dlouhá léta budované důvěry mezi partnery. To je bezesporu jednou z největších nevýhod jednoletého grantového systému, kdy konečný stav disponibilních prostředků je znám pořadateli de facto v horizontech jednotek měsíců před samotnou realizací festivalu.

Dalším dílčím problémem je nedostatečná koordinace povolení místní samosprávy pro konání veřejných akcí v okolí Rudolfiny. Přestože partnerem a podporovatelem festivalu je jak hlavní město Praha, tak i MČ Praha 1, bylo umožněno dalším pořadatelům veřejných akcí konat v době konání festivalu jiné akce, které jednak narušovaly samotnou realizaci festivalu z produkčního hlediska (konflikt Rodinného dne DP a UM trhů), tak i z hlediska zachování adekvátní atmosféry, která by měla provázet zásadní hudební svátek odkazující na osobnost Antonína Dvořáka. Domníváme se, že dohoda mezi zainteresovanými je vždy možná, pakliže ale zúčastněné strany o plánovaných akcích vědí předem a mohou společně hledat přijatelné kompromisy, a nikoliv ocitnout se nečekaně uprostřed nečekaného stavu, kdy každá ze stran logicky trvá na svých požadavcích, aby zachovala svůj profil vůči svým klientům. Jednání a řešení pak bývají více silová, provázena negativními emocemi, které nejsou dobrým východiskem pro hledání přijatelného kompromisu a mohou vytvářet vzájemnou averzi apriori. Myslím, že o tomto nedobrému stavu může referovat i příspěvková organizace MKČR, která sídlí v budově Rudolfiny, jíž je Česká filharmonie.

Udržitelnost projektu:

Do šestnáctého ročníku vstoupila Dvořákova Praha se stabilizovanou programovou strukturou a silným organizačním týmem, který navázal na předchozí úspěšné ročníky. Festival potvrdil, že si vydobyl nezastupitelné místo na kulturní mapě České republiky a stal se stabilní součástí evropského festivalového kalendáře. Je globálně nejvýznamnějším dvořákovským projektem vůbec. Na straně financování zaznamenala Dvořákova Praha i přes nepříznivou společensko-ekonomickou situaci velmi úspěšnou akvizici drobných privátních dárců a rozšířila členskou základnu Klubu mecenášů festivalu. Otázkou je, jak se projeví v blízkém budoucnu dopady negativních ekonomických jevů způsobených růstem cen energií, celkovou inflací a obecným zdražováním a dopadem úsporného vládního balíčku platného od 1. 1. 2024.

Projekt je opřen o vícezdrojové financování z veřejného i soukromého sektoru, kdy základními finančními pilíři jsou MKČR, HMP, Nadace KKFF a výnosy ze vstupného. Silně podpůrnou roli pak hrají další partneři festivalu z oblasti soukromého sektoru a Klub mecenášů Dvořákovy Prahy. Významnou část financí potřebných pro realizaci projektu pak

pokrývají barterové smlouvy jak s mediálními partnery, tak i poskytovateli nejrozličnějších služeb, které jsou bezpodmínečně nutné pro úspěšnou realizaci festivalového programu.

Dramaturgii 16. ročníku festivalu plně připravil ředitel festivalu Jan Simon. Program pro 16. ročník 2023 byl představen na tiskové konferenci 7. 3. 2023. Pro ročník 2024 jsou již nyní zveřejněny 3 koncerty, které byly publiku nabídnuty ve vánočním předprodeji. Věříme, že navážeme na dosavadní úspěšné ročníky. Kompletní program 17. ročníku festivalu Dvořákova Praha 2023 bude představen na tiskové konferenci dne 12. 3. 2024.

Ročník 2023 zaznamenal historicky největší mediální reflexi jak v odborných tištěných i internetových periodikách, tak i na sociálních sítích a mainstreamových médiích. Je odbornou i širší veřejností označován za nejúspěšnější festivalový ročník, a to ve vztahu ke stoupající programové kvalitě i organizačnímu zabezpečení.

Kompletní program MHF Dvořákova Praha 2023

Festival podporují soukromí dárci jak individuálně, tak i prostřednictvím Klubu mecenášů Dvořákova Prahy. Více informací na dvorakovapraha.cz/podpora/. The festival is supported by private donors both individually and through the Dvořák Prague Festival Patrons club. For more information, go to dvorakovapraha.cz/contribute.

Změny v programu vyhrazeny. Redakční uzávěrka 31. 7. 2023. / Programmas are subject to change. Information presented here is current as of 31 July 2023.

www.dvorakovapraha.cz
+420 776 406 406, [vstupenky@dvorakovapraha.cz](mailto: vstupenky@dvorakovapraha.cz)

7-25/9/2023

PROGRAM
PROGRAMME

2/9 sobota / Saturday
Otomace
Po stopách A. Dvořáka
On the trail of Dvořák
Festivalová ouvertura v místě epizod
a životem a dílem Antonína Dvořáka /
An 'overture' to the festival in a place linked
to the life and work of Antonín Dvořák

7/9 úterý 20.00 / Tuesday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
TOMMALLE-ORCHESTER ZÜRICH
PAVLO JURVI dirigent / conductor
ANASTASIA KOBEJKA violoncello / cello
Antonín Dvořák
Koncert pro violoncello a orchestr h moll,
op. 104, B. 191 / Concerto for Violoncello
and Orchestra in B Minor, Op. 104, B. 191
Antonín Dvořák
Symfonie č. 9 e moll, op. 95, B. 78,
„Z Nového světa“ / Symphony No. 9 in E Minor,
Op. 95, B. 78, „From the New World“
zahajovací koncert / opening concert
2500 – 2590 – 2190 – 1790 – 1290 Kč

8/9 pátek 15.00 / Friday 3 pm
Abdulla
miskolajch
sál / The Academy
of Performing Arts
in Prague, Small
Piano Recital Hall
Depressed progress / Accompanying Programme
MASTERCLASS
SIL SHANAM housle / violin
200 Kč

8/9 pátek 20.00 / Friday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
TOMMALLE-ORCHESTER ZÜRICH
PAVLO JURVI dirigent / conductor
TWO KAHANEK klavír / piano
Ludwig van Beethoven
Klavírní koncert č. 3 e moll, op. 37 /
Piano Concerto No. 3 in E Minor, Op. 37
Anton Bruckner
Symfonie č. 9 d moll, WAB 109 /
Symphony No. 9 in D Minor, WAB 109
2190 – 1890 – 1590 – 1190 – 590 Kč

9/9 sobota 20.00 / Saturday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
PRIVEL HAAS QUARTET
ANASTASIA KOBEJKA violoncello / cello
Josef Suk
Meditace na starobeský chorál „Svatý Václav“
op. 35a / Meditation on the Old Czech Choral
„St. Wenceslas“, Op. 35a
Antonín Dvořák
Smyčcový kvartet č. 11 C dur, op. 61, B. 121 /
String Quartet No. 11 in C Major, Op. 61, B. 121
Franz Schubert
Smyčcový kvintet C dur, D. 956 /
String Quintet in C Major, D. 956
600 – 500 – 400 – 290 – 190 Kč

10/9 neděle 20.00 / Sunday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA
LANNY SHANI dirigent / conductor
SIL SHANAM housle / violin
Johannes Brahms
Houslový koncert D dur, op. 77 /
Violin Concerto in D Major, Op. 77
Sergei Rachmaninov
Symfonická taneč, op. 45 / Symphonic Dances, Op. 45
2990 – 2590 – 2190 – 1790 – 1290 Kč

11/9 pondělí 20.00 / Monday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
ISRAEL PHILHARMONIC ORCHESTRA
LANNY SHANI dirigent / conductor
SIL SHANAM housle / violin
KIAN SOLTANI violoncello / cello
Johannes Brahms
Dvojkonzert pro housle a violoncello
a moll, op. 102 / Double Concerto for Violin
and Cello in A Minor, Op. 102
Johannes Brahms
Symfonie č. 1 c moll, op. 68 /
Symphony No. 1 in C Minor, Op. 68
2990 – 2590 – 2190 – 1790 – 1290 Kč

12/9 úterý 17.30 / Tuesday 5.30 pm
Bořislavka
Centrum /
Bořislavka
Centre
Přest – PRAGUE BRASS QUINITY
Zdeněk Leblík
Partita alla Fandara
Antonín Dvořák
Smyčcový kvartet č. 15 G dur, op. 106, B. 192,
2. věta (oprava díla Kabát) / String Quartet
No. 15 in G Major, Op. 106, B. 192, 2nd Movement
(arr. JH Kabát)
Michal Vojtěch
Divoká zvíř / Wild Animals
Anthony Plog
Mosaik
Jan Křesla
The Four-Color Suite
200 Kč

12/9 úterý 20.00 / Tuesday 8 pm
Amstelský klavír /
St. Agnes Concert
SEDLÁČKOVY KVARTETY / SEDLACEK QUARTET
MILOUS ZUKAL klavír / piano
Karel Sebestian Jirák
Klavírní kvintet, op. 50 / Piano Quintet, Op. 50
Jan Ryšst Dřív
Lesní scény, klavírní kvintet (světová premiéra) /
Forest Scenes, piano quintet (world premiere)
Antonín Dvořák
Smyčcový kvartet č. 2 B dur, op. 67 /
String Quartet No. 2 in B flat Major, B. 17
490 – 390 Kč

13/9 středa 20.00 / Wednesday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova síň /
Dvořák Hall
WIENER PHILHARMONIKER
JANUS HERŠA dirigent / conductor
IGOR LEVIT klavír / piano
Johannes Brahms
Klavírní koncert č. 2 B dur, op. 83 /
Piano Concerto No. 2 in B flat Major, Op. 83
Antonín Dvořák
Symfonie č. 8 G dur, op. 88, B. 165, „Anglická“ /
Symphony No. 8 in G Major, Op. 88, B. 165, „English“
3090 – 3690 – 3390 – 2990 – 2590 Kč

14/9

čtvrtek 14.00 /
Thursday 2 pm
Akademie
muzických
umění v Praze,
Sál Martinů /
The Academy
of Performing Arts
in Prague,
Martinů Hall

 Pro budoucnost
For the Future

Doprovodný program / Accompanying Programme
MASTERCLASS
SARAH WILLIS lesní roh / horn
200 Kč

14/9

čtvrtek 17.30 /
Thursday 5:30 pm
Bohoslavka
Centrum /
Bohoslavka
Centre

 Dvořákova Praha na Bohoslavce
Soudie at the Bohoslavka Centre

 Pro budoucnost
For the Future

**TALENT STAGE SOUTĚŽE CONCERTINO
PRAGA 2023 / TALENT STAGE OF THE
CONCERTINO PRAGA COMPETITION 2023**
VIKTOR STOCKER akordeon / accordion
SONO PER SONO
RAPHAEL GISEBERTZ housle / violin
200 Kč

14/9

čtvrtek 20.00 /
Thursday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova sál /
Dvořák Hall

 Česká filharmonie
Czech Philharmonic

 Brahms 190

ČESKÁ FILHARMONIE / CZECH PHILHARMONIC
SAKARI ORAMO dirigent / conductor
PRÁŽSKÝ FILHARMONICKÝ SBOR /
PRAGUE PHILHARMONIC CHOIR
LUKÁŠ VASILEK sbormistr / choirmaster
ANU KOMBI soprán / soprano
CHRISTIAN SENH baryton / baritone
Johannes Brahms
Německé requiem, op. 45 /
Ein deutsches Requiem, Op. 45
1990 – 1790 – 1490 – 990 – 790 Kč

15/9

pátek 10.00 /
Friday 10 am
Akademie
muzických
umění v Praze,
Sál Martinů /
The Academy
of Performing Arts
in Prague,
Martinů Hall

 Pro budoucnost
For the Future

Doprovodný program / Accompanying Programme
MASTERCLASS
PABLO FERRÁNDEZ violoncello / cello
200 Kč

15/9

pátek 19.00 /
Friday 7 pm
Anežský klášter /
St Agnes Convent

 Pro budoucnost
For the Future

CONCERTINO PRAGA 2023
finálový soutěžní koncert, kategorie
komorní hra / Final Competition Round
in Concert, Chamber Music Category
TRIO FLORESTAN
DUO COMENRUS
DUO JAKLOVÁ-MRÁČEK
DUO MATEJČKA-SCHULMEISTER
190 Kč

16/9

sobota 19.00 /
Saturday 7 pm
Rudolfinum
Dvořákova sál /
Dvořák Hall

 Pro budoucnost
For the Future

CONCERTINO PRAGA 2023
finálový soutěžní koncert, kategorie sólová hra /
Final Competition Round in Concert, Solo Category
FINALISTÉ / FINALISTS
FABIAN JOHANNES EGGER flétna / flute
MARGARYTA POCHÉBUT housle / violin
DENIS STEFANOV klavír / piano
ADAM ZNAMIROVSKÝ klavír / piano
SYMPHONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU /
PRAGUE RADIO SYMPHONY ORCHESTRA
JAN KUČERA dirigent / conductor
Jacques Ibert
Koncert pro flétnu a orchestr /
Concerto for Flute and Orchestra
Miloš Břich
Houslový koncert č. 2 d moll, op. 44 /
Violin Concerto No. 2 in D Minor, Op. 44
Felix Mendelssohn-Bartholdy
Klavírní koncert č. 1 g moll, op. 25 /
Piano Concerto No. 1 in G Minor, Op. 25
Edvard Grieg
Klavírní koncert a moll, op. 16 /
Piano Concerto in A Minor, Op. 16
290 – 790 Kč

16/9

sobota 20.00 /
Saturday 8 pm
Anežský klášter /
St Agnes Convent

 Dvořák Collection

 Komorní řada
Chamber Series

BENNEWITZOVŮ KVARTETO /
BENNEWITZ QUARTET
MARČETA ČUKROVÁ mezzosoprán / mezzosoprano
DANIEL BAMBAS recitace / recitation
Antonín Dvořák
Smyčcový kvartet č. 5 f moll, op. 9, B. 37 /
String Quartet No. 5 in F Minor, Op. 9, B. 37
Ottorino Respighi
Il Tramonto
Viktor Ullmann
Píseň o lásce a smrti korneta Kryštofa Rölke
(úprava pro smyčcové kvarteto Harry-Imre
Dijkstra) / The Tale of the Love and Death
of Flag-Bearer Christoph Rölke (arr. for string
quartet Harry-Imre Dijkstra)
590 – 490 Kč

17/9

neděle 10.00 /
Sunday 10 am
Rudolfinum

 Pro budoucnost
For the Future

 Rodinný den
Family Day

Doprovodný program / Accompanying Programme
DOCELA VELKÉ DIVADLO /
QUITE A GREAT THEATRE
Tvůrčí dílny / Creative Workshops
Vstup volný / Free Admission

17/9

neděle 17.00 /
Sunday 5 pm
Betlémská kaple
– sál ČVUT /
Bethlehem
Chapel – CTU Hall

 Pro budoucnost
For the Future

 Rodinný den
Family Day

Doprovodný program / Accompanying Programme
PLZEŇSKÁ FILHARMONIE /
PILSEN PHILHARMONIC
CHUHEI IWASAKI dirigent / conductor
SVATOPLUK SCHÜLLER, ZBYNEK PRO
herci / actors
Martin Pálma, Tomáš Ilie
Dvořák hostitel / Dvořák as a Host
Více informací k programu
na www.dvorskovapraha.cz / More information
via www.dvorskovapraha.cz
390 – 290 Kč

17/9

neděle 20.00 /
Sunday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova sál /
Dvořák Hall

 Pro budoucnost
For the Future

AKADEMIE KOMORNÍ HUDBY /
CZECH CHAMBER MUSIC ACADEMY
TOMÁŠ JAKUBÍK umělecký vedoucí,
violoncello / artistic leader, cello
JOSEF ŠPÁČEK housle / violin
ROMAN RABINOVICH klavír / piano
Ernest Chausson
Koncert pro housle, klavír a smyčcové kvarteto
D dur, op. 21 / Concerto for Violin, Piano and
String Quartet in D Major, Op. 21
JIN Gemrot
Dělbelský rozmar pro violoncello, dechové
nástroje a bicí (světová premiéra) / Diabolical
Whim for Cello, Wind Instruments and
Percussion (world premiere)
Bohuslav Martinů
Concertino pro klavírní trio a smyčcový
orchestr, H. 232 / Concertino for Piano Trio
and String Orchestra, H. 232
790 – 690 – 590 – 490 – 390 Kč

18/9

pondělí 20.00 /
Monday 8 pm
Rudolfinum
Dvořákova sál /
Dvořák Hall

 Opery in Concert

ORCHESTR NÁRODNÍHO DIVADLA /
NATIONAL THEATRE ORCHESTRA
ROBERT JINDRA dirigent / conductor
KATEŘINA KNEŽKOVÁ soprán / soprano
ADAM PLACHETKA baryton / baritone
Výběr z českých operních děl /
Special selection from Czech opera arias
Bohuslav Martinů
Karel Kovařovic
Závěšek Růžek
Vítězslav Novák
Levi Jendřek
Bedřich Smetana
Vítěz Bloděk
Antonín Dvořák
1890 – 1590 – 1290 – 990 – 690 Kč

MHF DVOŘÁKOVA PRAHA 2023 – MONITORING TISKU

Datum vydání: 12.09.2023 16:40

Zdroj: kultura.idnes.cz | Rubrika: Hudba | Strana 0 | Autor: Věra Drápelová

Vydavatel: Mafra, a.s.

GLOSÁŘ: Novosvětská, jež oslnila. Dvořákova Praha začala velkolepě

Festival Dvořákova Praha má za sebou hostování prvních dvou světových orchestrů. Všechny čtyři koncerty byly špičkové, nicméně nejvíc utkvěla v paměti Novosvětská symfonie z Curychu.

Pro zahajovací večer letos festival získal Tonhalle-Orchester Zürich, který existuje od roku 1868 a v současnosti ho vede estonský dirigent Paavo Järvi, syn dirigenta (a milovníka české hudby) Neeme Järviho. Přehlídku tradičně otevírají Dvořákovy skladby Koncert pro cello h-moll a Novosvětská symfonie, což je přirozené, vděčné, ale i záludné. Člověk by totiž neměl mít pocit, že musí doposlouchat notoricky známý kus.

V tomto případě nic takového nehrozilo. Curyšský orchestr možná oficiálně není v žebříčkách „top 10“ orchestrů, nicméně jasně patří do – řekněme – „top 20“, na čemž má očividně velký podíl dirigent Järvi. Už v Koncertu pro cello, v němž má orchestr výraznou roli, vynikla souhra, krásný, kovovější zvuk, perfektně znějící, efektní, ale nikoli ryčné dechy.

Zatímco dirigentovo pojetí bylo spíše ráznější, dramatičtější, přirozeně při zachování vši kultivovanosti, ruská virtuoska Anastasia Kobekina sólový part pojala spíše lyricky a jemněji, bez většího patosu či rozevlátosti, což dílu také sluší, byť v tomto případě jakoby šla trochu jinou cestou než orchestr.

Novosvětskou symfonii loni hrála Mnichovská filharmonie, a jakkoli byla výborná, výkon Järviho a jeho hudebníků se zapíše do dějin ještě výrazněji. Dirigent Järvi si hrál s každým taktom, s rytmem, dynamikou, ovšem v nejlepším slova smyslu a s úctou. Dynamické kontrasty byly úžasné – od intenzivních, přesto libozvučných forte až po orchestrální pianissima, která byla neuvěřitelná jemná a tichounká, ale pořád zněla.

A dramatické pasáže, včetně grandiózního finále, se stupňovaly čím dál víc, aniž by ustrnuly v jednotvárnosti. Napětí, které Järvi do příběhu o cestě do Nového světa dokázal vložit, prostě bralo dech. Po bouřlivých ovacích následoval ještě Valse triste od Jeana Sibelia.

Tonhalle-Orchester v Praze vystoupil i následující den a přizval si předního českého pianistu Ivo Kahánka. Provedli Beethovenův Klavírní koncert č. 3 – a na rozdíl od cellistky jakoby v tomto případě byli sólista i dirigent mnohem sebranější. Kahánek hrál mužně, dramaticky a výbušně, nicméně s mírou a technicky ukázněně. Jako přídávky zvolil Chopinovu Fantazii-Impromptu a Dupák od Bohuslava Martinů.

Monumentální sedmdesátiminutová Symfonie č. 9 od Antona Brucknera hostování curyšského orchestru korunovala. Podobně jako u Novosvětské udržela posluchače v napětí díky preciznímu formování každého taktu, schopnosti frázovat, gradovat a vzájemně spolu komunikovat. Návštěva z Izraele

Druhým světovým orchestrem, který letos přijel na Dvořákovu Prahu, byla Izraelská filharmonie, která se uvedla se svým novým šéfem. Lahav Shani vystřídal legendárního Zubina Mehtu, jenž tělesu šéfoval půlstoletí.

Hvězdou obou večerů byl v Praze dobře známý americký houslista Gil Shaham, umělec se skutečným darem shůry. Když přednášel sólový part Houslového koncertu D dur Johanna Brahmsa (v němž je paradoxně nejslavnější melodií hobojové sólo), zdálo se, že se hrou především baví, že ani nepotřebuje koncentraci, protože to vše jde samo. Měkký, ladný tón, hloubka výrazu, emoce, prostě všechno...

Bylo to patrné v druhém večeru, kdy se o pódium dělil s rakouským cellistou perského původu Kianem Soltanem v Brahmově Dvojkoncertu pro housle a cello. Zatímco na cellistovi bylo znát soustředění, Shaham si koncertu usměvavě a snad až s jakousi dětskou radostí užíval. Jejich muzikantská spolupráce ovšem byla perfektní.

Izraelská filharmonie má zase trochu jiný zvuk než Tonhalle-Zürich, trochu štihlejší a světlejší, ale stejně kultivovaný a se svým novým šéfem očividně vytvořila dobrý tým. V druhé půli prvního večera zahráli Symfonické tance Sergeje Rachmaninova, připomínající tak trochu uhlazenější Svěcení jara od Stravinského. Barvy a rytmy jim z pódia doslova sršely.

Druhý večer a celé hostování uzavřela Symfonie č. 1 Johanna Brahmsa, na jehož 190. výročí narození letos festival položil v dramaturgii důraz. Brahms není vždy snadný na poslech, může působit akademicky, nicméně orchestr toto dílo, které se dá s nadsázkou popsat jako pokračování Beethovena jinými prostředky, zahrál s velkou oduševnělostí. V závěrečné větě, v níž se stupňuje jas, jako kdyby člověk vycházel z tunelu do slunečního světla, bylo tolik svítivého zvuku a energie, že to byla ta nejlepší tečka za hostováním.

Přídavků zazněla během obou večerů hned několik: Dirigent Shani, jenž je i pianistou, doprovodil Shahama na klavír v dílku Schön Rosmarin od Fritze Kreislera a Shaham sólově zahrál Bachovu Partitu č. 3. Orchester navíc přednesl Tybaltovu smrt z Prokofjevova baletu Romeo a Julie, Pizzicato Polku od Johanna Strausse a Variace na téma od G. F. Händela od norského skladatele Johana Halvorsena.

Datum vydání: 11.09.2023

Zdroj: Právo +1 | Rubrika: Kultura | Strana 12 | Autor: Alena Sojková Vydavatel:

Borgis, a.s. | Periodicita: deník

Paavo Järvi si s Brucknerem rozumí

Na Mezinárodním hudebním festivalu Dvořákova Praha, jehož je Právo hlavním mediálním partnerem, vystoupil v pátek 8. září podruhé Orchestr Tonhalle Curych. Na rozdíl od zahajovacího koncertu, na kterém zazněla Dvořákova díla, tentokrát zvolil umělecký ředitel a dirigent Paavo Järvi skladby Ludwiga van Beethovena a Antona Brucknera.

Sólistou v Beethovenově Klavírním koncertu č. 3 c moll byl český klavírista Ivo Kahánek, který s orchestrem a jeho šéfdirigentem spolupracoval poprvé. Výsostní muzikanti – sólista, dirigent i orchestrální hráči – však na sebe citlivě reagovali v každém detailu a vzájemná umělecká komunikace

vyústila ve velký hudební zážitek.

Bravurně zahráný klavírní part s širokou úhozovou, tempovou i výrazovou škálou, orchestr neodkázaný do doprovodné role, ale naplňující úlohu chápavého a tvůrčího partnera i gesticky střídmy dirigent bedlivý k hudební drobnokresbě a celkové výstavbě skladby, to vše se podílelo na výborném vyznění interpretace tohoto proslulého Beethovenova díla. Ivo Kahánek se vřele aplaudujícímu obecenstvu odměnil dvěma rozdílnými přídavky – Chopinovou skladbou Fantaisie-

Paavo Järvi si s Brucknerem rozumí

Alena Sojková

Na Mezinárodním hudebním festivalu Dvořákova Praha, jehož je Právo hlavním mediálním partnerem, vystoupil v pátek 8. září podruhé Orchestr Tonhalle Curych. Na rozdíl od zahajovacího koncertu, na kterém zazněla Dvořákova díla, tentokrát zvolil umělecký ředitel a dirigent Paavo Järvi skladby Ludwiga van Beethovena a Antona Brucknera. Sólistou v Beethovenově Klavírním koncertu č. 3 c moll byl český klavírista Ivo Kahánek, který s orchestrem a jeho šéfdirigentem spolupracoval poprvé. Výsostní muzikanti – sólista, dirigent i orchestrální hráči – však na sebe citlivě reagovali v každém detailu a vzájemná umělecká komunikace

ze tohoto proslulého Beethovenova díla. Ivo Kahánek se vřele aplaudujícímu obecenstvu odměnil dvěma rozdílnými přídavky – Chopinovou skladbou Fantaisie- Impromptu a Martinů Dupákem. Vrchol pražského hostování curyšského orchestru přišel se Symfonií č. 9 d moll Antona Brucknera. Prokletí devátých symfonií se nevyhnulo ani rakouskému skladateli a jeho vrcholné dílo zůstalo nedokončeno. Někteří dirigenti volí verzi s re-

Impromptu a Martinů Dupákem.

Vrchol pražského hostování curyšského orchestru přišel se Symfonií č. 9 d moll Antona Brucknera. Prokletí devátých symfonií se nevyhnulo ani rakouskému skladateli a jeho vrcholné dílo zůstalo nedokončeno. Někteří dirigenti volí verzi s rekonstruovanou čtvrtou větou, Paavo Järvi dal přednost nedokončené podobě o třech větách se závěrečným, k Bohu se obracejícím Adagiem. Promyšlený, pečlivě strukturovaný, srozumitelný a sdělný Järviho výklad monumentálního díla orchestr naplnil do poslední noty.

V akustice Dvořákovy síně vyzněly všechny záchvěvy Brucknerovy hudby, svůj podíl vedle dirigenta na tom měly vřelé smyčce i hebké dechy, jež pozorně ztvárnily velké dynamické plochy vzrůstající do vrcholů i spadající do údolí ticha. Obdivuhodný výkon dirigenta i hráčů přivedl vnímavé publikum až k prahu kontemplance.

Datum vydání: 08.09.2023

Zdroj: seznamzpravy.cz | Rubrika: Život v Česku, Domáci, Kultura, Stalo se | Strana 0 | Autor: Filip Grygera

Vydavatel: Seznam.cz, a.s.

Dvořákova hudba v Praze vizuálně ožila díky umělé inteligenci

V Praze opět po roce vystavuje světoznámý umělec Refik Anadol. K festivalu Dvořákova Praha vytvořil turecko-americký výtvarník za pomoci umělé inteligence a strojového učení audiovizuální dílo inspirované dílem Antonína Dvořáka.

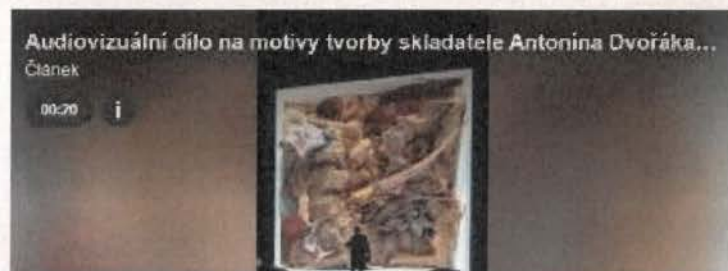
Mezinárodní festival klasické hudby Dvořákova Praha, který začal ve čtvrtek 7. září, má letos netradiční doprovodný program. Umělecký projekt 0×Collection v Praze představuje nejnovější trendy v digitálním umění a nových médiích.

Jeho nejviditelnější součástí je velkoformátové audiovizuální dílo na motivy tvorby skladatele Antonína Dvořáka, vystavené na velké kostce před Rudolfinem. Vytvořil ho Refik Anadol, uznávaný umělec tureckého původu žijící v Los Angeles. Na náměstí Jana Palacha bude k vidění od 8. do 13. září 2023, denně od 10 do 22 hodin.

Zdroj: seznamzpravy.cz | Život v Česku | Dvořákova hudba v Praze vizuálně ožila díky umělé inteligenci

Dvořákova hudba v Praze vizuálně ožila díky umělé inteligenci

FILIP GRYGERA

Umělá inteligence jako posluchač koncertů Uhrančivá 3D videosekvence se odehrává na displeji velkém deset krát deset metrů. Podobně jako jiná Anadolova díla má tendenci diváka pohltit a působí jako pohyblivý obraz, který se snaží uniknout ze svého rámu. I díky podmanivému zvuku se do něj pozorovatel zdánlivě ponoří, proto se řadí k takzvanému imerzivnímu umění.

K tvorbě dynamických digitálních děl inspirovaných pohyby tekutiny autor využívá nejnovější

technologie, jako je umělá inteligence a strojové učení. U pražské instalace Dvořák Dreams neboli Dvořákovy sny umělec navíc pracoval s hudebními motivy a portréty Antonína Dvořáka.

V kalifornském studiu na díle pracoval se svým týmem dva roky. „Prozkoumali jsme a shromáždili 55 hodin zvukových dat, přičemž jsme použili všechny veřejně dostupné nahrávky celé Dvořákovy tvorby,“ popisuje Refik Anadol pro Seznam Zprávy. Data pak umělci pod Anadolovým vedením analyzovali pomocí umělé inteligence, která pomohla rozkrýt systém Dvořákovy hudby.

Na základě výsledných algoritmů vytvořili zvukovou stopu, která je novou interpretací skladatelovy tvorby – uměleckou představou, jak by Dvořák mohl snít v době strojového učení. „Naším záměrem nikdy nebylo vytvořit dalšího Dvořáka. Je to legendární skladatel, který změnil dějiny hudby v Praze, New Yorku i na celém světě. S využitím síly umělé inteligence a dat jsme dokázali vytvořit zvukovou kompozici založenou na Dvořákových skladbách, aniž bychom napodobovali jeho neuvěřitelný odkaz,“ vysvětluje Refik Anadol. K tomu se přidaly i sekvence vycházející z Dvořákových portrétů. Obchod se strojovými halucinacemi Anadol je známý převáděním digitálních dat do viditelné výtvarné podoby, čemuž říká strojové halucinace. I když vychází z reálných obrazů, tvoří převážně abstraktně, což právě s hudbou ideálně souzní. Jeho tvorba není českým divákům úplně neznámá. S jeho živě barevným dílem, využívajícím technická plánovací data hlavního města Prahy, se mohli setkat už

vloni na podzim v pražském centru CAMP, kde jeho prezentace začala v rámci populárního Signal Festivalu a pokračovala několik dalších týdnů.

Umělec ve své praxi hojně využívá ještě jednu dnešní vymoženost zvanou NFT, což je i případ díla Dvořák Dreams. Pod zkratkou NFT se skrývá nezaměnitelný certifikát, který v tomto případě potvrzuje pravost digitálního uměleckého díla. Funguje na podobném principu jako kryptoměny: NFT lze kupovat a prodávat, přičemž je velmi dobře zabezpečené, v podstatě nezcizitelné.

Umělci jako Anadol mohou díky tomu prodávat vlastnictví vytvořených digitálních děl, podobně jako malíři vydělávají prodejem obrazů. Zájem o NFT sice v poslední době obecně klesá, ale Anadolovi se podařilo zachytit správný okamžik a na trhu s digitálním uměním se dobře etabloval.

Z Prahy do dalších koutů světa Dvořákovy sny jsou součástí nově založené sbírky 0×Collection se sídlem ve švýcarské Basileji, pro kterou poskytl finance český podnikatel a filantrop Karel Komárek. Dalšíh osm děl z této sbírky od osobností současného světového umění je nyní také vystaveno v Praze. Pod názvem Synesthetic Immersion je lze vidět od 7. září do 16. října ve foyer sídla firmy KKCG na pražské Bořislavce, kde se bude konat i několik koncertů v rámci festivalu Dvořákova Praha. Účinek vystavených děl mohou návštěvníci vnímat naplno díky instalaci každého díla do zvukově a světelně izolované krychle. Autoři pracují s novými médii a pomocí různých technologií přenášejí jednu formu umění do druhé. Například Japonec Daito Manabe, známý i jako DJ a tvůrce interaktivních instalací propojujících virtuální realitu, světlo a zvuk, se snažil vizuálně ztvárnit neurologické signály z těla potkanů. Zpochybnil tím lidskou podstatu umělecké tvorby. Jiný Japonec žijící v Paříži Ryoji Ikeda převedl dvourozměrné vzory odvozené z chyb pevného počítačového disku do audiovizuálního díla, čímž hledal krásu v technologických chybách. Čínskokanadská umělkyně Sougwen Chung zase nabídla sochy vytvořené v rozšířené realitě. K vidění jsou i díla umělců z Německa, Číny nebo Itálie.

Sbírku s těžištěm v digitálním umění 0×Collection sestavila kurátorka Elle Anastasiou, nynější dvě pražské instalace jsou její premiérou. „Mít zahajovací program v Praze bylo pro sbírku přirozenou volbou vzhledem k naší vazbě na nesmírné kulturní dědictví tohoto města a České republiky,“ popisuje Anastasiou.

Počítá přitom s tím, že díla budou putovat dál po světě. „Očekáváme, že výstava bude v nadcházejících letech instalována po celé Evropě a Americe,“ říká kurátorka. Nějakou formu sdílení s publikem předpokládá i prostřednictvím internetu.

Datum vydání: 11.09.2023

Zdroj: Lidové noviny +1 | Rubrika: Kultura | Strana 7 | Autor: MARTIN ZVĚŘINA

Vydavatel: Mafra, a.s. | Periodicita: deník

Haasovci zazářili v Schubertovi

Letošní komorní řadu koncertů na festivalu Dvořákova Praha zahájil Pavel Haas Quartet provedením jedenáctého Dvořákova smyčcového kvartetu. Koncert otevřela Meditace na staročeský chorál „Svatý Václave“, op. 35a od Josefa Suka a uzavřel Smyčcový kvintet C dur. D.956 Franze Schuberta, v němž se k souboru připojila ruská violoncellistka Anastasia Kobekina.

Ve festivalové řadě Dvořák Collection tímto začal druhý rok provádění všech smyčcových kvartetů nelahozevského rodáka. Pavel Haas Quartet je kolektivním dramaturgem celého tříletého projektu. V letošním ročníku ještě vystoupí Sedláčkovo kvarteto s druhým smyčcovým kvartetem, Bennewitzovo

kvarteto s pátým, Belcea Quartet s desátým „Slovanským“, Zemlinského kvarteto s devátým a uzavře Schumann Quartet s Dvořákovým osmým kvartetem.

Haasovci zazářili v Schubertovi

Liberecký koncertní festival, který se konal v Dvořákově koncertní síni, byl pro Haasovce jedním z nejlepších. V rámci festivalu se představili s Dvořákovým osmým kvartetem, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby. Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby. Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby.

Haasovci zazářili v Schubertovi. Vlevo: violonista, vpravo: violista, kontrabasista a houslista. Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby.

Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby. Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby. Haasovci zazářili v Schubertovi, který v sobě skrývá jeden z nejlepších kvartetů naší doby.

Komorní řada žije k naší škodě ve stínu řady orchestrální, protože většinu pozornosti, ale kvalitou může s orchestry směle soutěžit. Navíc je na každém koncertě přítomen skvělý host, například s Schumann Quartetem zahraje klarinetistka Sharon Kam a s Belcea Quartetem klavírista Bertrand Chamayou. Některé koncerty ještě nejsou vyprodané, hudbymilovná veřejnost má tedy velkou příležitost.

Radostná a precizní hra

Sobotní večer ovládl Pavel Haas Quartet svým typickým způsobem, vášnivou hrou plnou radosti a zároveň preciznosti. Sukova Meditace není prvoplánově libivá skladba, a přesto je populární, a to rozhodně nikoli proto, že vznikla v roce 1914 jako „protiváha“ rakouské hymny, během války povinně zařazované na každý koncert.

Dvořákův jedenáctý kvartet předcházela kvartet zvaný Slovanský a následoval Americký. Což samozřejmě neznamená, že máme co dělat s nějakým přechodovým dílem, spíše je to definitivní a vědomé odstřižení Dvořáka od slovanského období. Dokončení tohoto kvartetu a dvanáctého „Amerického“ dělí celých 12 let, kdy se autor v komorní hudbě soustředil na jiné žánry. V téhle skladbě si Haasovci užívali (a publikum s nimi) především Dvořákovy melodie.

Vrcholem koncertu byl ne tak často prováděný Schubertův smyčcový kvintet, ve kterém vystoupila Anastasia Kobekina, která se ujala i role sólistky zahajovacího festivalového koncertu. Toto Schubertovo dílo je nesmírně ceněné muzikology a patří k vrcholům komorní hudby. Nicméně posluchačsky to není žádná tortura, naopak, hudebníci si vysloveně užívali, a strhli tak festivalové publikum, zjevně koncertně „nevycepované“, k potlesku mezi větami i závěrečným ovacím ve stoje. Živému provedení díla, které soubor vydal v roce 2013 na CD a které bylo odměněno cenou časopisu Gramophone, se přes nesporné kvality nahrávky nic nevyrovná. Jakkoli dokonale technicky zaznamenaná a reprodukováná hudba nikdy nenahradí koncert naživo, s publikem. V tom nás doufejme poučil covid.

Komorní řada je letos teprve na začátku a slibuje především skvělou posluchačskou příležitost konfrontovat špičkové světové soubory a připomenout si či seznámit se s Dvořákovým kvartetním dílem. Vážme si takových příležitostí a využijme je.

Celková návštěvnost: 151 311 588

26

Hostování izraelského orchestru vyvrcholilo pondělním uvedením Brahmsovy První symfonie c moll. Soubor ukázal všechny své přednosti – krásný jemný zvuk i temnou hloubku smyčců, klenutost frází i pružnou dynamiku, pohrávání si s kontrasty i plynutí témat v jednotlivých orchestrálních skupinách.

Absolutorium zaslouží jak koncertní mistr, tak dechoví hráči – zaujali hornisté, flétnista i hoboista. Orchester je velmi tvárný, jeho hra vemlouvavá, strhující. Není divu, že jejich Brahms přinesl hlubokou očištnou katarzi.

V přídavech umělci poodkryli další valéry svého umění. Gil Shaham se po svém prvním vystoupení odměnil obecenstvu za klavírního doprovodu Lahava Shaniho Krásným rozmarýnem Fritze Kreislera a Gavottou a Rondem z Bachovy Partity č. 3 E dur.

Shaham se Soltaním zvolili jako přídavek Sarabandu s variacemi na Händelovo téma norského skladatele Johana Halvorsena. Orchester se v prvním večeru ještě zaskvěl v Tybaltově smrti z Prokofjevova baletu Romeo a Julie, v druhém pak v Shaniho transkripci Mendelssohnovy Písně beze slov. Dvakrát uvedla publikum do varu i Straussova Pizzicato polka.

Článek pro Právo/Novinky připravila Alena Sojková.

Datum vydání: 14.09.2023

Zdroj: aktualne.cz | Rubrika: Kultura | Strana 0 | Autor: Vojtěch Frank

Vydavatel: Economia, a.s.

Poprvé pod českou taktovkou v Česku. Vídeňští filharmonikové byli silní i bez symbolů

Byl to historicky první koncert Vídeňských filharmoniků pod českou taktovkou na našem území. Jakub Hruša, momentálně nejúspěšnější zdejší dirigent, s rakouským orchestrem založeným roku 1842 spolupracuje pět let a letos vyrazili už na druhé evropské turné. Tuto středu vystoupili ve vyprodaném pražském Rudolfinu.

Dvaatřicetiletý Hruša s orchestrem doprovodili předního současného pianistu, šestatřicetiletého Igora Levita. Událost, na níž se dvě výjimečné mladé osobnosti představily s tělesem, které je synonymem prvotřídní interpretace, předem budila pozornost jako pomyslný vrchol letošního ročníku festivalu Dvořákova Praha. Ten potrvá do 25. září.

"Jsem dítětem své doby," říká německý klavírista ruského původu Levit. Dítětem doby je na sociálních sítích, za pandemie streamy jeho domácích koncertů slyšely miliony posluchačů. Dobu ale Levit také kriticky reflektuje, třeba když komentuje společenskou nerovnost.

Na webu se představuje jako "Občan. Evropan. Pianista".

Poprvé pod českou taktovkou v Česku. Vídeňští filharmonikové byli silní i bez symbolů

reportáž

Je to první koncert Vídeňských filharmoniků pod českou taktovkou. Vánoční koncert v Praze, který diriguje Igor Levit, je nejen technicky, ale také emočně. Levit otevřeně vypráví o pokoncertních stavech, kdy zažívá úzkostný "dojezd" plný pocitů nesmyslnosti a prázdnoty. Stres tvoří nedílnou součást umělcova života, kromě času na pódiu a ve studiu vyplněného neustálým přejížděním i přespáváním v hotelech. V Rudolfinu nicméně dojem úzkostné vykořeněnosti nevyvolával: sálala z něj sympatická bezprostřednost.

Levit svou interpretaci podporoval bohatou mimikou a pohyby celého těla, které jindy mohou působit jako hra na efekt. Zde ale nebylo pochyb, že vyjadřuje splynutí s hudbou a autentický vnitřní prožitek. V některých vypjatých místech působil až bolestivě. Sólová hra je náročná nejen technicky, ale také emočně. Levit otevřeně vypráví o pokoncertních stavech, kdy zažívá úzkostný "dojezd" plný pocitů nesmyslnosti a prázdnoty. Stres tvoří nedílnou součást umělcova života, kromě času na pódiu a ve studiu vyplněného neustálým přejížděním i přespáváním v hotelech. V Rudolfinu nicméně dojem úzkostné vykořeněnosti nevyvolával: sálala z něj sympatická bezprostřednost.

Levit svou interpretaci podporoval bohatou mimikou a pohyby celého těla, které jindy mohou působit jako hra na efekt. Zde ale nebylo pochyb, že vyjadřuje splynutí s hudbou a autentický vnitřní prožitek. V některých vypjatých místech působil až bolestivě.

Sólová hra je náročná nejen technicky, ale také emočně. Levit otevřeně vypráví o pokoncertních stavech, kdy zažívá úzkostný "dojezd" plný pocitů nesmyslnosti a prázdnoty. Stres tvoří nedílnou součást umělcova života, kromě času na pódiu a ve studiu vyplněného neustálým přejížděním i přespáváním v hotelech. V Rudolfinu nicméně dojem úzkostné vykořeněnosti nevyvolával: sálala z něj sympatická bezprostřednost.

V jeho interpretaci bylo mimořádné bohatství výrazů zejména v nižších dynamikách. Prokázal vysokou míru empatie a smyslu pro celek nejen v místech, kdy klavír zvukově a výrazově upozadil, aby vynikly skryté struktury orchestrální vrstvy.

Po prvních třech větách koncertu interpretovaných s niternou emocionalitou Levit přednesl finále s osvěžující hravostí. A po potlesku správně vycítil, že už by bylo nadbytečné plnit konvenční očekávání přídatkem.

Bylo poznat, že po více než dvou týdnech na turné hluboce souzní s Hrůšou i Vídeňskými filharmoniky, přestože klavírista kontrastoval s ukázněným, tradičním dojmem z orchestru - jak oblečením v černé košili bez límečku, tak spontánním vystupováním, kdy se na hudebníky usmíval nebo si vyťukával rytmus prsty.

Ani dirigent na konci nedokázal skrýt dojetí. Brněnský rodák Hrůša od roku 2016 vede Bavorské symfoniky, bavorský orchestr proslule vysokých kvalit, s nímž mimo jiné získal cenu Opus Klassik pro dirigenta roku. Od září 2025 jej čeká prestižní post hudebního ředitele londýnské Královské opery v Covent Garden. Opěře už se ale věnoval právě s Vídeňskými filharmoniky, jejichž členové pocházejí z řad orchestru Vídeňské státní opery: roku 2015 uvedl Hrůša ve Vídni poprvé Věc Makropulos od Leoše Janáčka, loni v Salcburku následovala od téhož autora Káťa Kabanová.

Když se ho novináři ptají na ruský původ, říká, že k rodné zemi necítí vazby a odsuzuje válku na Ukrajině. Od osmi let žije v Německu a jako Evropan prosazuje boření hranic namísto jejich stavění. Těžce nese projevy nacionalismu, antisemitismu či rasismu. Za vzor označuje dirigenta Daniela Barenboima, který v reakci na izraelskopalestinský konflikt založil orchestr tvořený hráči z obou znesvářených stran.

Pianista stírá hranice také v repertoáru. Vedle oceňovaného kompletu Beethovenových sonát natočil coververzi hitu Nothing Else Matters od kapely Metallica nebo monumentální variace amerického skladatele Fredericka Rzewského na téma chilské revoluční písně. Na album Encounter z roku 2020 zařadil Busoniho klavírní úpravu Brahmových chorálních předeher. A právě s hudbou tohoto velkána, od jehož narození letos uplynulo 190 let, se Igor Levit tuto středu představil v Praze.

Brahmsův Klavírní koncert č. 2 B dur z roku 1881,

Repertoár Vídeňských filharmoniků donedávna tvarovaly jasně dané mantinely konzervativní dramaturgie. Hrůša se orchestr snaží otevírat i novým výzvám - kromě Janáčka spolu hráli i díla dalších významných autorů 20. století jako Witolda Lutosławského či George Eneska.

Přesto jsou Vídeňští filharmonikové stále vnímáni především coby konzervativní instituce stavící na bezmála dvousetleté tradici. Do roku 1997 v orchestru směli hrát pouze muži, lpí na používání zvláštního typu nástrojů a stylu hry z konce 19. století.

Ve Dvořákově Osmé symfonii, která zazněla ve druhé půli středečního večera, těleso naplno demonstrovalo specifika své brilantní interpretace. Je mimořádně přesně sehrané, působí dojmem naprostého vzájemného napojení jednotlivých hráčů. Zvuk mají kompaktní a kultivovaný, bohatý zejména ve smyčcové sekci, na poměry Rudolfiny snad až poněkud předimenzované na úkor ostatních nástrojových skupin.

V úvodních minutách čtvrté věty Dvořákovy symfonie, kde mají smyčce dlouhé melodické plochy, sytý zvuk Vídeňanů vyvolával až dojem varhan. V první a třetí větě Hrůša funkčně zapojil romantickou agogiku, v závěru pak filharmoniky dovedl k extatickému výrazu následovanému neméně euforickým potleskem vestoje celého Rudolfiny.

Přídavek v podobě rychlé straussovské polky ukázal orchestr v repertoáru, v jakém jej širší veřejnost zná díky tradičním novoročním koncertům vysílaným také Českou televizí. Někdo v tom po českém Dvořákovi mohl spatřit autentickou Vídeň coby symbolické propojení národů. Koncert Hrůši, Levity a Vídeňských filharmoniků byl však mimořádný i bez symbolů.

Video: Dirigent musí být hlavně psycholog, říká Hrůša

Datum vydání: 14.09.2023 0:16

Zdroj: novinky.cz | Rubrika: Kultura | Strana 0 | Autor: Právo

Vydavatel: Borgis, a.s.

Dokonalé porozumění Hrůši s Vídeňskými filharmoniky

Na Dvořákově Praze se ve středu 13. září představili Vídeňští filharmonikové pod taktovkou Jakuba Hrůši. Sólistou večera byl klavírista Igor Levit. Program složený z Klavírního koncertu č. 2 B dur Johanna Brahmsa a Symfonie č. 8 G dur Antonína Dvořáka živě přenášely Česká televize i Český rozhlas. Pro Novinky článek napsala spolupracovnice Práva Alena Sojková.

Český dirigent světového renomé Jakub Hrůša si s Vídeňskými filharmoniky velmi rozumí, důkazem jsou opakovaná pozvání do rakouské metropole i na turné tělesa. Navíc je Hrůša prvním českým dirigentem, který tento proslulý orchestr řídil v České republice. A jejich vzájemná spolupráce nese opravdu sladké plody.

Jakub Hrůša je šéfdirigentem Bamberských symfoniků, designovaným ředitelem Královské opery Covent Garden, hlavním hostujícím dirigentem České filharmonie a hlavním hostujícím dirigentem Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Jeho nepřehlédnutelné zkušenosti se otiskují do společné práce s nejlepším evropským orchestrem. Výborně spolu komunikují (vzájemných úsměvů nebylo během večera málo), orchestr pozorně reaguje na každé hnutí dirigenta. A nutno zdůraznit, že Jakub Hrůša vychází svým jasným, srozumitelným stylem dirigování hráčům maximálně vstříc.

Zvuková dokonalost a hráčská preciznost se projeví hned v prvních taktách Brahmsova koncertu, který spíše akcentuje symfonický rozměr skladby než prostor pro předvedení klavíristovy virtuozity. Typicky tlumené žestě a měkké smyčce znějí jedinečně, slyšitelný je každý detail, dotažená každá fráze.

Jeho tón je jemný, hladivý, v exponovaných pasážích důrazný, zaujaly krásně budované dynamické gradace. Popsat zvuk vídeňských smyčců lze velmi těžko – v jednom okamžiku jako by se do sebe slévaly hladkost, barva, jemnost. V souvislosti s koncertem, který vznikl v roce 1881, se připomíná vřelý cit Johanna Brahmsa ke Cláře Schumannové.

Jeho výrazem je jedna z nejláskeplnějších vět v hudební literatuře – pomalá třetí věta Andante. Stále budou v uších posluchačů znít vroucnost, s jakou se jí chopily spodní smyčce (violy, violoncella a kontrabasy), něha klavíristovy hry, milostná píseň v souzvuku klavíru s klarinetem a především nekonečné toužení v podání violoncellisty, který vyzpíval všechnu lásku světa. Závěr koncertu oslnil na milimetr dotaženými smykami smyčců, vzepjatými dynamickými gradacemi, vynikajícími dechy.

Po brahmsovském zážitku se během Dvořákovy Osmé symfonie otevřelo nebe. Orchestr inspirovaný dirigentem, který Dvořáka zná do poslední pomlky a dynamického znaménka, hrál jako o život, smyčce se předháněly v lesku, postupně získávaly na vřelosti, excelentní jsou vídeňské dechy – flétna, klarinety, lesní rohy. Trubky ve známých fanfárách na počátku čtvrté věty hrály tak, že doslova braly dech. Vyvrcholení skladby bylo fantastické – sametovost spodních smyčců se prolínala s kovovým, lesklejším zvukem houslí, vroucná violoncella vyzpívala všechnen dvořákovský cit, bravurní dechy stvrzovaly zvukově opulentní závěr.

Po ovacích se publiku dostalo přídávku, který stvrdil úspěšný vídeňský večer, v podobě rychlé polky Muthig Voran! Johanna Strausse mladšího.

Datum vydání: 15.09.2023 14:02

Zdroj: klasikaplus.cz | Strana 0 | Autor: Petr Veber

Vydavatel: klasikaplus.cz

Sólo pro Pražský filharmonický sbor

„Německé rekviem napsal Brahms jako povzbuzení pro žijící. Jako vážnou a závažnou hudbu promlouvající svátečním způsobem do každodennosti.“

„Lukáš Vasilek nastudoval se svým sborem jeho part v obrovské dynamické šíři, s mnoha detailními proměnami, s vypracováním skvěle vyznívajících polyfonních struktur, s pozorností k niternosti i ohromujícímu nasazení.“

Sólo pro Pražský filharmonický sbor

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

14. září 2022

„Sakari Oramo využil potenciál sboru k velkým plochám, ke strhujícím gradacím, k soustředěně působivým táhlým písním, ke slavnostnímu výrazu i k útěšnému zpěvu o smutku i o radosti naděje.“ Jedna jediná skladba vyplnila hlavní večerní program osmého dne festivalu Dvořákova Praha. Brahmsovo Německé rekviem. Oduševnělé, monumentální i niterné hudební přemítání o životě a smrti – necírkevní, neliturgické, křesťanské, hluboce humanistické, upřímně lidské. Zásadní zásluhu na jeho povznášejícím vyznění má Pražský filharmonický sbor, který měl ve čtvrtek v Rudolfinu, na varhanní empoře nad orchestrem, opravdu hodně práce. Před Českou filharmonií stanul 14. září na Dvořákově Praze Sakari Oramo, finský umělec, který v roce 2012 vystřídal Jiřího Bělohávků na postu šéfdirigenta Symfonického orchestru BBC. Tím je dosud a má jím být přinejmenším do roku 2026. Německé rekviem Johanna Brahmsa stojí a padá s výkonem sboru. Orchester je v tomto případě sice v

těsném závěsu, ale přece jen druhý. Však také dirigentova pozornost po celých pětasedmdesát minut směřovala primárně vzhůru, k varhanní empoře. Sbor má ve skladbě klíčovou úlohu, zpívá v podstatě nepřetržitě a má za úkol v průběhu díla vyjádřit širokou škálu sdělení a emocí.

Johannes Brahms napsal Německé rekviem jako třicátník. Vytvořil dokonalé, zralé dílo, a to nejen hudebně, ale také jeho originální dramaturgií. Se svým protestantským zázemím, i když nepraktikovaným, vybral a sestavil totiž text zcela svobodně a volně z Lutherova německého překladu Bible. Jeho romanticky básnivý, a přece uměřený přemítání o životě a smrti se tak naprosto jedinečně pohybuje zcela mimo závaznou konvenci katolické liturgie. Nenapsal mši za zemřelý, ale povzbuzení pro žijící. Koncept a náladou spirituální, vážnou a závažnou, ale do určité míry vlastně až světskou hudbu: ne ve smyslu zábavnosti, ale civilnosti. Hudbu promlouvající svátečním způsobem do každodennosti. Možná právě proto je jeho poselství vtělené do Německého rekviem tak silné, že i samu Bibli chápal víc jako sebranou lidskou moudrost, ne jako věroučný základ.

Lukáš Vasilek nastudoval se svým sborem jeho part v obrovské dynamické šíři, s mnoha detailními proměnami, s vypracováním skvěle vyznívajících polyfonních struktur, s pozorností k niternosti i ohromujícímu nasazení, které však u Brahmsa ani v takových okamžicích není patosem, ale jen přesvědčivou naléhavostí. Sakari Oramo využil tento potenciál k velkým plochám, ke strhujícím gradacím, k soustředěně působivým táhlým písním, ke slavnostnímu výrazu i k útěšnému zpěvu o smutku i o radosti naděje. Filharmonici se v komplexně celistvé partituru uplatnili rovnocenně. Temnými úderými i idyličtějšími barvami, dlouhodechými hobojeovými sóly, měkkými smyčci... Menší úlohu dal autor dvěma vokálními sólistům. Sopranové sólo podbarvené tiše zpívajícím sedícím sborem i věty svěřené barytonistovi zapadly do stylu skladby i do nálady provedení zcela uspokojivě, ale Anu Komsí i Christian Senn by museli mít přece jen větší charisma a rovnější hlasy, aby výslednému dojmu přidali svými vstupy na nezapomenutelnost.

Brahmsova hudba do letošního programu Dvořákovy Prahy patří ve větší míře právem, ať už by bylo důvodem jeho mezinárodně sdílené 190. výročí narození, nebo přátelství obou umělců. Vzácné provedení Německého rekviem, skladby slýchané v tuzemsku jen občas, bylo ozdobou festivalu. Zase z jiných důvodů než předchozí hostování tří slavných zahraničních orchestrů.

Datum vydání: 20.09.2023

Zdroj: Právo +1 | Rubrika: Kultura | Strana 17 | Autor: Radmila Hrdinová Vydavatel:

Borgis, a.s. | Periodicita: deník

Česká opera potěšila nejen mecenáše

Pěvci Kateřina Kněžíková a Adam Plachetka se představili v pondělí v pražském Rudolfinu na festivalu Dvořákova Praha, jehož je Právo hlavním mediálním partnerem. Večer byl součástí programové řady Opera in Concert, která v předchozích letech uvedla Dvořákovy rané opery a loni jeho Rusalku v koncertním provedení.

Ačkoli byl koncert věnován mecenášům festivalu, jeho dramaturgie nesáhla pouze k osvědčeným operním hitům, ale nabídla průřez českou operou včetně méně známých děl. V první části zazněli autoři zasahující svou tvorbou devatenácté i dvacáté století, ve druhé pak dílo Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka.

Česká opera potěšila nejen mecenáše

Radmila Hrdinová

Pěvci Kateřina Kněžíková a Adam Plachetka se představili v pondělí v pražském Rudolfinu na festivalu Dvořákova Praha, jehož je Právo hlavním mediálním partnerem. Večer byl součástí programové řady Opera in Concert, která v předchozích letech uvedla Dvořákovy rané opery a loni jeho Rusalku v koncertním provedení.

Ačkoli byl koncert věnován

mecenášům festivalu, jeho dramaturgie nesáhla pouze k osvědčeným operním hitům, ale nabídla průřez českou operou včetně méně známých děl. V první části zazněli autoři zasahující svou tvorbou devatenácté i dvacáté století, ve druhé pak dílo Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka.

Kateřina Kněžíková zahájila koncert kometní Mirandolinou, pokračovala Fibichovou Šárkou a v závěru první poloviny nadchla posluchače krásným přednesem modlitby Jenůfy z Janáčkovy Její pastorkyně. Adam Plachetka představil méně známé árie Lomikara z Kovařovicovy opery Psohlavci a Karla IV. z Novákovy Karlštejna. Vrcholem první části se stal jeho zpěv Revírníka ze závěru Janáčkovy opery Příhody lišky Bystroušky, v němž krátký part Skokánka zazpívala dcera obou pěvců Adéla Plachetková. Ve druhé části přednesla Kněžíková árii Mařenky Ten lásky sen ze Smetanovy Prodané nevěsty a Za štíhlou gazelou z Dvořákovy Armidy. Plachetka se blýskl temperamentním projevem v Kalinově árii Jsem žebrák ze Smetanova Tajemství, procítěným přednesem árie Jen jediná z Čertovy stěny a nakonec se oba na pódiu sešli v duetu z Dvořákovy Jakobína.

čtíla Joshua. Kněžíková přednesla modlitbu Jenůfy z Janáčkovy Její pastorkyně.

Adam Plachetka představil méně známé árie Lomikara z Kovařovicovy opery Psohlavci a Karla IV. z Novákovy Karlštejna. Vrcholem první části se stal jeho zpěv Revírníka ze závěru Janáčkovy opery Příhody lišky Bystroušky, v němž krátký part Skokánka zazpívala dcera obou pěvců Adéla Plachetková.

Ve druhé části přednesla Kně-

žíková árii Mařenky Ten lásky sen ze Smetanovy Prodané nevěsty a Za štíhlou gazelou z Dvořákovy Armidy. Plachetka se blýskl temperamentním projevem v Kalinově árii Jsem žebrák ze Smetanova Tajemství, procítěným přednesem árie Jen jediná z Čertovy stěny a nakonec se oba na pódiu sešli v duetu z Dvořákovy Jakobína.

Hlasy obou pěvců zněly v příjemném souzvuku, árie pěvci měli technicky i výrazově vypracované. Mankem jejich projevu byla jen často špatná srozumitelnost textu, jež jde i na vrub doprovázejícího Orchestru Národního divadla, který jeho dirigent, hudební ředitel Opery ND Robert Jindra, vedl k až příliš objemnému zvuku, ne vždy zohledňujícímu akustiku Dvořákovy síně. Ze tří samostatných orchestrálních čísel bylo nejpůsobivější dynamicky vypracované Intermezzo z Bludkovy opery V studni.

Mankem jejich projevu byla jen často špatná srozumitelnost textu, jež jde i na vrub doprovázejícího Orchestru Národního divadla, který jeho dirigent, hudební ředitel Opery ND Robert Jindra, vedl k až příliš objemnému zvuku, ne vždy zohledňujícímu akustiku Dvořákovy síně. Ze tří samostatných orchestrálních čísel bylo nejpůsobivější dynamicky vypracované Intermezzo z Bludkovy opery V studni.

Kateřina Kněžíková zahájila kometní Martinů Mirandolinou, pokračovala Fibichovou Šárkou a v závěru první poloviny nadchla posluchače krásným přednesem modlitby Jenůfy z Janáčkovy Její pastorkyně. Adam Plachetka představil méně známé árie Lomikara z Kovařovicovy opery Psohlavci a Karla IV. z Novákovy Karlštejna. Vrcholem první části se stal jeho zpěv Revírníka ze závěru Janáčkovy opery Příhody lišky Bystroušky, v němž krátký part Skokánka zazpívala dcera obou pěvců Adéla Plachetková. Ve druhé části přednesla Kněžíková árii Mařenky Ten lásky sen ze Smetanovy Prodané nevěsty a Za štíhlou gazelou z Dvořákovy Armidy. Plachetka se blýskl temperamentním projevem v Kalinově árii Jsem žebrák ze Smetanova Tajemství, procítěným přednesem árie Jen jediná z Čertovy stěny a nakonec se oba na pódiu sešli v duetu z Dvořákovy Jakobína.

Hlasy obou pěvců zněly v příjemném souzvuku, árie pěvci měli technicky i výrazově vypracované.

Mankem jejich projevu byla jen často špatná srozumitelnost textu, jež jde i na vrub doprovázejícího Orchestru Národního divadla, který jeho dirigent, hudební ředitel Opery ND Robert Jindra, vedl k až příliš objemnému zvuku, ne vždy zohledňujícímu akustiku Dvořákovy síně. Ze tří samostatných orchestrálních čísel bylo nejpůsobivější dynamicky vypracované Intermezzo z Bludkovy opery V studni.

Malý velký muž a symfonické fanfáry

„Těžko rozhodnout, jestli Giltburg zahrál Rachmaninovovu neklidnou, emotivní a virtuózní skladbu neslýchaně, nebo ideálně. Obojí je pravda.“

Malý velký muž a symfonické fanfáry

Autor: Petr Veber

Dělo inspirované jasně Giltburgem, Rachmaninova (přesněji: 3. klavírního koncertu) a symfonické fanfáry (nebo 3. symfonie) – což je pravda.

„Giltburg plný velké vnitřní síly, napojený na orchestr, vyzařující pozitivní fluidum a šťastně, skoro plaše, se po výkonu usmívající.“ „Výrazně pomalá část díla končí abstraktní plochou, dovolující o to kontrastnější zaznění krásně kompozičně připravené skladatelovy Fanfáry pro obyčejného člověka, integrované do začátku finální věty i do jejího motivického materiálu.“

typicky americké symfonické hudby a předtím před přestávkou obdivuhodná vzrušující energie pianisty, díky níž se publikum po doznění romanticky i virtuózně podmanivého díla kompletně zvedlo ze sedadel, málem jako někde na stadionu.

Izraelský pianista Boris Giltburg, moskevský rodák, není v Praze nováčkem. Jeho mimořádně inspirativní a muzikální spolupráce se členy tuzemského smyčcového kvarteta Pavel Haas Quartet už je nejen dostatečně známá, ale i pověstná – a za společné nahrávky navíc ověřená mezinárodními cenami. Jako sólista 3. klavírního koncertu Sergeje Rachmaninova, ikonického díla pozdního romantismu, byl ovšem v úterý 19. září na Dvořákově Praze v Rudolfinu skutečným zjevením. Těžko rozhodnout, jestli zahrál neklidnou, emotivní a virtuózní skladbu neslýchaně, nebo ideálně. Obojí je pravda. Introvertní, ale místy překvapivě bouřící, dokonale vše artikulující, plný síly k neustálým nesčetným drobným i podstatnějším citovým výpadům, ke kontrolovaným zastavením i k úžasným gradacím, pokorně bezchybný v technice i v úhozu, se zaťatými lícními svaly, absolutně soustředěný... Takový byl tento nenápadný umělec, nevelký postavou, ale plný velké vnitřní síly, napojený na orchestr, vyzařující pozitivní fluidum a šťastně, skoro plaše, se po výkonu usmávající. Skladbu plnou hudebního děje, husté sazby, citů a chytavých témat zahrál tak, že ani jeden takt nebyl zběžný. Trvalé potřebné napětí, nesoucí proměnlivý výraz, fungovalo jako vzrušující. Provedení bylo doslova napínavé, nedalo vydechnout. A Česká filharmonie s Tomášem Netopilem byli sólistovi mimořádně přesným a empatickým partnerem.

Už první tóny skladby, známé zpěvné téma vyznívající jako vyprávění, daly tušit nevšednost konstelace, která na pódiu Dvořákovy síně nastává. Mimořádně jemná dynamika, vzájemná pozornost, dopodrobna vypracovaná agogika sólového i orchestrálního partu... Boris Giltburg začal hrát naprosto intimně a introvertně, ale i později v důrazných vzedmutích a vlnách, vyznívalo jeho pojetí i ve velké

dynamice neagresivně, bez známky siláctví či úpornosti. V rozsáhlé kadenci dospěl k úžasnému, strmě zahuštěnému vrcholu. Neodolatelně dokázal vykroužit přechody. Filharmonici ztišeně doprovázeli i bouřili a citlivě se zapojovali v epizodických sólech dechových nástrojů. Do druhé věty vnesl sólista ještě větší, až neuvěřitelně široké dynamické rozpětí a krásný úhoz včetně jemňoučkových pianissim v diskantu, do třetí věty perlivě drobné vyhrávky i robustní akordy, detailní hru s diminuendy a accelerandy, drobnokresbu i patos. Skladba vygradovala tak efektně, a přitom bez vnějškovosti, že celý sál, na pomezí vydechnutí a výkřiku, spontánně povstal.

Boris Giltburg během nekončících odchodů a příchodů na pódium oblažil bouřící obecenstvo ještě dvěma přídávky. Nejprve to byl Fritz Kreisler a jeho

Liebesleid v klavírní úpravě Sergeje Rachmaninova. A slavné Preludium cis moll Sergeje Rachmaninova zahrál podobně jako předtím jeho klavírní koncert: plasticky, detailně, neokázale procítěně, velmi privátně, s nádhernou úhozovou kulturou, s obrovskou, ale nezpatetizovanou gradací a kouzelným návratem téměř do ticha...

Třetí symfonie Aarona Coplanda, která vyplnila druhou polovinu večera, je díky své srozumitelnosti a invenční bohatosti označována za největší a asi i nejlepší americkou symfonii dvacátého století. Má však i vztah k naší metropoli – Leonard Bernstein ji v roce 1947 dirigoval v evropské premiéře na druhém ročníku Pražského jara. Jako žhavou novinku, rok po bostonské premiéře. I toto dílo, podobně jako třeba První symfonie Bohuslava Martinů, vzniklo z podnětu tamního šéfdirigenta Sergeje Kusevického a v zadání i ono mělo vzpomínku na jeho zesnulou ženu. První věta Coplandovy symfonie proto v pomalém, skoro statickém rozvíjení – přes hymnické názvuky a přes svou sváteční slavnostnost – překvapivě nakonec vyznívá téměř jako jakési nokturno. Tomáš Netopil s filharmoniky právě to podtrhl, stejně jako až idylické diatonické „americké“ idiomy, příbuzné těm z autorova baletu Apalačské jaro. Zato druhá věta je brilantním scherzem, pohybujícím se nejen ve virtuózním tempu s dalšími charakteristickými „americkými“ idiomy, ale často i v nejvyšších rejstřících smyčců, trubek, fléten a pikoly. Ty jsou pro celou skladbu charakteristické stejně jako častá průrazná a působivá unisona ve výrazných melodiích a výrazné užití bicích.

Ve třetí větě, převážně smyčcové s klavírem a harfami, se filharmonie blýskla pěknými party dřevěných nástrojů i viol a dalších hlubších smyčců. Tato výrazně pomalá část díla končí abstraktní plochou, dovolující o to kontrastnější zaznění krásně kompozičně připravené a napojené skladatelovy impozantní

Fanfáry pro obyčejného člověka, integrované do začátku finální věty a pak i do jejího motivického materiálu. Právě vygradování celé symfonie tímto směrem svádí nakonec k pokušení nazvat ji neoficiálně „Žest'ovou“. Tomáš Netopil vystavěl čtyřicetiminutové dílo, rozpjaté do krajností, k heroickému, strhujícímu, skoro ohlušujícímu vyvrcholení.

Coplandova symfonie zaznívá v tuzemsku naprosto vzácně. Z vystoupení České filharmonie se podle očekávání stal pravý festivalový koncert, interpretačně výjimečný a s jedinečnou atmosférou, koncert pozitivně nabíjející, nesnadno opakovatelný. Foto: MHF Dvořákova Praha / Petra Hajská

Borgis, a.s. | Periodicita: deník

Sedláčkovovo kvarteto s klavíristou Matoušem Zukalem představilo hodnoty nové a neznámé

Sedláčkovu kvartetu s klavíristou
Matoušem Zukalem představilo
hodnotu nově a neznámě

„Z Jirákovy početné a kvalitou významné tvorby toho v
současném koncertním dění mnoho nezaznívá. O to záslušnější je
vřelý vztah Sedláčkovců k jeho komornímu odkazu.“

„Jako klavírní kvintet – stylově ovšem radikálně vzdálený tradičním představám – je založena kompozice současného skladatele Jana Ryanta Dřízala Lesní scény.“

„Shodou okolností teprve tady, při provedení původního kvartetního díla, jsme mohli v celku i v detailech bezesbýtku poznat, prožít a vstřebat interpretační svébytnost, vyspělost a neutuchající elán Sedláčkova kvarteta.“

O tom, že mezinárodní hudební festival Dvořákova Praha jako skutečná událost roku na domácí hudební scéně soustavně přináší hodnoty nové a dosud nepoznané, jsme se znovu

presvědčili na druhém koncertě Komorní řady 12. září v Anežském klášteře, vyhrazeném Sedláčkovu kvartetu. V podmanivé interpretaci byl připomenut odkaz dnešnímu publiku blíže neznámého, avšak významného skladatele, interpreta a pedagoga Karla Boleslava Jiráka, světovou premiéru tu absolvovala skladba současného autora Jana Ryanta Dřízala a program byl korunován jen šťastnou okolností dochovaným kvartetem ani ne třicetiletého Antonína Dvořáka.

Sedláčkovovo kvarteto – založené roku 2007 na pražské AMU – je dědicem a zároveň pokračovatelem rodinné kvartetní tradice. Jeho primárius je vnukem primária někdejšího plzeňského uskupení stejného názvu působícího 1974 až 1994, Jana Sedláčka. Působí v sestavě Michal Sedláček a Jan Maceček (housle), Tomáš Krejch (viola), Matěj Štěpánek (violoncello). K jeho pověsti přispívá i soustavná péče o odkaz novodobé české hudební tvorivosti předchozího i současného století, přičemž některá díla současníků vznikla přímo z iniciativy kvartetistů. To se ostatně promítlo i do dramaturgie pojednávaného koncertu. Ke kvartetu se tentokrát připojil klavírista Matouš Zuka, student AMU a laureát mezinárodní interpretační soutěže Pražského jara 2021, aby v úvodu zazněl Klavírní kvintet, op. 50 Karla Boleslava Jiráka

(1891–1972), českého skladatele, interpreta a pedagoga, jehož neblahé společensko-politické poměry po druhé světové válce a zejména v souvislosti s únorovým převratem 1948 přiměly k emigraci do USA, kde strávil zhruba poslední třetinu svého života naplněnou intenzivní a mnohostrannou činností. Čtyřvětý Klavírní kvintet vzešel ze zmíněné dusné atmosféry i z neradostného osobního rozpoložení, jeho emigraci předcházejícího. Z Jirákovy početné a kvalitou významné tvorby toho v současném koncertním dění mnoho nezaznívá. O to záslušnější je vřelý vztah Sedláčkovců k jeho komornímu odkazu, zhodnocený rozhlasovou nahrávkou všech sedmi Jirákových smyčcových kvartetů. Podíl Matouše Zukala měl všechny atributy naprosto ústrojné, vyvážené a přitom subjektivně tvořivé spolupráce, jak ostatně nekompromisně vyžaduje sama faktura pevně vystavěného a vnitřně sevřeného díla.

Jeho obsahová stránka je jistou tragikou logicky poznamenaná, vůbec tu však nenastává pocit zmaru, pasivity a rezignace. Řekl bych, že právě opačný efekt vzbudila zapálená a koncepce díla dokonale znalá interpretace. Tím do značné míry předjímám kvalitu provedení skladeb, které zazněly poté. Už počínaje dramatickým začátkem energické první věty bylo možno sledovat dialog vypjatého výrazu a – zejména ve volné druhé větě – osobitě charakteristického lyrického neklidu, včetně občasného náladového projasnění. V duchu co do formálního rozvržení relativně konvenčního celku zapůsobila instrumentálně efektní scherzózní třetí věta – mimochodem s lyricky podmanivým středem – dualitou ironie a věčnosti. Záležitostí o sobě však bylo finále, koncipované jako variace na tzv. Seikilovu píseň, vytesanou do náhrobku starého přibližně 2200 let. Na pozadí Jirákova kompozičního variačního umění se interpretačně a s neutuchajícím elánem odvíjel jak poetický, tak dramaticky gradovaný příběh přesvědčivý natolik, že symbiózu kvartetního souzvuku s klavírem nebylo možno vnímat jinak

než jako bohatě a technicky dokonale utvářený, ideálně soudržný celek. Jako klavírní kvintet – stylově ovšem radikálně vzdálený tradičním představám – je založena kompozice současného skladatele Jana Ryanta Dřízala (*1986)

Lesní scény. Autor – nepřeháním – výrazné působnosti a neméně výrazného účinku svých děl účelně těží z vlastní odborné hudební erudice doma i v zahraničí, též ze systematického vzdělání v oblasti filmu a audiovizuálního umění a v neposlední řadě ze svého niterně spirituálního založení. To se ovšem nutně projevuje v jeho žánrově pestré, obsahově i formálně nekonvenční tvorbě. Před lety například právem zaujal jako absolutní vítěz skladatelské soutěže České filharmonie podmanivým orchestrálním obrazem Kuře melancholik, volně inspirovaným povídkou Josefa Karla Šlejhara, zapomenutého literáta brutálně naturalistické orientace přelomu devatenáctého a dvacátého století, na motivy krutosti okolí a okolností. Skladba byla napsána v roce 2014 a o rok později premiérována naším prvním orchestrem pod taktovkou Jiřího Bělohlávky, jemuž byla věnována.

Lesní scény, vzniklé na základě tvůrčí objednávky festivalu Dvořákova Praha, však představují zcela jiný obraz, respektive obrazy, neboť mají sedm kompaktně sřetězených částí. Leccos mohou napovědět jejich názvy: Vůně zetlelého listí (Duběnky) – Meandry – Ohně na planině (Jiskry) – Hon (Da Caccia) – Oči ve tmě – Mohyly (Klekání) – Tanec větví. Náhornou, tradičně požímanou programovou souvislost s hudební fakturou bychom tu těžko hledali. Podstatou autorova sdělení je totiž jím hudebně vytvořený imaginární svět, do jisté míry reflektující vzpomínky z dětství. Ústředním pojmem tu je „znějící krajina“ a v tomto ohledu Lesní scény obsahově i způsobem vyjádření navazují na autorův cyklus miniatur Osamělé objekty z roku 2018.

V Lesních scénách se pracuje s témbry vysoce jemnými i drsnými a klavíru leckdy přísluší role určitého pojiva, ale též nositele myšlenky, ať už třeba trylkem, melodií či náznakem kontrapunktu. Matouš Zukal nanejvýše pozorně a pohotově spolupracoval s kvartetisty v průběžném sledu jednotlivých částí, které byly k rozeznání, teprve až když jsme „v nich byli“. Dokonce je využit klavírní struník, což se dobře pojí se zvukově radikálním pizzicatem. Příběh se kromě jiného odvíjí právě narůstající tektonickou důležitostí smyčců, i jejich podíl je rozrůzněně strukturován, je využit minimalistický princip, rytmická monotónnost, aby tak paradoxně došlo k nárůstu dramatickosti a vtažení posluchače do děje. Publikum to neomylně poznalo a nadšeně reflektovalo, opravdu bylo co sledovat, včetně tu skrytého, tu zcela evidentního temperamentu.

Těžko soudit, kam položit dramaturgické těžiště večera, jenž vrcholil provedením čtyřvětého Smyčcového kvartetu č. 2 B dur (B. 17) Antonína Dvořáka. K nepochybnitelné atraktivnosti tohoto díla přispívá hlavně okolnost, že mnoho nechybělo, abychom jej nikdy neuslyšeli, i když víme, že jej Dvořák napsal. Bylo autorem sebekriticky zničeno, zřejmě v důsledku pozdější proměny jeho osobní stylové orientace. Kvartet se našel v opisech jednotlivých partů v pozůstalosti tehdejšího ředitele Pražské konzervatoře Antonína Bennewitze. Jako prostřední z trojice obdobně laděných a zničených kvartetů je výrazem Dvořákova wagnerovského zápalu v šedesátých letech devatenáctého století a vznikl někdy ku konci dotyčného desetiletí.

Shodou okolností teprve tady, při provedení původního kvartetního díla, jsme mohli v celku i v detailech bezesbýtku poznat, prožít a vstřebat interpretační svébytnost, vyspělost a neutuchající elán Sedláčkova kvarteta. Ve skladbě samotné bychom autora, jak ho známe, těžko hledali, byl to Dvořák vpravdě wagnerovský. Permanentní proud hudby, zejména v první, vpravdě transparentní větě, nás doslova zahltil, včetně „nekonečné melodie“ a nesčetných motivických reminiscencí. Ale o jednotvárnosti tu nebylo ani náznaku, právě zásluhou uvážlivé celkové koncepce v podání jednotlivých vět i propracovanosti jejich průběhu. Pojednávání provedení stylově radikálně odlišného kvartetu zároveň dalo poznat, že už tenkrát Dvořák zřetelně pochopil a také byl schopen vyjádřit žánrové specifikum kvartetní sazby i adekvátní podobu typicky kvartetního zvukového obrazu. Sedláčkovci i tentokrát – při uvedení navzájem tak různorodých hudebních artefaktů – excelovali nejen výrazově, ale i technicky dokonalou souhrou.

Dvořákova Praha: Brilantní Mendelssohn-Bartholdy na Dvořákově Praze

V Akademickém cyklu pořádaném v Betlémské kapli v rámci mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha, jemuž jsou Právo a Novinky.cz hlavním mediálním partnerem, se v sobotu 23. září představil soubor New European Strings (Nové evropské smyčce). Dirigentem i sólistou byl renomovaný houslista Dmitry Sitkovetsky. Za onemocnělého Jana Bartoše v Mendelssohnově dvojkoncertu zaskočil klavírista Ivo Kahánek. Pro Novinky napsal spolupracovník redakce Ivan Ruml.

Novinky.cz

Novinky.cz
Hlavní strana
Zprávy
Sport
Kultura
Zdraví
Technika
Věda
Právo
Ekonomika
Město
Zahrada
Zdraví
Technika
Věda
Právo
Ekonomika
Město
Zahrada

Dvořákova Praha: Brilantní Mendelssohn-Bartholdy na Dvořákově Praze

Úvodem zazněla Taneční svita pro smyčce Johanna Sebastiana Bacha, kterou vybral a pro smyčcový ansámbl upravil umělecký šéf Dmitry Sitkovetsky. Protihlasy v jeho aranžmá vyzněly sice plasticky a při provedení i živě, přesto chyběla větší dynamická odstíněnost, kterou lze v barokní hudbě vytvořit takzvanou terasovitou dynamikou. Nejlépe zapůsobila závěrečná Giga z páté Bachovy Francouzské svity G dur.

► Klavírista Ivo Kahánek hraje na koncertě v Betlémské kapli v rámci festivalu Dvořákova Praha. Foto: Jan Štěpánek

Úvodem zazněla Taneční svita pro smyčce Johanna Sebastiana Bacha, kterou vybral a pro smyčcový ansámbl upravil umělecký šéf Dmitry Sitkovetsky. Protihlasy v jeho aranžmá vyzněly sice plasticky a při provedení i živě, přesto chyběla větší dynamická odstíněnost, kterou lze v barokní hudbě vytvořit takzvanou terasovitou dynamikou. Nejlépe zapůsobila závěrečná Giga z páté Bachovy Francouzské svity G dur.

S jistým napětím obecenstvo i pořadatelé očekávali provedení Koncertu pro klavír, housle a smyčce d moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho, a to i vzhledem k náhlé změně interpreta. V technicky nesmírně obtížné skladbě čtrnáctiletého skladatele z roku 1823 obstáli sólisté na výbornou.

Sitkovetského housle měly neobyčejně zpěvný, až vítězný tón, Kahánkova hra se vyznačovala brilancí, dokonalou prstovou technikou, smyslem pro rytmus, agogiku a gradaci díla, která se projevila v samotném závěru koncertantní kompozice. Sólisté

po nadšených ovacích přidali ještě skladbu Jaschy Heifetze Sweet Remembrance (Sladké vzpomínání), což je úprava Mendelssohnovy Písně bez slov pro housle a klavír.

V druhé části večera vyslechlo obecenstvo v Betlémské kapli výběr z Čajkovského původně klavírního cyklu Roční doby a Čtyři cherubínské písně pro smyčcový orchestr Jakova Jakoulova, jež okouzly lidovými inspiracemi, valčíkovým rytmem i zadumanou, leč po chvíli projasněnou melodií.

Závěr koncertu pak rozproudila Serenáda C dur maďarského skladatele Ernő Dohnányiho v Sitkovetském úpravě pro smyčcový orchestr, která přinesla nečekané synkopy, fugové téma ve Scherzu i finální bujaré Rondo. Letošní festivalový ročník Dvořákovy Prahy uzavře v pondělí 25. září v Rudolfinu koncert Symfonického orchestru Českého rozhlasu a Českého filharmonického sboru Brno za řízení Petra Popelky.

Datum vydání: 27.09.2023 14:00

Zdroj: lidovky.cz +1 | Rubrika: Kultura | Strana 0 | Autor: Jindřich Bálek

Vydavatel: Mafra, a.s.

Festival Dvořákova Praha skončil. Orchestry ukázaly světové výkony

Závěrečný koncert má být trochu slavnostní a to byl. Hrál se Dvořákovo Te Deum, což je krátká, ale neobyčejně intenzivní skladba. Je v ní jak radost, tak určité dramatické napětí a řada meditativních pasáží. Český filharmonický sbor Brno zpíval výtečně, basista Josef Benzi možná trochu moc křičel a hlas Simony Šaturové už zní trochu unaveně.

Ovšem Symfonický orchestr Českého rozhlasu byl velice dobře veden svým šéfdirigentem Petrem Popelkou. Koncert vysílala stanice Český rozhlas Vltava a byl zároveň věnován letošnímu velkému výročí 100 let od začátku rozhlasového vysílání. Ale zazněla i neobyčejně zajímavá skladba De profundis Vítězslava Nováka, která odkazuje na 2. světovou válku. A provedením Klavírního koncertu č. 1 Johanna Brahmsa se uzavřela i brahmsovská linka letošního ročníku. Sólový part přednesl britský pianista Paul Lewis.

V jeho pojetí jednoznačně převažoval lyrický prvek. Klavírista

měl velmi ušlechtilý tón a nijak se násilím neprosazoval proti orchestru. Velmi vydařená byla pomalá věta s velkou úhozovou škálou a niterným výrazem. Lewis se trochu podobal svému mladšímu kolegovi Igoru Levitovi, který hrál před dvěma týdny druhý Brahmsův klavírní koncert, tohle byl možná ještě o něco zralejší výkon. Je to rozsáhlá skladba s robustně napsaným orchestrem, ve kterém Symfonický orchestr Českého rozhlasu velice dobře obstál, jeho zvuk měl dramatický tah i potřebná ztišení. Mladý šéfdirigent je od první chvíle pro orchestr velkým přínosem.

V pátek bylo možné na festivalu sledovat také pianistu Andráse Schiffa i v roli dirigenta. Připravil vůbec nejdelší program, který trval do půl jedenácté. Dva klavírní koncerty, Bachův a Mozartův, v první polovině – a padesátiminutová Beethovenova symfonie Eroica v druhé. Koncert přesvědčil, že András Schiff je opravdu výjimečný hudebník; nejen že celý program dirigoval z paměti, ale přesně věděl, co chce.

Když hrála Česká filharmonie Bacha jen ve smyčcích, nebyl zvuk zcela vyrovnaný a jasně se ukázalo, že na toto komorní hraní nejsou hráči zvyklí. Ale v Mozartově Koncertu č. 27 B dur už to byl krásný stylový klasicismus. A Eroica byla štíhlá, propracovaná, s řadou vydařených míst, hodně zralé provedení i pokud jde o volbu tempa. Dobře vynikla klasicistní stavba celé skladby. Skvělá Jaärvhiho Novosvětská

Letošní ročník Dvořákovy Prahy se zapíše tím, že všechny hostující orchestry předvedly opravdu mimořádný světový výkon. Jak švýcarský Tonhalle Curych se zralým mistrovstvím šéfdirigenta Paava Järviho, tak emotivní Izraelská filharmonie s mladým šéfem Lahavem Shanim. A pochopitelně

Vídeňští filharmonikové s Jakubem Hrůšou. Občas jsem si říkal, že České filharmonii kousek do toho úplně světového lesku chybí, měla ale rozhodně zajímavé programy.

A byla velká radost slyšet Novosvětskou s Paavem Jaärvim, který vyrostl na českých deskách a má hluboce zažitě talichovské pojetí! Pořadatelé se radují, že zájem posluchačů byl veliký a vrátil se na úroveň před covidem. I tak je ale otázka, jestli množství třiceti koncertů ještě před začátkem sezony není v září trochu moc. Tento měsíc má přece jen klidnější a meditativnější atmosféru začínajícího podzimu. Příští rok je Rokem české hudby, takže programovou nabídku budeme napjatě očekávat, festival má stabilní finanční zázemí i velké ambice.

CENA ANTONÍNA DVOŘÁKA 2023

Cena Antonína Dvořáka je prestižní ocenění v oblasti klasické hudby. Jejím smyslem je vyzdvihnout osobnosti, umělecké kolektivy či instituce za mimořádné umělecké počiny nebo významné zásluhy na propagaci a popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí. Akademií klasické hudby je vyhlašována od roku 2009. Myšlenka udílet tuto cenu vznikla díky iniciativě spoluzakladatele MHF Dvořákova Praha, podnikatele a filantropa pana Karla Komárka. Význam ceny v minulosti podtrhla i mimořádná místa a příležitosti, při kterých byla předána. Sopranistka Ludmila Dvořáková převzala Cenu Antonína Dvořáka ve Španělském sále Pražského hradu v rámci recitálu klavíristy Lang Langa, do rukou dirigenta Jiřího Bělohlávky byla vložena v roce 2014 v Carnegie Hall v New Yorku, Česká filharmonie si ji převzala před svým koncertem k oslavám 100 let české státnosti v Kennedy Centru ve Washingtonu. Laureáti Ceny Antonína Dvořáka získávají skleněnou plastiku violoncella navrženou akademickým architektem Jiřím Pelclem a vyrobenou skláři společností Moser.

Od roku 2012 rozhoduje o udělení Ceny Antonína Dvořáka Rada akademiků, jmenovaná ředitelem Akademie klasické hudby. Je složena z významných osobností českého kulturního života i klasické hudby a rozhoduje o nominacích i samotném výběru nositele Ceny Antonína Dvořáka:

Složení Rady akademiků v roce 2023:

Petr Altrichter, dirigent
David Beveridge, muzikolog
Jakub Čížek, ředitel Symfonického orchestru Českého rozhlasu
Věra Drápelová, hudební publicistka
Jakub Hrůša, šéfdirigent Bamberských symfoniků a stálý hostující dirigent České filharmonie
Ivo Kahánek, klavírista, pedagog HAMU
Ivan Klánský, klavírista, děkan Hudební fakulty Akademie múzických umění AMU, držitel Ceny Antonína Dvořáka 2017
Jiří Kylián, choreograf, držitel Ceny Antonína Dvořáka 2013
David Mareček, generální ředitel České filharmonie, klavírista
Tomáš Motl, výkonný ředitel kulturního kanálu ČT art
Jan Simon, intendant Akademie klasické hudby, klavírista
Luboš Stehlík, šéfredaktor magazínu Harmonie, hudební publicista
Jiří Vejvoda, hudební publicista, místopředseda Rady Českého rozhlasu

Laureáti Ceny Antonína Dvořáka v letech 2009–2023

Panochovo kvarteto (2023)
Pražský filharmonický sbor (2022)
Sir András Schiff (2021)
Jakub Hrůša (2020)
Gabriela Beňačková (2019)
Česká filharmonie (2018)
Ivan Klánský (2017)
Richard Novák (2016)
Yo-Yo Ma (2015)
Jiří Bělohlávek (2014)
Jiří Kylián (2013)
Ludmila Dvořáková (2012)
Jiří Kout (2011)
Ivan Moravec (2010)
Josef Suk (2009)

Laureáti Ceny Antonína Dvořáka za rok 2023 – Panochovo kvarteto

Legendární **Panochovo kvarteto**, které před pěti lety oslavilo neuvěřitelných 50 let činnosti v nezměněném obsazení, patří k vrcholným reprezentantům české kvartetní školy na mezinárodní scéně. V průběhu své umělecké dráhy absolvovalo kromě množství koncertů na domácích pódii také stovky vystoupení v prestižních koncertních sálech prakticky ve všech evropských zemích, USA, Kanadě, Mexiku, Thajsku, Iráku, Izraeli, Japonsku, na Kubě, v Austrálii či na Novém Zélandu. Opakovaně účinkovalo na mezinárodních hudebních festivalech (Pražské jaro, Edinburgh, Salcburk, Dubrovník, Tel Aviv, Mondsee). Realizovalo nepřeberné množství zvukových snímků, z nichž jmenujme nejen referenční soubornou nahrávku smyčcových kvartetů a kvintetů Antonína Dvořáka, ale třeba i díla Bohuslava Martinů nebo Leoše Janáčka, často ve spolupráci s klavíristy Rudolfem Firkušným, Janem Panenkou a s držitelem Ceny Antonína Dvořáka za rok 2021, maďarsko-britským klavíristou Sirem Andrásem Schiffem. Za svou vynikající uměleckou činnost získalo řadu významných ocenění, mj. Zlatou a Platinovou desku Supraphonu, Grand Prix de l'Academie Charles Cros v Paříži a MIDEM Classical Award v Cannes.

Cena byla předána do rukou ředitele členům Panochova kvarteta dne 29. 11. 2023 na slavnostním koncertě ve Španělském sále Pražského hradu v přímém přenosu ČT art. Panochovo kvarteto ji převzalo z rukou ředitele Akademie klasické hudby, z.ú. Ing. Roberta Koláře a předsedy správní rady Nadace Karel Komárek Family Foundation pana Karla Komárka.

Hudebními gratulanty a protagonisty souboru byl soubor 12 violoncellistů Berlínské filharmonie. Po slavnostním koncertě následovala v Rudolfově galerii donátorská večeře, jejímž pořadatelem byla Akademie klasické hudby a jejíž výtěžek je věnován na podporu mladých talentovaných interpretů, které Akademie klasické hudby prostřednictvím svých edukačních programů podporuje.

STATUT CENY ANTONÍNA DVOŘÁKA (dále jen „Statut“)

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Tento Statut stanovuje pravidla pro udělení Ceny Antonína Dvořáka (dále jen „Cena“), podmínky nominace kandidátů na ocenění a způsob rozhodování o díložci Ceny.

Výkazovatelem a pořadatelem Ceny je Akademie klasické hudby, z. ú., se sídlem Naisskova 25/4, PSČ 110 00 (dále jen „Pořadatel“).

Posláním Ceny je ocenění osobností, uměleckých kolektivů, institucí a organizací, které svým celoživotním dílem, dlouhodobou systematickou uměleckou, hudební vědeckou a organizační činností, nebo mimořádným uměleckým počinem velmi výrazně přispěly k popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí.

ČASOVÝ PRŮBĚH

Termín vyhlášení Ceny stanovuje každý rok Pořadatel, zpravidla na květen daného roku. Zahájení nominací bude oznámeno šikovou zprávou zvačijnou na stránkách Pořadatele.

Rozhodnutí o díložci Ceny bude oznámeno na šikovou konfornd nebo šikovou zprávou zveřejněnou na stránkách Pořadatele. Oznámení jména díložce Ceny bude přodcházet jednání Rady akademiků, o jehož termínu a způsobu rozhodne Pořadatel.

Pořadatel též rozhodne o způsobu a termínu předání Ceny.

KANDIDÁT CENY ANTONÍNA DVOŘÁKA

Na Cenu může být nominován jakákoliv osobnost, umělecký kolektiv, instituce a organizace kulturního, společenského či ekonomického žvota, která

- velmi výrazně přispěla k propagaci a popularizaci české klasické hudby v České republice i v zahraničí, celoživotním přínosem, dlouhodobou systematickou uměleckou, hudební vědeckou a organizační činností, nebo mimořádným uměleckým počinem,
- je stále aktivní v oblasti kulturního, společenského či ekonomického žvota a
- je trestně bezúhonná.

Pro nominaci kandidátů neplatí žádné věkové, národnostní ani teritoriální omezení.

RADA AKADEMIKŮ

Nominované kandidáty na Cenu posuzuje Rada akademiků, která je jmenována pořadatelem. Při výběru akademiků je brán zřetel re bezúhonnosti a profesionality jejich činnosti a zároveň postavení v uměleckém světě.

Jednání Rady akademiků je možno se zúčastnit formou fyzické přítomnosti na zasedání Rady akademiků, nebo korespondenčním způsobem ve formě dopisu nebo e-mailu obsahujícího vyjádření žlona Rady k otázkám, e kterých se má hlasovat, nebo které mají být projednány na zasedání. Rada akademiků je usnášecí schopná, pokud se jednání účastní nadpolovina většina jejích členů. Korespondenční hlasy jsou rovny hlasům členů Rady akademiků fyzicky přítomných jejím jednání.

CONCERTINO PRAGA 2023

Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž pro mladé hudebníky

57. ročník Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky Concertino Praga byl již počtvrté vyhlášen společně Českým rozhlasem a Akademií klasické hudby. Podruhé v nové etapě této soutěže byla soutěž vyhlášena paralelně ve dvou kategoriích, tedy v sólové a komorní hře.

Výsada Concertina Praga v porovnání s většinou instrumentálních soutěží tkví v anonymním hodnocení nahrávek během prvních soutěžních kol, kdy porotci neznají věk, pohlaví ani národnost hudebníka. Díky tomu je zaručena větší objektivita a transparentnost soutěže, dále pak také odpadá nervozita a stres soutěžících z případného neúspěchu při živém výkonu. Na základě pozitivních zkušeností z předchozích ročníků pokračovali organizátoři ve formě hodnocení nahrávek 1. kola soutěže formou individuálního posouzení jednotlivými porotci v vymezeném časovém období, a to na základě zaslaných nahrávek každému z porotců. Hodnocení neprobíhá formou kolektivního poslechu ve stejném čase a místě. Debata poroty se pak konala online, a to až po oznámení výsledků. Nemohlo tedy dojít k vzájemnému ovlivňování porotců ani měnění výsledků po vzájemné debatě, což posiluje transparentnost soutěžních výsledků.

Pořadatelé obdrželi do sólové kategorie **přihlášky z celkem 11 zemí od 36 soutěžících**. Členové poroty si vyslechli 36 sólových nahrávek soutěžících z Rakouska, Ázerbájdžánu, Bulharska, Kanady, Číny, České republiky, Německa, Rumunska, Srbska, Slovenska, Jižní Koreje a Ukrajiny.

Zastoupení jednotlivých nástrojů:

klavír (9), housle (9), klarinet (4), flétna (3), trubka (2), violoncello (2), hoboj (2), zobcová flétna (1), lesní roh (1), fagot (1), akordeon (1), saxofon (1).

V komorní kategorii pořadatelé obdrželi **přihlášky z celkem 8 zemí od 14 souborů**: z Rakouska, Bulharska, České republiky, Německa, Slovenska, Španělska, Turecka a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

Výkony soutěžících zaznamenané na profesionálních zvukových nahrávkách hodnotily poroty ve dvou fázích:

1. fáze do 12. května 2023
2. fáze v rámci MHF Dvořákova Praha 2023 ve dnech 15. a 16. 9. 2023

1 fáze:

Porota sólové kategorie zasedala mezi 5. a 12. květnem 2023 v následujícím složení:

Martin Kasík, klavír

Jan Mráček, housle

Ondřej Roskovec, fagot

Karl Heinz Schütz, flétna

Marek Šedivý, dirigent, klavír

Jan Vobořil, lesní roh

Tamás Varga, violoncello

Tato porota vybírala 4 finalisty kategorie „sólová hra“.

Vybráni byli (bez oznámení pořadí):

Fabian Johannes Egger, flétna – Německo

Margaryta Pochebut, housle – Ukrajina

Denis Stefanov, klavír – Ukrajina

Adam Znamirovský, klavír – Česká republika

Následující soutěžící byli jmenováni jako náhradníci pro finálové kolo pro případ neúčasti některého z vybraných finalistů a vystoupili na „Talent stage“ Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha 2023 v rámci festivalové řady „Dvořákova Praha na Bořislavce“.

Raphael Gisbertz, housle – Německo

Viktor Stocker, akordeon – Česká republika

Porota komorní kategorie zasedala mezi 5. a 12. květnem v kategorii „komorní hra“ v následujícím složení:

Karek Košárek, klavír

Martin Kubík, housle

Vít Petrášek, violoncello

Petr Strejc, hudební režie

Žofie Vokálková, flétna

Wolfgang Vladar, lesní roh

Tato porota komorní kategorie vybírala 4 finálové soubory:

Duo Comenius (Česká republika)

Magdalena Koudelková – klavír

Jan Bostl – klarinet

Duo Jaklová–Mráček (Česká republika)

Veronika Jaklová – klavír

Kristian Mráček – housle

Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Daniel Matejčka – housle

Jan Schlumeister – klavír

Trio Florestan (Německo)

Clara Mandler – klavír

Marie Helling – housle

Anna Meipariani – violoncello

Soubor Sono per sono ve složení:

Alexandra Piskořová – flétna

Richard Irein – flétna

Šimon Zajac – klavír

byl určen jako možný náhradní soubor pro případ neúčasti některého z vybraných finálových souborů. Sono per sono dostal příležitost vystoupit „Talent stage“ na festivalu Dvořákova Praha 2023 v rámci festivalové řady „Dvořákova Praha na Bořislavce“.

2 fáze:

Finalisté soutěže se představili publiku na veřejných finálových soutěžních koncertech 15. a 16. září v rámci MHF Dvořákova Praha 2023. V sólové kategorii doprovodil finalisty již tradičně Symfonický orchestr Českého rozhlasu v čele s dirigentem Janem Kučerou ve Dvořákově síni Rudolfiny dne 16. 9. 2023, v komorní kategorii soutěžily soubory v Anežském klášteře dne 15. 9. 2023. Oba finálové večery byly veřejné a programově byly součástí MHF Dvořákova Praha (nikoliv rozpočtově).

Porota finálových kol pracovala v následujícím složení:

Porota finálových kol:

Roman Rabinovich, klavír

Sarah Willis, lesní roh

Luc Mangholz, flétna

Albena Danailova, housle

Pablo Ferrández, violoncello

Ivo Kahánek, klavír

Irvin Venyš, klarinet

Justas Dvarionas, klavír – zástupce EBU

Dmitry Sitkovetsky, housle – předseda poroty

I v 57. ročníku soutěže se organizátorům pro porotu podařilo oslovit skutečně špičkové umělce a světově uznávané interprety a pedagogy.

Celkové výsledky soutěže Concertino Praga

Kompletní přehled výsledků

Kategorie sólová hra

1. místo – Adam Znamirovský (2010), klavír (Česká republika)
2. místo – Fabian Johannes Egger (2007), příčná flétna (Německo)
3. místo – Margaryta Pochebut (2010), housle (Ukrajina)

Čestné uznání 1. stupně

Denis Stefanov (2007), klavír (Ukrajina)

Čestné uznání 2. stupně

Raphael Gitsbertz (2008), housle (Německo)

Jamil Sadizade (2008), klavír (Ázerbájdžán)

Viktor Stocker (2009), akordeon (Česká republika)

Cena publika

Adam Znamirovský (2010), klavír (Česká republika)

Kategorie komorní hra

1. místo – Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)
Daniel Matejčka (2005), housle
Jan Schulmeister (2006), klavír

2. místo – Trio Florestan (Německo)
Marie Helling (2005), housle
Anna Meipariani (2007), violoncello
Clara Mandler (2006), klavír

3. místo – Duo Jaklová–Mráček (Česká republika)
Veronika Jaklová (2003), klavír
Kristian Mráček (2003), housle

Čestné uznání 1. stupně
Duo Comenius (Česká republika)
Magdalena Koudelková (2003), klavír
Jan Bostl (2004), klarinet

Čestné uznání 2. stupně
Sono per sono (Česká republika)
Aleksandra Piskořová (2004), příčná flétna
Richard Irein (2004), příčná flétna
Šimon Zajac (2003), klavír

Cena publika
Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Ostatní ceny
Cena Nadace Bohuslava Martinů
Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové
Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Cena Rodinné nadace The Karel Komárek Family Foundation
Adam Znamirovský

Cena EMCY
Fabian Johannes Egger (2007), příčná flétna (Německo)

Soutěž byla realizována v plném rozsahu dle původního záměru v rozsahu podané žádosti.

Harmonogram projektu

Květen 2022 – vyhlášení 57. ročníku soutěže Concertino Praga, Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže pro mladé hudebníky.

31. 3. 2023 – uzávěrka přihlášek v kategorii sólové hry a v kategorii komorní hry

1. 4. 2023 – 30. 4. 2023 – zpracování přihlášek, kontrola technické kvality nahrávek a příprava k jejich zaslání pro hodnocení členy poroty v online režimu

8.–12. 5. 2023 – hodnocení soutěžních nahrávek v obou soutěžních kategoriích

12.–15. 9. 2023 – zkoušky účastníků finálového kola se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu ve studiu S1 v budově ČRo

15. 9. 2023 – veřejný finálový koncert v kategorii „komorní hra“ Anežský klášter v Praze od 19.00 hodin – ve 22.00 vyhlášení výsledků kategorie

16. 9. 2023 – veřejný finálový koncert za doprovodu SOČR v kategorii „sólová hra“, Dvořákova síň Rudolfiny od 19.00 – ve 22.00 vyhlášení výsledků kategorie, slavnostní ceremoniál udílení soutěžních cen ve Dvořákově síni Rudolfiny

17. 9. 2023 – přesun účastníků soutěže na Jihočeský festival Concertino Praga (není rozpočtovou součástí grantové žádosti)

18. 9. – 22. 9. 2023 – Jihočeský festival Concertino Praga (není rozpočtovou součástí grantové žádosti)

23. 9. 2023 – návrat z Jihočeského festivalu CP – následná přeprava účastníků soutěže z Prahy do jejich domovských adres – je součástí rozpočtu této grantové žádosti

Soutěž je určena studentům hudebních interpretačních oborů, kteří vykazují mimořádné nadání a směřují své vzdělání k profesionální hudebnické dráze s ambicí uplatnit se jako sólový nebo komorní hráč na špičkové mezinárodní úrovni.

a) V oborech housle, violoncello, klavír, cembalo, akordeon, harfa a kytara se mohou Soutěže zúčastnit hudebníci, kteří v době konání finálového veřejného soutěžního kola nedovrší 16 let (tzn. narození 16. 9. 2007 a později).

b) V oborech flétna, hoboj, klarinet, fagot, trubka, lesní roh, saxofon a trombón se Soutěže mohou zúčastnit hudebníci, kteří v době konání finálového veřejného soutěžního kola nedovrší 17 let (tzn. narození 16. 9. 2006 a později).

c) V komorní kategorii je věkový limit stanoven na průměrný věk 20 let s tím, že nejstaršímu členu souboru nesmí být v den konání finálového kola více než 21 let.

Všechny nástrojové obory v kategorii sólové hry jsou hodnoceny společně.

Všechny komorní soubory bez ohledu na nástrojové složení jsou hodnoceny společně.

Hlavními přínosy pro cílovou skupinu, tedy soutěžící a jejich pedagogy, jsou

- ověření výsledků studijního úsilí jak prostřednictvím zvukového záznamu, tak i pro ty nejlepší prostřednictvím živého výkonu před porotou složenou z uznávaných osobností hudební scény na mezinárodní špičkové úrovni;
- systém posuzování anonymních nahrávek nezaručuje jen objektivitu hodnocení, ale minimalizuje i případné negativní dopady na psychiku adeptů interpretačního umění v případě neúspěchu tím, že jména neúspěšných kandidátů nejsou zveřejňována. I těm méně úspěšným se ale dostává zpětné vazby na jejich výkony od členů poroty;

- nejúspěšnější kandidáti, kteří postoupí do veřejného finále, mají příležitost se prezentovat v rámci prestižního mezinárodního festivalu před koncertním publikem i renomovanou porotou. Taková účast má i referenční hodnotu a otevírá dveře na koncertní pódia;
- s přihlédnutím k tomu, že živé výkony jsou profesionálně audio- i audiovizuálně zaznamenávány, mohou kandidáti i se svými pedagogy analyzovat své výkony a poznatky využít pro další práci.
- Díky participaci veřejnoprávního média a jeho příslušnosti v rámci Evropské vysílací unie EBU se šíří v přímém přenosu a záznamu soutěžního výkonu výsledky studijního úsilí širokou posluchačskou veřejností.
- Systém udělovaných studijních stipendií jako cen v soutěži podporuje následný profesní rozvoj úspěšných kandidátů.

Soutěž Concertino Praga v současné podobě navazuje na bohatou tradici této soutěže, kterou prošla řada významných osobností současné hudební scény, a rozsahem, kvalitou i následným výstupem ve formě následné podpory a péče o talent mladých hudebníků chce tuto tradici rozvíjet. Byla a je vstupní branou na profesionální pódia. Přímá konfrontace mladých umělců, zkušenosti z veřejných vystoupení i nahrávacího studia jsou součástí profesionálního vzdělávání hudebníků, bez kterých by další rozvoj byl mnohem složitější. To, že se mladí umělci setkávají při ověřování výsledků své práce na vysoké kvalitativní úrovni, stimuluje jejich další rozvoj, zvyšuje jejich nároky na úroveň jejich dovedností tak, aby byli schopni v budoucnu obstát v nejtvrdějším mezinárodním srovnání v oboru, kde celý průběh profesního života je nejen posláním vytvářet estetické a etické hodnoty, ale je i celoživotní soutěží o příležitost vytvářené hodnoty sdílet s veřejností. Soutěž takového formátu, jako je Concertino Praga, je modelem takové situace, koncentrovaným na konkrétní časovou plochu.

Soutěž klade mimořádný důraz na kvalitu soutěžících i odbornost poroty. Pečlivě vybírá osobnosti z řad interpretů a pedagogů, a to s akcentem nejen na jejich atraktivitu z pohledu prezentace veřejnosti a referenční hodnoty vyjádření porotců o výkonech soutěžících pro další uměleckou dráhu kandidátů, ale zejména na záruku nezpochybnitelných kvalit při hodnocení soutěžních výkonů, a to jak při poslechu soutěžních nahrávek a výběru kandidátů pro veřejná finálová kola, tak pro finále samotné. Tento závazek je možné realizovat díky stále podpoře festivalových partnerů a podporovatelů. Profil a výsledná podoba soutěže pak vypovídá o pořadateli, Akademii klasické hudby, jakou měrou naplňuje zadání, které dal sám sobě, tedy pečovat o odkaz Antonína Dvořáka jako jednoho ze základních symbolů kultury a historie českého národa; jak dokáže naplňovat i poslání, které z tohoto odkazu vyplývá pro společnost v aktuální podobě i pro generace budoucí. Protože smyslem naší činnosti není uspořádat „atraktivní soutěž“, ale vyhledat a kontinuálně podporovat talenty v jejich uměleckém růstu. Tímto způsobem napomáháme posilovat kulturní vědomí, úctu k hodnotám a provokovat úsilí o vytváření estetických i etických hodnot formujících kvalitu našeho života do budoucnosti. Věříme, že nejen prostřednictvím spolupřádání soutěže Concertino Praga s Českým rozhlasem, ale realizací dalších aktivit Akademie klasické hudby, kterými jsou MHF Dvořákova Praha nebo udílení Ceny Antonína Dvořáka, přinášíme svůj díl společenské zodpovědnosti formou fungování instituce, která skutečně usiluje o to, být komplexní kulturní institucí posilující národní sebevědomí opřené o skutečné estetické hodnoty personifikované osobností Antonína Dvořáka. V tomto případě se jedná o aspekt Dvořákova pedagogického odkazu, rozvoje a podpory vědomostí, dovedností, opřené také o finanční stránku vzdělávání,

kteřá je z dnešního pohledu a reality stále větší nutností. Přínos pro pořadatele není v žádném případě finanční povahy, ale dominantně etické.

Z vnějšího pohledu je satisfakcí pro pořadatele, že renomé soutěže je značné a přesahuje hranice České republiky. To dokumentuje nejen portfolio soutěžících, ale i skutečnost, že o účast v porotách soutěže projevují kontinuálně zájem renomovaní sólisté a pedagogové.

Naplnění principu rovného přístupu ke kulturním službám

- Soutěž je pro otevřená pro všechny mladé hudebníky bez ohledu na jakýkoliv jiný aspekt s výjimkou aktivních zájemců o tuto soutěž, kteří pocházejí, působí a chtěli by být nominováni institucemi z Ruské federace. K tomuto kroku přistoupili pořadatelé po vypuknutí agrese Ruské federace vůči Ukrajině.

Účast v soutěži je pro všechny zájemce bezplatná, jedinou podmínkou je zaslání kvalitní soutěžní nahrávky, jejíž technická kvalita je dána podmínkami soutěže. Účastníkům veřejných finálových kol a jejich zákonným zástupcům nebo pedagogům (vždy ke každému účastníkovi 1 osoba z důvodu nezletilosti soutěžících) hradí Akademie klasické hudby cestu z místa bydliště či aktuálního působení (hudební učiliště) do Prahy a zpět, stravu po dobu pobytu v Praze a ubytování. Toto je dáno Statutem a podmínkami soutěže.

Při určování cen vstupného na finálové soutěžní koncerty 57. ročníku 2023 se pořadatel rozhodl nasadit takové vstupné, aby bylo dostupné soutěžnímu publiku z řad návštěvníků koncertů, ale i atypickému soutěžnímu publiku, které se často skládá z řad žáků ZUŠ, jejich rodičů a pedagogů. Vstupné je spíše symbolické, a i tak na něj mohou být uplatňovány slevy, které jsou obvyklé pro MHF Dvořákova Praha.

Významné slevy na vstupenky jsou poskytovány také dalším skupinám obyvatel, festival nabízí stabilně zvýhodněné vstupenky především těmto skupinám spoluobčanů:

- ZTP a ZTP/P – sleva 50 %
- Studenti – sleva 20 % a dále studentský speciál, tj. vstupenka za 100,- Kč s kartou ISIC a ISIC Scholar
- Učitelé – sleva 20 % s kartou ITIC
- Senioři – sleva 20 % pro seniory nad 65 let
- Děti do 15 let – sleva 50 % s kartou ISIC Scholar

Pokračuje i spolupráce s Klubem mecenášů Dvořákovy Prahy, kdy díky iniciativě jednoho z mecenášů byl jím věnovaný příspěvek určen k nákupu vstupenek pro hendikepované spoluobčany. Festival pokračuje ve spolupráci s organizací Asistence o.p.s., které poskytl vstupenky pro spoluobčany s nejtěžším postižením zdarma, stejně tak jako studentům Konzervatoře a střední školy Jana Deyla. Tento počín komunikujeme i jako inspiraci pro další možné podporovatele.

Při realizaci tohoto projektu nenastaly žádné okolnosti, které by zásadním způsobem poznamenaly přípravu a průběh celé akce.

Do 57. ročníku soutěže vstoupila Akademie klasické hudby se stabilizovanou organizační strukturou, která úspěšně spolupracuje i s organizačním týmem ČRo. Concertino Praga potvrdilo, že právem náleží k nejkvalitnějším mládežnickým hudebním soutěžím pořádaným v České republice a má silný přeshraniční přesah založený na téměř 60leté tradici. O kvalitě soutěže pak svědčí skutečnost, že například s držiteli cen z let 2021, 2022 a 2023 Janem Schulmeisterem a Danielem Matejčou již nyní spolupracuje nahrávací společnost Supraphon, která je největší tuzemskou vydavatelskou firmou se zásadním mezinárodním dosahem. Síla její značky na audio trhu se opírá zejména právě o české interprety a českou hudbu.

Na straně financování zaznamenalo Concertino Praga velmi úspěšnou akvizici drobných privátních dárců rozšířením mecenášského programu o segment podpory mladých umělců. Otázkou je, jak se projeví v blízkém budoucnu dopady negativních ekonomických jevů způsobených růstem cen energií, celkovou inflací a obecným zdražováním a dopadem úsporného vládního balíčku platného od 1. 1. 2024.

Projekt je opřen o vícezdrojové financování z veřejného i soukromého sektoru, kdy základními finančními pilíři jsou MKČR, HMP, SFK a zásadní vklad Nadace KKFF. Výnosy ze vstupného nehrají v celkovém rozpočtu soutěže žádnou zásadní roli, a to vzhledem k nastavení jeho výše s přihlédnutím k popularizačnímu záměru celého projektu, kterým je snaha inspirovat mladé talentované lidi k bezprecedentnímu úsilí o rozvoj svého talentu, být vzorem hodným následování jejich vrstevníky. Silně podpůrnou roli pak hrají další partneři festivalu z oblasti soukromého sektoru. Významnou roli pro celkovou realizaci projektu pak hraje spolupráce s Českým rozhlasem, a to jak v oblasti produkce (zpracování nahrávek, zkouškové prostory, personálně produkční agenda), tak i v oblasti mediálního dosahu (online prostředí, vysílání soutěžních snímků, nahrávání a přenosy finálových koncertů).

Vyhlášení podmínek 59. ročníku 2025 se připravuje na květen 2024 tak, aby se potenciální kandidáti soutěže mohli o účasti včas a kvalifikovaně ve spolupráci se svými pedagogy a rodiči rozhodnout a seriózně se na ni připravit.

CONCERTINO PRAGA 2023 – Výběr z médií (recenze a články)

Datum vydání: 14.09.2023 10:44

Zdroj: klasikaplus.cz | Strana 0 | Autor: Tom McKenzie

Vydavatel: klasikaplus.cz

Finálové večery soutěže Concertino Praga

Mezinárodní soutěž mladých hudebníků Concertino Praga se blíží ke svému závěru. Finálové koncerty 15. a 16. září určí vítěze obou kategorií – komorní a sólové. O kvalitě výkonů před publikem v Anežském klášteře a v Rudolfinu bude rozhodovat mezinárodní porota, výsledky budou oznámeny bezprostředně po koncertech.

O finalistech obou kategorií rozhodlo jednání dvou mezinárodních porot. Jejich členové posoudili celkem padesát anonymních nahrávek (36 v individuální a 14 v komorní kategorii). Jména hudebníků byla přiřazena k součtu bodů až dodatečně.

Concertino Praga navázalo v roce 2020 spolupráci s Mezinárodním hudebním festivalem Dvořákova Praha a přijalo název Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž mladých hudebníků. Od té doby určuje konečné pořadí porota přímo během finálových koncertů. Mezi porotci obou letošních finálových večerů jsou izraelský klavírista Roman Rabinovich, britská hornistka Sarah Willis, první flétnista Vídeňských filharmoniků Luc Mangholz a koncertní mistryně téhož orchestru, houslistka Albena Danailova, španělský violoncellista Pablo Ferrández, z českých hudebníků klavírista Ivo Kahánek a klarinetista Irvin Venyš. Evropskou unii

hudebních soutěží pro mládež v porotě zastupuje viceprezident unie, litevský klavírista Justas Dvarionas. Předsedou poroty je britský houslista a historicky první vítěz Concertina Praga Dmitry Sitkovetsky.

Letošními finalisty v kategorii komorní hry se staly české soubory Duo Comenius, Duo Jaklová-Mráček a duo Matejčka-Schulmeister a německé

Trio Florestan. Na finálovém koncertě v Anežském klášteře 15. září od devatenácti hodin přednesou díla Dmitrije Šostakoviče, Bohuslava Martinů, Johanna Brahmsa, Francise Poulence, Reinholda Gliery, Josefa Suka a Bély Bartóka.

V sobotu 16. září se obecenstvu v pražském Rudolfinu v rámci sólové kategorie představí německý flétnista Fabian Johannes Egger v Koncertu pro flétnu a orchestr Jacquesa Iberty, dvojice ukrajinských hudebníků –

Margaryta Pochebut v Houslovém koncertu č. 2 d moll Maxe Brucha a Denis Stefanov v Klavírním koncertu č. 1 g moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho
– a Čech Adam Znamirovský v Klavírním koncertu a moll Edvarda Griega.
Symfonický orchestr Českého rozhlasu bude řídit Jan Kučera. Oba koncerty vysílá přímým přenosem stanice Český rozhlas Vltava.
Vítězové obou kategorií budou mít možnost natočit profesionální nahrávky v Českém rozhlase, nejlepší sólista vystoupí v následující koncertní sezoně rozhlasových symfoniků. Všichni finalisté získají díky podpoře rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation, společností Bärenreiter Praha, Nadace Život umělce a dalších partnerů studijní stipendia. S předstihem byla udělena Cena Nadace Bohuslava Martinů pro duo Matejčka-Schulmeister za nejlepší interpretaci skladatelova díla. Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové za nejlepší interpretaci skladby 20. či 21. století byla udělena také duu Matejčka-Schulmeister. Cenu nadace Karel Komárek Family Foundation (KKFF) pro českého účastníka, který porotu prvního kola nejvíce zaujal, získal Adam Znamirovský. Při obou finálových koncertech budou uděleny i ceny publika, jejichž patronem je nadace KKFF.
Na finálové koncerty bezprostředně navazuje Jihočeský festival Concertino Praga. Komorní koncerty pořádané od 18. do 22. září v Českém Krumlově, Bechyni, Jindřichově Hradci a Klokotech u Tábora uvede stanice Vltava buď v přímém přenosu, nebo ze záznamu. Foto: Tom McKenzie, SOČR, Facebook / Concertino Praga

Datum vydání: 17.09.2023

Zdroj: ČRo - concertino.cz | Rubrika: Hudba | Strana 0 | Autor: Simona Hopfingerová Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS

Concertino Praga v českých barvách

Obě kategorie Concertina Praga 2023 ovládli čeští hudebníci: klavírista Adam Znamirovský a duo Daniel Matejčka (housele) – Jan Schulmeister (klavír). Získali jak nejvyšší uznání poroty, tak Cenu publika.

57. ročník Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže mladých hudebníků Concertino Praga vyvrcholil v půlce září. Poté, co mezinárodní poroty vybraly z anonymních nahrávek ty nejlepší, sešli se v Praze jejich interpreti, aby před publikem svedli souboj o vítězství. „Muzikálnost všech soutěžících na mne udělala velký dojem. Všechna vystoupení byla velmi zajímavá a všechna se mi líbila. Jsem rád, že jsem mohl vidět umělce, kteří stojí na začátku úspěšné kariéry,“ uvedl člen poroty, španělský violoncellista Pablo Ferrández. Potvrdil vysokou úroveň soutěže, která si po spojení pořadatelských sil Českého rozhlasu a Akademie klasické hudby získává stále větší mezinárodní prestiž.

Mezinárodní porota vedená houslistou Dmitrym Sitkovetskyem rozhodla po finálovém koncertu komorní kategorie v klášteře sv. Anežky 15. 9. o vítězství českého dua Daniel Matejčka – Jan Schulmeister. O jejich dominanci svědčí i Cena publika, Cena Nadace Bohuslava Martinů a Cena

Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové. Druhou pozici obsadilo německé Trio Florestan a na třetím místě se umístilo české duo Veronika Jaklová – Kristian Mráček.

Porota ve stejném složení (Roman Rabinovich, Sarah Willis, Luc Mangholz, Albena Danailova, Pablo Ferrández, Ivo Kahánek, Irvin Venyš, Justas Dvarionas, Dmitry Sitkovetsky) o den později po finálovém koncertě sólistické kategorie ve zcela zaplněném Rudolfinu rozhodla o vítězství českého klavíristy Adama Znamirovského. Ten získal i Cenu publika a

také Cenu Rodinné nadace

The Karel Komárek Family Foundation. Na druhém místě se umístil německý flétnista Fabian Johannes Egger, na třetím ukrajinská houslistka Margaryta Pochebut.

„Už jsou to tři roky, co jsem vystupoval na schodech Rudolfinu, měsíc nato jsem vystupoval v Sukově síni a nyní jsem to dotáhl až do Dvořákovy síně. Vedle nádherných koncertů v následujících dnech mi vítězství v soutěži už teď přineslo krásnou zkušenost. Určitě bych doporučil mladým umělcům, aby se do soutěže přihlásili,“ uvedl vítěz

bezprostředně po vyhlášení výsledků. Na rozdíl od mnoha jiných soutěží pro něj finálový večer znamenal první příležitost v životě zahrát si se symfonickým orchestrem, a využil ji dokonale.

Zmínka Adama Znamirovského o koncertech v příštích dnech odkazuje k tradiční akci bezprostředně navazující na finále soutěže. Jihočeský festival Concertino Praga, jehož se zúčastní všichni laureáti, se koná od 18. do 22. září na zámcích v Českém Krumlově, Bechyni a Jindřichově Hradci a také v poutním kostele v Klokotech u Tábora. Všechny koncerty uvede stanice Český rozhlas Vltava buď v přímém přenosu, nebo ze záznamu.

Datum vydání: 18.09.2023 22:12

Zdroj: casopisharmonie.cz | Strana 0

Vydavatel: Nakladatelství Muzikus

Čeští hudebníci slavili úspěch v obou kategoriích soutěže Concertino Praga

V závěru minulého týdne vyvrcholil 57. ročník Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže mladých hudebníků Concertino Praga. Poté, co mezinárodní poroty vybraly z anonymních nahrávek ty nejlepší, sešli se v Praze jejich interpreti, aby před publikem svedli souboj o vítězství. Obě kategorie soutěže

Concertino Praga 2023 ovládli čeští hudebníci: klavírista Adam Znamirovský a duo Daniel Matejčka (housle) – Jan Schulmeister (klavír). Získali jak nejvyšší uznání poroty, tak Cenu publika.

„Muzikálnost všech soutěžících na mne udělala velký dojem. Všechna vystoupení byla velmi zajímavá a všechna se mi líbila. Jsem rád, že jsem mohl vidět umělce, kteří stojí na začátku úspěšné kariéry,“ uvedl člen poroty, španělský violoncellista Pablo Ferrández. Mezinárodní porota vedená houslistou Dmitrym Sitkovetskyem rozhodla po finálovém koncertu komorní kategorie v Anežském klášteře 15. 9. o vítězství českého dua Daniel Matejčka – Jan Schulmeister. O jejich dominanci svědčí i Cena publika, Cena Nadace Bohuslava Martinů a Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové. Druhou pozici obsadilo německé Trio Florestan a na třetím místě se umístilo české duo Veronika Jaklová – Kristian Mráček

Porota ve stejném složení (Roman Rabinovich, Sarah Willis, Luc Mangholz, Albena Danailova,

Pablo Ferrández, Ivo Kahánek, Irvin Venyš, Justas Dvarionas, Dmitry Sitkovetsky) o den později po finálovém koncertě sólistické kategorie ve zcela zaplněném Rudolfinu rozhodla o vítězství českého klavíristy Adama Znamirovského. Ten získal i Cenu publika a také Cenu Rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation. Druhý se umístil německý flétnista Fabian Johannes Egger, třetí místo získala ukrajinská houslistka Margaryta Pochebut

„Už jsou to tři roky, co jsem vystupoval na schodech Rudolfinu, měsíc nato jsem vystupoval v Sukově síni a nyní jsem to dotáhl až do Dvořákovy síně. Vedle nádherných koncertů v následujících dnech mi vítězství v soutěži už teď přineslo krásnou zkušenost. Určitě bych doporučil mladým umělcům, aby se do soutěže přihlásili,“ uvedl vítěz bezprostředně po vyhlášení výsledků. Na rozdíl od mnoha jiných soutěžících pro něj finálový večer znamenal první příležitost v životě zahrát si se symfonickým orchestrem. Zmínka Adama Znamirovského o koncertech v příštích dnech odkazuje k tradiční akci bezprostředně navazující na finále soutěže. Jihočeský festival Concertino Praga, jehož se zúčastní všichni laureáti, se koná od 18. do 22. září na zámcích v Českém Krumlově, Bechyni a Jindřichově Hradci a také v poutním kostele v Klokotech u Táboru. Všechny koncerty uvede stanice Český rozhlas Vltava buď v přímém přenosu, nebo ze záznamu.

Galerie Obrázků

Datum vydání: 18.09.2023 10:39

Zdroj: klasikaplus.cz | Strana 0 | Autor: Rafael Brom

Vydavatel: klasikaplus.cz

Finálové večery Concertina Praga 2023

„Soubor už v první větě naznačil svou nevšední interpretační kvalitu, zejména výtečně vypracovanou agogikou.“

Finšlové večery Concertina Praga 2023

Finšlové večery Concertina Praga 2023
V úvodu koncertu se představili studenti konzervatoře v Praze, kteří se zúčastnili soutěže. V průběhu večera se představili i další soutěžníci z různých zemí. Koncert byl velmi úspěšný a publikum bylo nadšené. V závěru koncertu se představili i hosté, kteří přinesli do sálu novou energii. Koncert byl velmi úspěšný a publikum bylo nadšené.

Finšlové večery Concertina Praga 2023
V úvodu koncertu se představili studenti konzervatoře v Praze, kteří se zúčastnili soutěže. V průběhu večera se představili i další soutěžníci z různých zemí. Koncert byl velmi úspěšný a publikum bylo nadšené. V závěru koncertu se představili i hosté, kteří přinesli do sálu novou energii. Koncert byl velmi úspěšný a publikum bylo nadšené.

„Kantabilně vystavěná melodie zněla v houslích líbezně a zaujala i v klavírním partu. Dynamicky vypracovaná Romance byla kontrastní částí programu souboru, který dále uhasil na lyrickou notu.“
„V kadencích ukázal technickou zručnost, melodii vyhrával s poetikou a zpěvností a jeho spřízněnost s orchestrem vyvrcholila v závěrečném bouřlivém finale.“
Dvořákova rozhlasová mezinárodní soutěž pro mladé hudebníky s názvem Concertino Praga má za sebou další, tentokrát obzvláště úspěšný a silný ročník – čtveřice finalistů v každé z kategorií nadešla vyspělými výkony. Komorní seskupení na závěr soutěže 15. září hrála v koncertní síni Kláštera sv. Anežky, o den později se v Dvořákově síni Rudolfiny uskutečnilo klání sólistů v doprovodu rozhlasových symfoniků a dirigenta Jana Kučery. Zcela zaplněná koncertní síň Kláštera sv. Anežky byla svědkem hudebního zápolení čtyř komorních souborů ve finále soutěže v kategorii komorní soubory. Vzárušení publika a nepochybně i soutěžících násobil fakt, že pro ně tak významnou událost přenášel Český rozhlas na stanici Vltava. O dění v sále informovala posluchače moderátorka večera Veronika Jošková Štefanová a důsledně setrvala na české výslovnosti názvu soutěže.

Jako první vystoupilo na podium Trio Florestan, dívčí soubor z Německa. Soutěžní skladbou bylo Klavírní trio č. 2 e moll, op. 67 Dmitrije Šostakoviče. Soubor už v první větě naznačil svou nevšední interpretační kvalitu, zejména výtečně vypracovanou agogikou. Druhou sarkastickou větu s působivou, rušnou rytmickou pasáží, předneslo trio s dobře vystiženou ideou. V průběhu díla se housle vyznamenaly citlivým sdělením obsahu jak ve snově nesených pasážích, tak ve vysokých polohách svého rozsahu. Violoncello, jemuž svěřil autor úvod skladby v tichém tónu con sordino, se s klavírem podílelo na vyjádření až brutální údernosti v Largu i ve Finale. Trio zaujalo mimořádným niterným vnořením do povahy interpretačně obtížné kompozice, kterou skladatel psal ve válečných letech pod dojmem úmrtí svého přítele.

Druhý soubor programu Duo Comenius hrál tři skladby, přesněji části ze dvou skladeb a třetí celou. Na úvod si soubor vybral Sonatinu pro klarinet a klavír

Bohuslava Martinů, H 356, ze které hrál první větu Moderato – allegro. Klarinetista Jan Bostl se uvedl svěžím rovným tónem v hloubkách sympatickým a pěkně nasadil furiantský závěr. Z druhé skladby, Sonáty pro klarinet a klavír Es dur, op. 120: č. 2 od Johanna Brahmsa si soubor vybral druhou větu Allegro appassionato. Klarinet v tónu zdrsněl, klavíristka

Magdalena Koudelková byla stmelujícím elementem kompozice, kterou duo obdařilo téměř snivě zadumanou pasáží. Jako třetí hrálo Duo Comenius Sonátu pro klarinet a klavír Francise Poulence. Třívětá kompozice autora 20. století zůstala nevydána za jeho života a dočkala se provedení až posmrtně, při koncertu na památku skladatele. Tato chmurná skutečnost se ale v díle nejeví, leda v tom smyslu, že mnohé interpretační pokyny zůstaly nedopsány. Náladové momenty skladby nebyly příliš zvýrazněny, podobně jako dynamický průběh. Zajímavě se nesla hravá rytmická část úvodní věty. Klarinet se střídal s pianem v sólu, ve svém partu celkem směle a ve finale v náležitě příznačném svistu v nejvyšší poloze.

Třetím souborem v soutěži bylo Duo Jaklová – Mráček, které tvoří klavíristka

Veronika Jaklová a houslista Kristian Mráček. Soubor se spolehl na jedinou skladbu. Byla to Sonáta pro housle a klavír Bohuslava Martinů, H 303. Duo charakterizovala ráznost v nástupech a ve finale, družnost souborové hry, zvuková plnost. Housle zněly v zajímavém tónu, znělém i v pianových výškách. Mráček si vedl vkusně v odstíněných proměnách a v kontrastu s klavírem, který byl ve svých vstupech náležitě dominantní.

Posledním souborem v soutěži bylo duo Matejčka – Schulmeister, tedy houslista Daniel Matejčka a klavírista Jan Schulmeister. Jejich program tvořily čtyři skladby a zahájila ho Česká rapsodie pro

housle a klavír Bohuslava Martinů, H 207. Virtuózní skladba nabídla impozantně vedený houslový part s jasným charakteristickým tónem, pregnantní melodií a rytmem, podpořeným klavírním doprovodem. Podobně se nesla i druhá kompozice dua, kterou byla Romance pro housle a klavír op. 17 Reingolda Gliera. Kantabilně vystavěná melodie zněla v houslích líbezně a zaujala i v klavírním partu. Dynamicky vypracovaná Romance byla kontrastní částí programu souboru, který dále uhodil na lyrickou notu. Duo si vybralo první část ze Čtyř skladeb pro housle a klavír op. 17 Josefa Suka – Quasi ballata. Klidně a nesentimentálně nesená melodická linie houslí, s pevnou podporou klavíru, potěšila vypracovanou agogikou. Lyrickou povahu korunovala hra s dusítkem a po rušnějším pohybu byla vkusně vedena do umlkajícího závěru. Čtvrtá skladba rovněž patřila do virtuózního repertoáru houslistů. Byly to Rumunské lidové tance, Sz. 56 Bély Bartóka. Šest melodických, rytmických a tempově atraktivních částí kontrastních témat, které byly s bohatým výrazovým rejstříkem předneseny, završily příznivý dojem ze soutěžního vystoupení interpretačně nadaného souboru.

Druhý finálový večer Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže mladých hudebníků se konal ve Dvořákově síni Rudolfiny od devatenácti hodin a navzdory upřímnému zájmu rodinných výprav a studentů zůstala mnohá křesla prázdná. Přesto byla účast velmi slušná. Večerem bezchybně provázel moderátor František Šedivý a pro tento večer zvolil půlstoletí běžně užívanou italskou výslovnost názvu soutěže. Tak jako v předchozím finale, tak i v dnešní kategorii sólistů byli připraveni na svůj životní výkon čtyři adepti. Symfonický orchestr Českého rozhlasu řídil dirigent Jan Kučera a nejprve přivedl na podium flétnistu Fabiana Johanna Eggera. Jeho soutěžní skladbou byl Koncert pro flétnu a orchestr Jacquesa Iberty. Skladba má necelých pětadvacet minut a flétna je opravdu hodně zaměstnaná. V úvodní a ve finální větě svedl Egger heroický výkon, kdy přerušován krátkými orchestrálními mezihrami, vyhrával jakoby bez nádechu pohyblivou melodii. Mnohde navíc soutěžil s dynamikou orchestru. Ve střední pomalé části se Egger prezentoval jistým tónem ve výškách a sympatickou barvou ve spodním rejstříku, třebaže mu invenčně jednotvárnější Andante neskýtalo mnoho příležitostí k vyniknutí.

Dirigent Jan Kučera pak přivedl na podium houslistku Margarytu Pochebut, která si pro soutěž vybrala Koncert pro housle a orchestr č. 2 d moll, op. 44

Maxe Brucha. Ten méně populární oproti autorovu nesmrtelnému prvnímu koncertu g moll. Navzdory tomu je dílo vybaveno líbivou melodií, kterou Pochebut hrála vkusně výrazově i v technických pasážích. Tónově slušně vybavená houslistka běžně zvládala kadence, třebaže v druhé větě zvolila spíše legendární finesy v intervalově choulostivých partiích, než pevné přemostění zdvihů. Svou hru osobitě skloubila s pódiovým pohybem a výtečně si rozuměla s orchestrem, který byl ke všem sólistům velmi vstřícný.

Třetím soutěžícím byl klavírista Denis Stefanov, který hrál Koncert pro klavír a orchestr č. 1 g moll, op. 25 Felixe Mendelssohna-Bartholdyho. Do typicky mendelssohnovského orchestrálního zvuku nastoupil zdatně a suverénně v něm vedl svou sólovou linii. Jeho hra byla klidná, melodické figury hrál v mozartovském jasu, byl jistý v častém a hbitém pohybu přes celou klávesnici. Dynamika odpovídala spíše náladě Mendelssohnových Písní beze slov, v andante se nepouštěl se do výraznějších zvukových poryvů.

Posledním finalistou na podiu Dvořákovy síně byl domácí pianista Adam Znamirovský a již sám výběr jeho soutěžního díla prorokoval pozici na stupních vítězů. Adam si vybral Koncert pro klavír a orchestr a moll op. 16

Edvarda Griega. V současném nástupu nástroje s orchestrálním zvukem a ve velké dynamice byl jeho nástroj součástí tělesa, vzápětí opuštěný zůstal zvučný a zřetelný. V průběhu skladby vkusně pracoval s dynamickou pulzací a vybranou agogikou. V kadencích ukázal technickou zručnost, melodii vyhrával s poetikou a zpěvností a jeho spřízněnost s orchestrem vyvrcholila v závěrečném bouřlivém finale. Spolupráce obou pianistů s dirigentem byla pozoruhodná v tom smyslu, že chyběl oční kontakt kvůli postavení dirigenta vůči klavíru. Přesto vedl orchestr s báječným ohledem k mladým virtuosům, všichni členové orchestru mladé umělce vyloženě hýčkali.

Součástí soutěžního dění byly také ceny, o kterých hlasovalo publikum. A také loterie, pomocí rozdaných kanastových karet. Výherce získal LP s nahrávkou kompletního klavírního díla Antonína Dvořáka, které nahrál Ivo Kahánek. Ten také na podiu losoval výherce a předával LP se svým podpisem výherci. O výsledcích soutěže čtěte ZDE.

Slovo předsedy letošní poroty Concertina Praga, kterým byl houslista Dmitry Sitkovetsky:
Jsem tu letos už třetím rokem na pozici předsedy poroty, byl jsem tu už v letech 2020 a 2021 a teď v roce 2023. Myslím, že tento ročník byl nejlepší ze všech, ty předchozí byly také vynikající, ale celkově byla úroveň nejvyšší tento rok. Což je pozoruhodné, protože vidím, že nastupuje nová mladá generace, a vidím to i na dalších soutěžích. Takže zažíváme zajímavou etapu, kdy nejvýraznější hudebníci jsou narozeni v tomto milénium. Otázkou ale je, jakému světu čelí a jaké jsou možnosti. Mnozí z nás jim můžou pomoci, pomáhají a budou pomáhat. Protože potřebují, aby o nich získalo povědomí více lidí, a je pravda, že kontakty s mezinárodní komunitou jsou asi důležitější, než samotné ocenění na soutěži.

Z rozhovoru s Janem Simonem, ředitelem festivalu Dvořákova Praha (Concertino Praga se koná v rámci něj) a intendantem Akademie klasické hudby:

Já jsem nadšený, protože letošní kategorie byly neuvěřitelné. Když to srovnám s loňským rokem, kdy jsme chvíli přemýšleli, jak to bude s cenami v sólové kategorii, tak letos bylo už od prvního výkonu jasné, že nebudeme mít problém udělit první cenu. Večer skutečně gradoval jednotlivými výkony a bylo sympatické, že každý výkon měl úplně jiné atributy. Živelnost na straně jedné se doplňovala obrovským přehledem a kontrolou nad nástrojem. A chtěl bych pochválit i Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod vedením Jana Kučery, protože předvedl asi nejcitlivější doprovod a vyšel vstříc sólistům. Pro mě byly večery finále Concertina jedním z nejsilnějších zážitků letošního ročníku. Na všech kandidátech bylo vidět, že muziku berou jako své poslání a když je to takto v raném věku, tak jenom budu držet palce, aby jim to vydrželo i do let dalších. A myslím si, že letošní kvalita Concertina Praga si nezadá s žádnou ze světových interpretačních soutěží.

Foto: MHF Dvořákova Praha, Petra Hajská

Datum vydání: 18.09.2023 15:12

Zdroj: operaplus.cz +2 | Strana 0 | Autor: Markéta Voráčová

Vydavatel: Opera Plus z.s.

Kompletní přehled výsledků soutěže Concertino Praga 2023

Concertino Praga letos v českých barvách – obě kategorie soutěže ovládli čeští hudebníci: klavírista Adam Znamirovský a duo Daniel Matejčka (housle) – Jan Schulmeister (klavír). Získali jak nejvyšší uznání poroty, tak Cenu publika.

V závěru minulého týdne vyvrcholil 57. ročník Dvořákovy rozhlasové mezinárodní soutěže mladých hudebníků Concertino Praga. Poté, co mezinárodní poroty vybraly z anonymních nahrávek ty nejlepší, šli se v Praze jejich interpreti, aby před publikem svedli souboj o vítězství.

„Muzikálnost všech soutěžících na mne udělala velký dojem. Všechna vystoupení byla velmi zajímavá a všechna se mi líbila. Jsem rád, že jsem mohl vidět umělce, kteří stojí na začátku úspěšné kariéry,“ uvedl člen poroty, španělský violoncellista Pablo Ferrández

Potvrdil vysokou úroveň soutěže, která si po spojení pořadatelských sil Českého rozhlasu a Akademie klasické hudby získává stále větší mezinárodní prestiž. Přispívá k tomu i začlenění finálových koncertů do programu Mezinárodního hudebního festivalu Dvořákova Praha a zajímavé možnosti, které se laureátům otevírají díky dotačnímu programu. Nejlepší sólista vystoupí v následující koncertní sezoně SOČRu a dostane možnost připravit nahrávku ve špičkové studiové kvalitě. Všichni finalisté získají díky podpoře rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation, společností Bulb, Bärenreiter Praha, Nadace Život umělce a dalších partnerů hodnotná studijní stipendia.

Mezinárodní porota vedená houslistou Dmitrym Sitkovetskyem rozhodla po finálovém koncertu komorní kategorie v Anežském klášteře 15. září o vítězství českého dua Daniel Matejčka – Jan Schulmeister. O jejich dominanci svědčí i Cena publika, Cena Nadace Bohuslava Martinů a Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové. Druhou pozici obsadilo německé Trio Florestan a na třetím místě se umístilo české duo Veronika Jaklová – Kristian Mráček

Porota ve stejném složení (Roman Rabinovich, Sarah Willis, Luc Mangholz, Albena Danailova, Pablo Ferrández, Ivo Kahánek, Irvin Venyš, Justas Dvarionas, Dmitry Sitkovetsky) o den později po finálovém koncertě sólistické kategorie ve zcela zaplněném Rudolfinu rozhodla o vítězství českého klavíristy Adama Znamirovského. Ten získal i Cenu publika a také Cenu Rodinné nadace Karel Komárek Family Foundation. Druhý se umístil německý flétnista Fabian Johannes Egger, třetí místo získala ukrajinská houslistka Margaryta Pochebut

„Už jsou to tři roky, co jsem vystupoval na schodech Rudolfinu, měsíc nato jsem vystupoval v Sukově síni a nyní jsem to dotáhl až do Dvořákovy síně. Vedle nádherných koncertů v následujících dnech mi vítězství v soutěži už teď přineslo krásnou zkušenost. Určitě bych doporučil mladým umělcům, aby se do soutěže přihlásili,“ uvedl vítěz bezprostředně po vyhlášení výsledků. Na rozdíl od mnoha jiných soutěžících pro něj finálový večer znamenal první příležitost v životě zahrát si se symfonickým orchestrem, a využil ji dokonale.

Zmínka Adama Znamirovského o koncertech v příštích dnech odkazuje k tradiční akci bezprostředně navazující na finále soutěže. Jihočeský festival Concertino Praga, jehož se zúčastní všichni laureáti, se koná od 18. do 22. září na zámcích v Českém Krumlově, Bechyni a Jindřichově Hradci a také v poutním kostele v Klokotech u Tábora. Všechny koncerty uvede stanice Český rozhlas Vltava buď v přímém přenosu, nebo ze záznamu.

Kompletní přehled výsledků soutěže Concertino Praga 2023

Concertino Praga brings to the stage the best young musicians from all over the world. The festival is held in the beautiful surroundings of the Chateau of Krumlov, Bechyně and Jindřichův Hradec. The winners of the competition will perform in the concert hall of the Rudolfinum in Prague.

Concertino Praga is a festival of young musicians from all over the world. The festival is held in the beautiful surroundings of the Chateau of Krumlov, Bechyně and Jindřichův Hradec. The winners of the competition will perform in the concert hall of the Rudolfinum in Prague.

Kategorie sólová hra

1. místo

Adam Znamirovský (2010), klavír (Česká republika)

2. místo

Fabian Johannes Egger (2007), příčná flétna (Německo)

3. místo

Margaryta Pochebut (2010), housle (Ukrajina)

Čestné uznání 1. stupně

Denis Stefanov (2007), klavír (Ukrajina)

Čestné uznání 2. stupně

Raphael Gitsbertz (2008), housle (Německo)

Jamil Sadizade (2008), klavír (Ázerbajdžán)

Viktor Stocker (2009), akordeon (Česká republika)

Cena publika

Adam Znamirovský (2010), klavír (Česká republika)

Kategorie komorní hra

1. místo

Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

– Daniel Matejčka (2005), housle

– Jan Schulmeister (2006), klavír

2. místo

Trio Florestan (Německo)

– Marie Helling (2005), housle

– Anna Meipariani (2007) violoncello

– Clara Mandler (2006) klavír

3. místo

Duo Jaklová–Mráček (Česká republika)

– Veronika Jaklová (2003), klavír

– Kristian Mráček (2003), housle

Čestné uznání 1. stupně

Duo Comenius (Česká republika)

– Magdalena Koudelková (2003), klavír

– Jan Bostl (2004), clarinet

Čestné uznání 2. stupně

Sono per sono (Česká republika)

– Aleksandra Piskořová (2004), příčná flétna

– Richard Irein (2004), příčná flétna

– Šimon Zajac (2003), klavír

Cena publika

Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Ostatní ceny

Cena Nadace Bohuslava Martinů

Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Cena Nadace Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové

Duo Matejčka–Schulmeister (Česká republika)

Cena Rodinné nadace The Karel Komárek Family Foundation

Adam Znamirovský

Cena EMCY

Fabian Johannes Egger (2007), příčná flétna (Německo)

VYDAVATELSKÁ A PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Antonín Dvořák – převod a rekonstrukce internetových stránek

www.antonin-dvorak.cz

Historie webových stránek věnovaných osobnosti a dílu Antonína Dvořáka (www.antonin-dvorak.cz) sahá do roku 2005. Masivní rozvoj internetu na počátku nového tisíciletí definitivně potvrdil, že tento způsob sdílení informací bude v budoucnu klíčový, na druhou stranu se však jeho obsah v některých oblastech ukázal nedostatečným. Týkalo se to mj. právě i rozsahu a kvality informací o Antonínu Dvořákovi, zřejmě nejvýznamnější osobnosti české kultury v mezinárodním kontextu. Jednotlivé údaje o životě a díle skladatele bylo v té době možno nalézt nesystematicky roztroušené na různých místech internetu a jejich kvalita byla většinou diskutabilní. Bylo zřejmé, že osobnost Dvořákova formátu si nepochybně zaslouží ucelenou prezentaci na vyšší odborné úrovni. Získat pro tento záměr podporu oficiálních institucí se však tehdy nepodařilo.

Autor obsahu webu muzikolog a znalec Dvořákova díla Ondřej Šupka se proto tehdy rozhodl vytvořit webové stránky „na vlastní pěst“ s pomocí několika IT amatérů. Web tak vznikl doslova na koleně během asi dvou let a jeho prvotní verze byla spuštěna na jaře 2007. Ve své době byl unikátní a vzbudil velkou pozornost v tuzemsku i zahraničí jak mezi odbornou veřejností, tak mezi laickými milovníky Dvořákova díla. Jeho tehdejší verze se však ukázala v mnoha ohledech nedostatečnou, a to hlavně s ohledem na rychle se měnící internetové prostředí a převratný technologický vývoj tohoto média. Roku 2009 proto došlo k výraznému upgradu webu, a to nejen z hlediska technického, ale také obsahového. Byl obohacen zejména o rozsáhlé seznamy nahrávek Dvořákových děl, úplné znění textových předloh vokálních děl včetně operních libret, fotogalerii, rejstřík osobností spojených s Dvořákovým životem či výběrový soupis bibliografie. V průběhu dalších let pak došlo k dalšímu obsahovému obohacování, např. o informace o instrumentaci jednotlivých děl a o jejich prvních vydáních. Vzhledem ke Dvořákovu mezinárodnímu významu bylo od počátku zřejmé, že web se nemůže omezit pouze na český jazyk, ale že bude třeba vytvořit rovněž jeho anglickou verzi. Tím spíše, že zahraniční tištěná literatura o skladateli je nesrovnatelně chudší než česká a lze předpokládat, že na mnoha místech planety také obtížně dostupná. Finanční podporu pro tento záměr se podařilo získat až roku 2012, kdy britská společnost The Dvořák Society for Czech and Slovak Music poskytla částku pokrývající překlad veškerých textů na webu (v souhrnu cca 450 normostran). Autorkou odborného překladu je rodilá mluvčí s hudebním vzděláním. Anglická verze webu pak byla spuštěna roku 2013. Podle statistik návštěvnosti v průběhu následujících několika měsíců stoupla čtenost webu o stovky procent.

Již několik let, zejména pak od roku 2019, byla vedena diskuze s autorem webu Ondřejem Šupkou, který je kmenovým spolupracovníkem a programovým poradcem Akademie klasické hudby, z.ú. i pro MHF Dvořákova Praha, o možnosti profesionalizovat, modernizovat a rozšiřovat podobu tohoto koncentrovaného zdroje informací o jednom z největších českých hudebních tvůrců tak, aby byl nejen hodnotný jako koncentrovaný informační zdroj, ale aby i jeho podoba odpovídala významu odkazu Antonína Dvořáka.

Realizace

Na základě smlouvy uzavřené dne 1. února 2022 mezi Ondřejem Šupkou jako držitelem domény www.antonin-dvorak.cz a autorem obsahu těchto webových stránek byla doména převedena do vlastnictví Akademie klasické hudby, z.ú., aby mohly začít přípravné technické práce na vytváření webu nového. Z původní cca 15 let staré webové platformy, kterou

bohužel nebylo možné dále rozvíjet, upravovat a nebyla zabezpečená, jsou nově formované stránky stavěny v systému Nette. Ten umožňuje vysoké zabezpečení stránek i administračního rozhraní, přípravu stránek (včetně všech možností filtrování a vyhledávání na webové stránce) a administračního rozhraní na míru a v neposlední řadě také rozvoj webových stránek do budoucna. Nejprve proběhlo zálohování původních dat k zajištění uchování již publikovaného obsahu tak, aby mohly být po průběžných úpravách a jisté restrukturalizaci migrovány do systému nového. Přípravy a technického řešení se ujal programátor Pavel Szabó a externí spolupracovnice Akademie klasické hudby v oblasti on-line marketingu a internetového prostředí obecně Ing. Božena Vojtěchová, to vše pod vedením manažerky marketingu a on-line komunikace AKH Veroniky Jandové, MSc. Na grafickém návrhu a vizuální podobě nového webu se pak podílí grafické studio Celulla s.r.o., která vytváří i současný vizuál MHF Dvořákova Praha.

Termínově byl proces nastaven tak, že do spuštění nové podoby webu www.antonin-dvorak.cz byly původní stránky aktivní tak, aby nedošlo k přerušení kontinuity v možnosti dohledávat informace o Antonínu Dvořákovi pro veřejnost.

Došlo k avizovanému přestrukturování obsahové nabídky webu, nastavení možnosti filtrace informací o Antonínu Dvořákovi dle požadovaných obsahových kritérií, ať už se jedná o uspořádání děl chronologicky, formálně dle hudebních útvarů, dle opusových čísel, dle Burghauserova katalogu, tónin skladeb, data vytvoření apod. Dále web nabízí seznam nahrávek spojených s dílem Antonína Dvořáka, a to ve vztahu ke každému dílu, včetně těch, která nemají opusová čísla.

Technologicky je vytvořeno prostředí pro uvádění hypertextových odkazů, zároveň web bude sledovat aktuální dění související s prezentací díla A. Dvořáka, badatelské a publikační činnosti s tímto tématem související.

Samotná nová verze webu www.antonin-dvorak.cz byla spuštěna již 30. prosince 2022.

Je nutné si uvědomit, že obsahový rozsah tohoto webu je obrovský, je průběžně třeba aktualizovat informace na něm obsažené, modernizovat jazykovou stylistiku a vylepšovat kvalitu anglické jazykové mutace. Proto i po spuštění webu nadále probíhají stylistické, jazykové i překladové korektury, pracuje se i na možnosti zahrnout do obsahu této stránky například evidenci relevantních notových záznamů a vydání jednotlivých děl určených k jejich provádění, odkazy na pramenné zdroje tak, aby respektovaly veškeré autorsko-právní aspekty. Pracuje se nadále i na rozšíření obrazové dokumentace, v této záležitosti jsme v úzkém spojení s Národním muzeem, resp. Českým muzeem hudby a Muzeem Antonína Dvořáka. Spolupracujeme ale i s dalšími institucemi, které dílčím způsobem o odkaz Antonína Dvořáka pečují jak v tuzemsku, tak v zahraničí.

Samotné spuštění nové podoby webových stránek je spíše počátkem dlouhodobého a nekončícího procesu.

Cílem tohoto projektu je soustředit na jednom místě internetového prostoru komplexně pojatý soubor informací týkající se díla a života Antonína Dvořáka v česko-anglické jazykové podobě.

Tato „dvořákovská encyklopedie“ by měla poskytovat hodnověrné informace jak laikům, tak odborníkům, prostě komukoli, kdo se zajímá o skladatelův umělecký odkaz. Návštěvnost stránek v minulosti potvrzuje, že tento web je skutečně jedním z nejnavštěvovanějších zdrojů informací o A. Dvořákovi v internetovém prostoru. Proto usilujeme o to, aby jeho komplexnost byla co největší, avšak je nutno respektovat pravidla duševního vlastnictví

(například obtížné a nákladné licencování k publikování zvukových ukázek, citace či přenášení textů, v některých případech i obrazové dokumentace).

Jak je popsáno výše, odborná i laická veřejnost má prostřednictvím tohoto webu pravděpodobně nejsoustředěnější zdroj informací o životě a díle Antonína Dvořáka v globálním měřítku. Jeho charakter je odlišný od informací umístěných dalšími subjekty na jejich internetových platformách, ať už hovoříme o institucích veřejných, či soukromých, na které ale stránka www.antonin-dvorak.cz často odkazuje, pakliže se jedná o informace, které jsou důležité a nemohou být na stránkách provozovaných AKH uváděny.

AKH si nenárokuje být jediným zdrojem, to není ani prakticky možné, ale má ambici být nejvíce systematizovaným informačním kanálem tohoto tématu. Jedině tak dává smysl dlouhodobě budovat takový projekt, aby naplnil své poslání. I v této kapitole se sluší uvést, že výpovědní hodnota přínosu projektu je patrná již nyní od spuštění webu, kdy dle analytiky (u staré verze webu nebyla analytika dostupná) navštěvuje tyto stránky cca 250 lidí denně. Díky této analytice můžeme monitorovat nejčastěji sledované kapitoly a témata webu a tím při formování dalšího obsahu posilovat sílu informací a reflektovat úroveň zájmu o konkrétní obsahové segmenty webu.

Provozováním tohoto webu Akademie klasické hudby stvrzuje svou roli neziskové organizace, která si jako své zadání vzala téma šíření a rozvoj tvůrčího i lidského odkazu Antonína Dvořáka jako globálně nejuznávanějšího českého skladatele, jehož dílo tvoří nedílnou a podstatnou součást českého i světového kulturního dědictví.

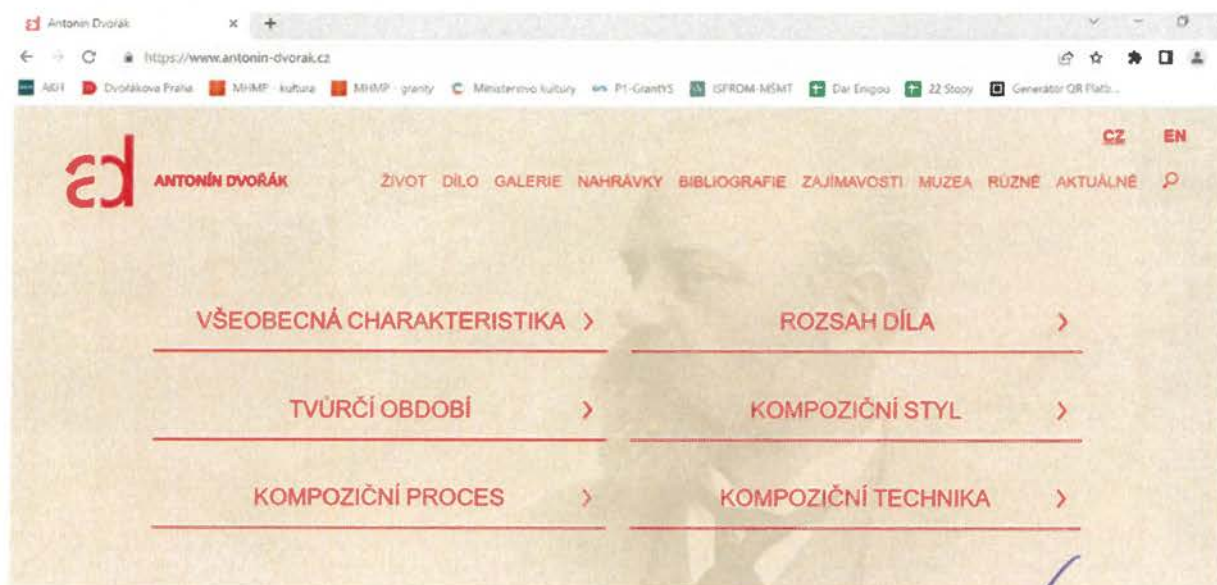
Společně s pořádáním MHF Dvořákova Praha, udílením Ceny Antonína Dvořáka, spolupořádáním soutěže Concertino Praga – Dvořákovy rozhlasové interpretační soutěže pro mladé hudebníky, dílčí publikační činností (kniha A. Dvořáka III. Vyznání v F dur, kniha Ondřeje Šupky Než nás rozdělí oceán, koprodukce nahrávky houslového koncertu A. Dvořáka v podání ČF, Jiřího Bělohlávka a J. Špačka, koprodukce i vlastní edice nahrávky kompletního klavírního díla A. Dvořáka v podání I. Kahánka a další), stipendijní podporou mladých talentovaných interpretů tak posiluje skutečný obraz neziskové instituce, která se Dvořákovým jménem nezaštiťuje bezobsažně, ale naopak se snaží být jedním ze silných a skutečně oprávněných subjektů, který je financován zejména ze soukromých zdrojů a který pečuje o významnou součást českého a světového kulturního dědictví.

Přístup na tento web je bezúplatný a není nijak teritoriálně omezen.

Udržitelnost projektu je dána jeho smyslem, který je možno doložit i právě analytickým rozbohem návštěvnosti vykazující mimořádnou návštěvnost v porovnání s některými dalšími, tematicky takto úzce profilovanými weby, jež se snaží uspokojit jak širokou, tak odbornou veřejnost.

Web je financován z rozpočtu Akademie klasické hudby, z.ú. s tím, že pokud dojde v rámci rozšiřování jeho obsahového portfolia k realizaci specifických projektů vyžadujících spolupráci dalších institucí, budou hledány i dodatečné zdroje jeho financování jak ze soukromého, tak veřejného sektoru.

V druhém týdnu února 2023 proběhla rozsáhlá komunikační kampaň, kterou jsme upozornili na novou podobu www.antonin-dvorak.cz se záměrem přilákat ještě větší pozornost hudbymilovné veřejnosti. Učinili jsme tak prostřednictvím tiskové zprávy, newsletteru v rámci databáze AKH i MHF Dvořákova Praha, a to jak směrem do zahraničí, tak i v tuzemsku. Využili jsme sociálních sítí k šíření povědomí o této stránce s tím, že pokud stránku i bez „reklamy“ navštěvuje pozoruhodný počet návštěvníků nyní, pak po kampani se může zájem o toto téma ještě významně navýšit.

Zpráva nezávislého auditora

správní radě a zakladateli Akademie klasické hudby, z.ú.

Náš výrok

Podle našeho názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz finanční pozice Akademie klasické hudby, z.ú., se sídlem Maiselova 25/4, Staré Město, Praha 1 („Ústav“) k 31. prosinci 2023 a její finanční výkonnosti za rok končící 31. prosince 2023 v souladu s českými účetními předpisy.

Předmět auditu

Účetní závěrka Ústavu se skládá z:

- rozvahy k 31. prosinci 2023,
- výkazu zisku a ztráty za rok končící 31. prosince 2023, a
- přílohy účetní závěrky, která obsahuje podstatné účetní metody a další vysvětlující informace.

Základ pro výrok

Audit jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech a auditorskými standardy Komory auditorů České republiky, kterými jsou Mezinárodní standardy auditu doplněné a upravené souvisejícími aplikačními doložkami (společně „auditorské předpisy“). Naše odpovědnost stanovená těmito předpisy je podrobněji popsána v oddílu Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky.

Domníváme se, že důkazní informace, které jsme shromáždili, poskytují dostatečný a vhodný základ pro vyjádření našeho výroku.

Nezávislost

V souladu s Mezinárodním etickým kodexem pro auditory a účetní odborníky (včetně Mezinárodních standardů nezávislosti) vydaným Radou pro mezinárodní etické standardy účetních („kodex IESBA“) a přijatým Komorou auditorů České republiky a se zákonem o auditorech jsme na Ústavu nezávislí a splnili jsme i další etické povinnosti vyplývající z kodexu IESBA a ze zákona o auditorech.

Ostatní informace

Za ostatní informace odpovídá ředitel Ústavu. Jak je definováno v § 2 písm. b) zákona o auditorech, ostatními informacemi jsou informace uvedené ve výroční zprávě mimo účetní závěrku a naši zprávu auditora.

Náš výrok k účetní závěrce se k ostatním informacím nevztahuje. Přesto je součástí našich povinností souvisejících s auditem účetní závěrky seznámení se s ostatními informacemi a posouzení, zda ostatní informace nejsou ve významném nesouladu s účetní závěrkou či s našimi znalostmi o Ústavu získanými během auditu nebo zda se jinak tyto informace nejeví jako významně nesprávné. Také jsme posoudili, zda ostatní informace byly ve všech významných ohledech vypracovány v souladu s příslušnými právními předpisy. Tímto posouzením se rozumí, zda ostatní informace splňují požadavky právních předpisů na formální náležitosti i na postup vypracování ostatních informací v kontextu významnosti.

Na základě provedených postupů v průběhu našeho auditu, do míry, již dokážeme posoudit, jsou dle našeho názoru:

- ostatní informace, které popisují skutečnosti, jež jsou též předmětem zobrazení v účetní závěrce, ve všech významných ohledech v souladu s účetní závěrkou a
- ostatní informace vypracované v souladu s právními předpisy.

PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o., Hvězdova 1734/2c, 140 00 Praha 4, Česká republika
T: +420 251 151 111, www.pwc.com/cz

Dále jsme povinni uvést, zda na základě poznatků a povědomí o Ústavu a o prostředí, v němž působí, k nimž jsme dospěli při provádění auditu, ostatní informace neobsahují významné nesprávnosti. Žádnou významnou nesprávnost jsme nezjistili.

Odpovědnost ředitele Ústavu za účetní závěrku

Ředitel Ústavu odpovídá za sestavení účetní závěrky podávající věrný a poctivý obraz v souladu s českými účetními předpisy, a za takový vnitřní kontrolní systém, který považuje za nezbytný pro sestavení účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou.

Při sestavování účetní závěrky je ředitel Ústavu povinen posoudit, zda je Ústav schopen nepřetržitě trvat, a pokud je to relevantní, popsat v příloze účetní závěrky záležitosti týkající se jeho nepřetržitého trvání a použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky, s výjimkou případů, kdy ředitel plánuje zrušení Ústavu nebo ukončení jeho činnosti, resp. kdy nemá jinou reálnou možnost než tak učinit.

Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky

Naším cílem je získat přiměřenou jistotu, že účetní závěrka jako celek neobsahuje významnou nesprávnost způsobenou podvodem nebo chybou a vydat zprávu auditora obsahující náš výrok. Přiměřená míra jistoty je velká míra jistoty, nicméně není zárukou, že audit provedený v souladu s auditorskými předpisy ve všech případech v účetní závěrce odhalí případnou existující významnou nesprávnost. Nesprávnosti mohou vznikat v důsledku podvodů nebo chyb a považují se za významné, pokud lze reálně předpokládat, že by jednotlivě nebo v souhrnu mohly ovlivnit ekonomická rozhodnutí, která uživatelé účetní závěrky na jejím základě přijmou.

Při provádění auditu v souladu s auditorskými předpisy je naší povinností uplatňovat během celého auditu odborný úsudek a zachovávat profesní skepticismus. Dále je naší povinností:

- Identifikovat a vyhodnotit rizika významné nesprávnosti účetní závěrky způsobené podvodem nebo chybou, navrhnout a provést auditorské postupy reagující na tato rizika a získat dostatečné a vhodné důkazní informace, abychom na jejich základě mohli vyjádřit výrok. Riziko, že neodhalíme významnou nesprávnost, k níž došlo v důsledku podvodu, je větší než riziko neodhalení významné nesprávnosti způsobené chybou, protože součástí podvodu mohou být tajné dohody, falšování, úmyslná opomenutí, nepravdivá prohlášení nebo obcházení vnitřních kontrol.
- Seznámit se s vnitřním kontrolním systémem Ústavu relevantním pro audit v takovém rozsahu, abychom mohli navrhnout auditorské postupy vhodné s ohledem na dané okolnosti, nikoli abychom mohli vyjádřit názor na účinnost jeho vnitřního kontrolního systému.
- Posoudit vhodnost použitých účetních pravidel, přiměřenost provedených účetních odhadů a informace, které v této souvislosti ředitel Ústavu uvedl v příloze účetní závěrky.
- Posoudit vhodnost použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky ředitelem, a to, zda s ohledem na shromážděné důkazní informace existuje významná nejistota vyplývající z událostí nebo podmínek, které mohou významně zpochybnit schopnost Ústavu trvat nepřetržitě. Jestliže dojdeme k závěru, že taková významná nejistota existuje, je naší povinností upozornit v naší zprávě na informace uvedené v této souvislosti v příloze účetní závěrky, a pokud tyto informace nejsou dostatečné, vyjádřit modifikovaný výrok. Naše závěry týkající se schopnosti Ústavu trvat nepřetržitě vycházejí z důkazních informací, které jsme získali do data naší zprávy. Nicméně budoucí události nebo podmínky mohou vést k tomu, že Ústav ztratí schopnost trvat nepřetržitě.
- Vyhodnotit celkovou prezentaci, členění a obsah účetní závěrky, včetně přílohy, a dále to, zda účetní závěrka zobrazuje podkladové transakce a události způsobem, který vede k věrnému zobrazení.

Naší povinností je informovat osoby pověřené správou a řízením Ústavu mimo jiné o plánovaném rozsahu a načasování auditu a o významných zjištěních, která jsme v jeho průběhu učinili, včetně zjištěných významných nedostatků ve vnitřním kontrolním systému.

21. června 2024

PricewaterhouseCoopers Audit, s.r.o.
zastoupená

A handwritten signature in blue ink, reading "Martin Peterka".

Ing. Martin Peterka
statutární auditor, evidenční č. 2469

Firma: Akademie klasické hudby, z.ú.
 Identifikační číslo: 26725347
 Právní forma: Ústav
 Rozvahový den: 31. prosince 2023
 Datum sestavení účetní závěrky: 21. června 2024

ROZVAHA
 (v celých tisících Kč)

Označ.	AKTIVA	ř.	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A.	Dlouhodobý majetek celkem	001	0	0
A.I.	I. Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	002	72	72
2.	Software	004	72	72
A.IV.	Oprávký k dlouhodobému majetku celkem	029	-72	-72
2.	Oprávký k softwaru	031	-72	-72
B.	Krátkodobý majetek celkem	041	2 312	3 662
B.II.	Pohledávky celkem	052	1 358	2 316
1.	Odběratelé	053	810	1 725
5.	Ostatní pohledávky	057	43	0
8.	Daň z příjmu	060	412	486
10.	Daň z přidané hodnoty	062	0	12
17.	Jiné pohledávky	069	93	93
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	072	843	670
1.	Peněžní prostředky v pokladně	073	47	50
3.	Peněžní prostředky na účtech	075	796	620
B.IV.	Jiná aktiva celkem	081	111	676
1.	Náklady příštích období	082	111	676
	AKTIVA CELKEM	085	2 312	3 662

Označ.	PASIVA	ř.	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A.	Vlastní zdroje celkem	86	-759	-886
A.I.	Jmění celkem	87	4 510	4 510
1.	Vlastní jmění	88	10	10
2.	Fondy	89	4 500	4 500
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	91	-5 269	-5 396
1.	Účet výsledku hospodaření	92	-2 358	-126
3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let	94	-2 911	-5 270
B.	Cizí zdroje celkem	95	3 071	4 548
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	106	1 709	2 187
1.	Dodavatelé	107	291	248
4.	Ostatní závazky	110	0	1 519
5.	Zaměstnanci	111	730	249
7.	Závazky k institucím sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	113	132	141
9.	Ostatní přímé daně	115	28	31
10.	Daň z přidané hodnoty	116	528	0
B.IV.	Jiná pasiva celkem	130	1 362	2 361
1.	Výdaje příštích období	131	267	404
2.	Výnosy příštích období	132	1 095	1 957
	PASIVA CELKEM	134	2 312	3 662

Firma: Akademie klasické hudby, z.ú.
 Identifikační číslo: 26725347
 Právní forma: Ústav
 Rozvahový den: 31. prosince 2023
 Datum sestavení účetní závěrky: 21. června 2024

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY
 (v celých tisících Kč)

Označení	TEXT	ř.	Činnosti		
			Hlavní činnost	Hospodářská činnost	Celkem
			5	6	7
A.	Náklady	1	67 715	216	67 931
I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	2	58 991	216	59 207
1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovatelných dodávek	3	239	0	239
4.	Náklady na cestovné	6	136	0	136
5.	Náklady na reprezentaci	7	3 049	0	3 049
6.	Ostatní služby	8	55 567	216	55 783
III.	Osobní náklady	13	5 024	0	5 024
10.	Mzdové náklady	14	3 746	0	3 746
11.	Zákonné sociální pojištění	15	1 266	0	1 266
13.	Zákonné sociální náklady	17	12	0	12
IV.	Daně a poplatky	19	2 717	0	2 717
15.	Daně a poplatky	20	2 717	0	2 717
V.	Ostatní náklady	21	982	0	982
19.	Kursově ztráty	25	931	0	931
22.	Jiné ostatní náklady	28	51	0	51
	Náklady celkem	39	67 715	216	67 931
B.	Výnosy	40	67 588	216	67 804
I.	Provozní dotace	41	26 345	0	26 345
1.	Provozní dotace	42	26 345	0	26 345
II.	Přijaté příspěvky	43	15 138	0	15 138
3.	Přijaté příspěvky (dary)	45	15 138	0	15 138
III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	47	26 105	216	26 321
	Výnosy celkem	62	67 588	216	67 804
C.	Hospodářský výsledek před zdaněním	63	-126	0	-126
D.	Hospodářský výsledek po zdanění	64	-126	0	-126

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Charakteristika a hlavní aktivity

Vznik a charakteristika Společnosti

Akademie klasické hudby, z.ú. (dále „Společnost“, „Zapsaný ústav“ nebo „z.ú.“) vznikla dne 27. listopadu 2002 zápisem do rejstříku obecně prospěšných společností vedeného Městským soudem v Praze.

Společnost je zřízena za účelem zajišťování následujících druhů obecně prospěšných služeb:

- propagace českého hudebního umění, zejména pořádání a udílení "CENY KLASICKÉ HUDBY" a jiných cen a ocenění,
- agenturní činnost v oblasti hudebního umění, kultury a cestovního ruchu,
- odborné poradenské činnosti v oblasti hudebního umění bez úplaty,
- šíření a popularizace kulturních hodnot s cílem podpořit cestovní ruch a rozvíjet kulturu ve všech oblastech,
- pěstování a šíření nových skladeb české a soudobé hudby,
- podpora mladých umělců a začínajících hudebníků a mládeže se zájmem o kulturu,
- propagace umělecky hodnotné hudby a kulturních hodnot s cílem podpořit cestovní ruch v České republice,
- propagace české klasické hudby a českých kulturních hodnot,
- Podpora přístupu znevýhodněných osob ve společnosti ke kulturním hodnotám.

Kromě obecně prospěšných služeb Společnost poskytuje tuto hospodářskou („doplňkovou“) činnost:

- agenturní činnost v oblasti kultury a umění,
- pořádání kulturních produkcí, zábav a provozování zařízení sloužících k zábavě,
- pořádání výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí.

Zakladatel Společnosti

Zakladatelem Společnosti je právnická osoba DaDa, a.s., se sídlem Maiselova 25/4, 110 00 Praha 1, IČO: 256 97 846, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, Oddíl B, vložka 5573 (dále „Zakladatel“).

Majetkový vklad Zakladatele je tvořen peněžitým vkladem ve výši 10 000 Kč na účtu Společnosti.

Zdroje financování nutné k dosažení cílů určených statutem Společnost získává zejména ze sponzorských darů, příspěvků, dotací, veřejných sbírek, grantových programů, kulturně vzdělávacích a sportovních akcí, z vlastního jmění a ze zisku dosaženého provozováním hospodářských (doplňkových) činností.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Sídlo Společnosti:

Maiselova 25/4
110 00 Praha 1
Česká republika

Identifikační číslo Společnosti:

267 25 347

Členové správní rady Společnosti k 31. prosinci 2023

Pavel Šafář
Jan Štěrba
Luboš Veselý

Společnost není společníkem s neomezeným ručením v žádné společnosti.

1.1. Současná ekonomická situace

Současná ekonomická situace zůstává nadále citlivá na geopolitický vývoj ve světě. Vliv na finanční a komoditní trhy, dodavatelské řetězce a klíčové makroekonomické ukazatele s dopadem na podnikání, jako jsou míra inflace, výše úrokových sazeb, volatilita měnových kurzů a další, je stále významný.

Vedení Společnosti zhodnotilo vliv současné ekonomické situace na její podnikání s následujícím závěrem:

Vzhledem k avizovaným restrikcím v oblasti veřejných financí a s nimi spojeným kofinancováním aktivit Akademie klasické hudby, bude Společnost usilovat o prosazení víceletého dotačního programu ze strany Ministerstva kultury České republiky. Obavy z další redukce veřejných financí ze strany státu se v letech 2023 a 2024 nenaplnily takovou měrou, jak bylo očekáváno, avšak Vládou ČR avizovaný „úsporný balíček“ může mít své dopady bezesporu v roce 2025 a v letech dalších. Rok 2024 je pozitivně ovlivňován oslavným Rokem české hudby, na nějž veřejnoprávní instituce, kterými jsou zejména Ministerstvo kultury ČR a hlavní město Praha, vyčlenily účelové dotační tituly, ze kterých se Společnosti podařilo čerpat dotace pro MHF Dvořákova Praha. Poněkud odlišná situace nastala u projektu Concertino Praga, kdy poprvé od roku 2020 nebyla společnosti pro rok 2024 přidělena žádná dotace. HMP zůstalo pro tento projekt v rámci dotačního řízení (probíhalo v roce 2023) nakloněno a dotaci přidělilo. Společnost usiluje pro tento projekt získat kompenzaci z prostředků Státního fondu kultury.

Dále bude Společnost usilovat o ještě větší racionalizaci při vynakládání finančních prostředků, zejména pak v oblasti marketingu, kdy outdoorová reklama, která je nejméně efektivní částí ve vztahu ke konverzi na prodeje vstupenek promítající se do výnosů Společnosti, bude redukována či ve větším objemu řešena barterovými smlouvami s poskytovateli takových služeb. Společnost posílí své marketingové aktivity a přesune jejich těžiště do online prostředí, kde procento konverze do výnosů je neporovnatelně vyšší.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Společnost se daří posilovat fundraisingové aktivity na úrovni jak korporátní, tak zejména v oblasti individuálních dárců, a tím průběžně vytváří jeden z nosných pilířů kofinancování aktivit Společnosti.

Společnost pracuje na redefinici komunikačního konceptu, který by měl oslovit širší veřejnost jako návštěvnický potenciál festivalu a klienty dalších aktivit společnosti.

Obsahově chce v dalších letech (zejména od roku 2025) otevřít svůj program i v méně formálních rámcích, aby upoutal pozornost publika, které ke klasické hudbě nemá formovaný vztah. Programový koncept, který prováže některé obsahové segmenty s dalšími žánrovými oblastmi i druhy umění (výtvarné, literatura) může nabídnout atraktivnější obsah pro širší skupinu potenciálních klientů, kterým vyhovuje neformální sdílení kvalitního obsahu v rámci ideového záměru Společnosti. Nicméně základní charakteristika činnosti společnosti bude i nadále vedena myšlenkou soustavné péče o životní odkaz Antonína Dvořáka, jehož jméno nepoužívá při svých aktivitách jako pouhý marketingový nástroj, ale promyšleně staví na jeho myšlenkách celý programový obsah veškerých aktivit Akademie klasické hudby.

2. Zásadní účetní postupy používané Společností

Účetní závěrka byla připravena na základě účetnictví vedeného v souladu se zákonem o účetnictví a příslušnými nařízeními a vyhláškami platnými v České republice.

Tato účetní závěrka je připravená v souladu s vyhláškou MF ČR č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, a dle Českých účetních standardů číslo 401-414.

Účetním obdobím účetní jednotky je kalendářní rok 2023. Rozvahovým dnem, dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, je 31. prosinec 2023.

Účetní závěrka je sestavena za předpokladu nepřetržitého trvání Společnosti.

Společnost je mikro účetní jednotkou s povinným auditem.

2.1. Stanovení opravných položek a rezerv

Společnost stanoví opravné položky k pochybným pohledávkám na základě vlastní analýzy platební schopnosti svých zákazníků a věkové struktury pohledávek.

2.2. Přepočty cizích měn

Transakce prováděné v cizích měnách jsou přepočteny a zaúčtovány devizovým kurzem platným v den transakce.

Zůstatky peněžních aktiv, pohledávek a závazků vedených v cizích měnách byly přepočteny devizovým kurzem zveřejněným Českou národní bankou k rozvahovému dni. Všechny kurzové zisky a ztráty z přepočtu peněžních aktiv, pohledávek a závazků jsou účtovány do výkazu zisku a ztráty.

2.3. Daň z příjmů

Daň z příjmů za dané období se skládá ze splatné daně a ze změny stavu v odložené dani.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Splatná daň zahrnuje odhad daně vypočtený z daňového základu s použitím daňové sazby platné v první den účetního období a veškeré doměrky a vratky za minulá období.

Odložená daň vychází z veškerých dočasných rozdílů mezi účetní a daňovou hodnotou aktiv a pasiv, případně dalších dočasných rozdílů (daňová ztráta), s použitím očekávané daňové sazby platné pro období, ve kterém budou daňový závazek nebo pohledávka uplatněny.

O odložené daňové pohledávce se účtuje pouze tehdy, je-li pravděpodobné, že bude v následujících účetních obdobích uplatněna.

2.4. Přijaté dary a dotace

Dotace a provozní dary poskytované na pokrytí nákladů Společnosti jsou účtovány přímo do výnosů.

2.5. Účtování nákladů a výnosů

Výnosy a náklady se účtují časově rozlišené, tj. do období, s nímž věcně i časově souvisejí.

3. Zpracování účetních záznamů

Společnost využívá pro zpracování účetních záznamů externě poskytované služby společnosti Corporate Assistance, s.r.o.

Účetnictví je zpracováno elektronicky. Účetní záznamy jsou uschovány dle § 31 a 33 zákona č. 563/1991 Sb.

4. Pohledávky a závazky z obchodních vztahů

Krátkodobé pohledávky z obchodních vztahů činí 1 725 tis. Kč (2022: 810 tis. Kč), ze kterých 0 tis. Kč (2022: 0 tis. Kč) představují pohledávky po lhůtě splatnosti.

Krátkodobé závazky z obchodních vztahů činí 248 tis. Kč (2022: 291 tis. Kč), ze kterých nejsou žádné po lhůtě splatnosti (2022: 0 tis. Kč).

Na účtu výnosů příštích období jsou evidovány platby za zakoupené vstupenky na další ročník festivalu Dvořákova Praha 2024.

Na účtu ostatních závazků je přijatá půjčka od zakladatele DaDa a.s. v částce 1 565 tis. Kč. Půjčka byla splacena v roce 2024.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

5. Vlastní zdroje

	Vlastní jmění	Fondy	Neuhrazená ztráta minulých let	Výsledek hospodaření	Celkem
Zůstatek k 1.1.2023	10	4 500	- 2 911	- 2 358	-759
Rozdělení výsledku hospodaření z předcházejícího účetního období	0	0	-2 358	2 358	0
Výsledek hospodaření po zdanění za běžné účetní období	0	0	0	-126	-126
Zaokrouhlení			-1		-1
Zůstatek k 31.12.2023	10	4 500	- 5 270	-126	-886

	Vlastní jmění	Fondy	Neuhrazená ztráta minulých let	Výsledek hospodaření	Celkem
Zůstatek k 1.1.2022	10	4 500	- 2 525	- 386	1 599
Rozdělení výsledku hospodaření z předcházejícího účetního období	0	0	- 386	386	0
Výsledek hospodaření po zdanění za běžné účetní období	0	0	0	-2 358	-2 358
Zůstatek k 31.12.2022	10	4 500	- 2 911	- 2 358	-759

Zakladatel ústavu, společnost DaDa, a.s., vložil dne 7. října 2021 peněžitý vklad ve výši 3 500 tis. Kč do fondů Společnosti. Zakladatel dále vložil dne 19. listopadu 2021 peněžitý příspěvek do fondů společnosti ve výši 1 000 tis. Kč. Jedná se o tvorbu zdrojů účetní jednotky vytvořené na základě rozhodnutí oprávněného orgánu účetní jednotky (zakladatele).

6. Dohadné účty pasivní, budoucí a podmíněné závazky

Společnost neeviduje žádné další závazky, které by nebyly vykázány v rozvaze.

Společnost neeviduje žádné podmíněné závazky, které by k rozvahovému dni nebyly vykázány v rozvaze.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

7. Přehled nákladů

Celkové náklady na hlavní činnost Společnosti činily k 31. prosinci 2023 67 715 tis. Kč (2022: 61 388 tis. Kč). Z hospodářské činnosti plynuly k 31. prosinci 2023 náklady ve výši 216 tis. Kč (2022: 216 tis. Kč).

v tis. Kč.	2023	2022
Spotřebované nákupy	239	85
Služby	55 783	50 226
Náklady na cestovné	136	396
Osobní náklady	5 025	5 735
Daně a poplatky	2 717	2 310
Náklady na reprezentaci	3 049	2 105
Ostatní náklady	982	747
Celkem	67 931	61 604

8. Přehled tržeb za vlastní výkony a za zboží

v tis. Kč	2023	2022
Výnosy z hlavní činnosti:		
Ostatní výnosy – reklama a propagace	12 018	6 624
Výnosy z prodeje vstupenek	14 087	9 657
Výnosy z hospodářské činnosti:		
Výnosy z pronájmu	216	216
Celkem	26 321	16 497

9. Přijaté příspěvky a provozní dotace

9.1. Přijaté provozní dotace:

Společnost obdržela v roce 2023 dotaci od Hlavního města Prahy ve výši 8 000 tis. Kč (2022: 7 400 tis. Kč). Tuto dotaci vyčerpala v plné výši a v řádné lhůtě stanovené pro použití dotace.

Společnost obdržela v roce 2023 v rámci dotačního programu Ministerstva kultury dotaci ve výši 18 305 tis. Kč (2022: 13 750 tis. Kč). Tuto dotaci vyčerpala v plné výši a v řádné lhůtě stanovené pro použití dotace.

Společnost obdržela v roce 2023 dotaci od Státního fondu kultury České republiky ve výši 0 tis. Kč (2022: 95 tis. Kč).

Společnost obdržela v roce 2023 dotaci od Městské části Praha 1 ve výši 40 tis. Kč (2022: 5 tis. Kč).

9.2. Přijaté příspěvky:

Společnost obdržela v roce 2023 nadační příspěvek od Nadace Karel Komárek Family Foundation ve výši 10 000 tis. Kč (2022: 20 000 tis. Kč).

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Společnost obdržela v roce 2023 příspěvky ve výši 5 138 tis. Kč (2022: 1 505 tis. Kč) od individuálních dárců. Seznam dárců, kteří darovali příspěvek nad 10 tis. Kč je uveden v příloze 1 této účetní závěrky.

10. Odměny a půjčky poskytnuté členům řídicích a kontrolních orgánů Společnosti

V roce 2023 měla správní rada 3 členy (2022: 3 členy).

Členství ve správní radě Společnosti je čestné, bez nároku na odměnu. V průběhu let 2023 ani 2022 nebyly uzavřeny žádné smlouvy, které by Společnost zavazovaly k vyplácení jakýchkoliv požitků v případě ukončení činnosti jednotlivých členů v řídicích a dozorčích orgánech Společnosti.

11. Účasti členů řídicích a kontrolních orgánů Společnosti v osobách, s nimiž Společnost uzavřela za vykazované období obchodní smlouvy nebo jiné smluvní vztahy

Ředitelem Společnosti je Robert Kolář, který je zároveň:

- členem správní rady Nadace Karel Komárek Family Foundation, se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o poskytnutí nadačního příspěvku;
- je předsedou představenstva společnosti DaDa, a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o spolupráci, Smlouvu o podnájmu prostor sloužících k podnikání;
- je členem dozorčí rady společnosti KKCG a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o zpracování mzdové evidence, Smlouvu o poskytování služeb v oblasti human resources, ICT Servisní smlouvu a Smlouvu o zpracování osobních údajů;
- je členem dozorčí rady společnosti SAZKA a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Příkazní smlouvu a také mezi společnostmi probíhaly transakce na základě přímých objednávek;

Člen správní rady Společnosti Pavel Šafář je zároveň:

- společníkem ve společnosti Šafář & Partners, s.r.o., advokátní kancelář, se kterou probíhaly transakce na základě objednávek o poskytování právních služeb;
- je jediným společníkem společnosti DaDa, a.s., se kterou Akademie klasické hudby uzavřela Smlouvu o spolupráci.

12. Zaměstnanci a vedoucí pracovníci

Průměrný počet zaměstnanců a vedoucích pracovníků a osobní náklady za rok 2023 a 2022:

2023	Počet	Mzdové náklady	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	Sociální náklady
Zaměstnanci	4	3 205	1 083	12
Vedoucí pracovníci	1	541	183	0
Celkem	5	3 746	1 266	12

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

2022	Počet	Mzdové náklady	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	Sociální náklady
Zaměstnanci	4	3 881	1 312	11
Vedoucí pracovníci	1	397	134	0
Celkem	5	4 278	1 446	11

13. Daň z příjmů

Splatná daň z příjmů k 31. prosinci 2023 činila 0 tis. Kč (2022: 0 tis. Kč). K 31. prosinci 2023 činily zálohy na daň z příjmů 486 tis. Kč (2022: 412 tis.).

14. Informace o odměnách statutárním auditorům

Náklady na statutární audit za rok 2023 činí 2 tis. Kč (2022: 2 tis. Kč). Žádné další služby statutárním auditorem poskytnuty nebyly.

15. Ekonomická závislost

Společnost vykazuje k 31. prosinci 2023 záporný vlastní kapitál ve výši -886 tis. Kč (2021: -759 tis. Kč). Společnost je ekonomicky závislá na finanční podpoře zakladatele, společnosti DaDa, a.s., se sídlem Maiselova 37/23, Praha 1. Zakladatel, společnost DaDa, a.s. potvrdila, že má v úmyslu poskytovat finanční podporu alespoň po dobu následujících 12 měsíců od data sestavení účetní závěrky. Proto byla účetní závěrka Společnosti sestavena za předpokladu jejího časově neomezeného trvání.

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

16. Následné události

K datu sestavení účetní závěrky nenastaly žádné následné události, které by ovlivnily účetní závěrku Společnosti k 31. prosinci 2023.

Sestaveno dne: 21. června 2024

Ing. Robert Kolář

Ředitel Společnosti

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

Mecanášři 2023 - nad 10 000 Kč - souhlas se zveřejněním			
částka	platba	jméno	příjmení
10 000,00 Kč	21.3.2023	Gabriela a Petr	Dvořákovi
10 000,00 Kč	20.2.2023	Jiří	Hrabovský
10 000,00 Kč	9.5.2023	Jan	Ksandr
10 000,00 Kč	8.3.2023	Markéta a Luděk	Nezbedovi
10 000,00 Kč	10.5.2023	Radek	Pádr
10 000,00 Kč	13.4.2023	Blanka	Suchánková
10 000,00 Kč	8.3.2023	Jan	Štěrbá
10 000,00 Kč	20.2.2023	Hanka	Toupalová
10 000,00 Kč	7.3.2023	Květoslava	Vyleťalová
10 000,00 Kč	19.09.2023	Marketa	Dvorak
10 000,00 Kč	26.09.2023	Josef	Surka
17 500,00 Kč	15.8.2023		Nadace život umělce
16 891,00 Kč	24.8.2023		Bärenreiter Praha s.r.o.
40 500,00 Kč	22.3.2023		Bulb spol. s r.o.
20 000,00 Kč	6.6.2023	Daniel	Adamka
20 000,00 Kč	19.5.2023	Lenka	Davídková
20 000,00 Kč	13.6.2023	Eliška	Hašková-Coolidge
10 000,00 Kč	7.2.2023	Martin	Hruška
10 000,00 Kč	2.3.2023	Martin	Hruška
20 000,00 Kč	13.3.2023	Ivo	Jančík
20 000,00 Kč	6.6.2023	Miroslav	Jandora
25 000,00 Kč	16.3.2023		Moravia Systems a.s.
20 000,00 Kč	17.1.2023	Katarina	Kohlmayer
20 000,00 Kč	30.3.2023	Pavel	Kotásek
20 000,00 Kč	31.1.2023	Jaroslava	Kubátová
20 000,00 Kč	23.1.2023	Petr	Luňák
20 000,00 Kč	7.2.2023	Dana	Mitchell
20 000,00 Kč	21.3.2023	Josef	Novotný
20 000,00 Kč	16.2.2023		HKDW HOLASEK s.r.o.
20 000,00 Kč	27.6.2023	Pavla a Aleš	Poděbradovi
20 000,00 Kč	10.5.2023	Petr	Pujman
20 000,00 Kč	10.5.2023	Ivana	Simonová
20 000,00 Kč	13.12.2023	Luboš	Veselý
50 000,00 Kč	11.4.2023	Vladimír	Dlouhý
70 000,00 Kč	11.5.2023		Sokol, Novák, Trojan, Doleček a partneři, akvokátní kancelář s.r.o.
50 000,00 Kč	2.12.2022	Hana a Marek	Jančovi
50 000,00 Kč	1.12.2023	Ivana	Juráňová
65 000,00 Kč	27.3.2023	Miroslav	Kalousek

Akademie klasické hudby, z.ú.

Příloha k účetní závěrce

Rok končící 31. prosincem 2023
(v tisících Kč)

60 000,00 Kč	22.12.2022	Aleš	Klaudy
60 000,00 Kč	1.2.2023	Zdeněk a Alena	Kuldovi
50 000,00 Kč	14.3.2023		Glatzová & Co.
50 000,00 Kč	28.6.2023		Architektonická a projekční kancelář CASUA
25 000,00 Kč	22.11.2022	Daniela	Sochůrková
60 000,00 Kč	7.3.2023	Mojmír	Souček
50 000,00 Kč	1.3.2023	Petr	Vácha
95 200,00 Kč	1.8.2023	Tomáš	Zapletal
25 000,00 Kč	31.10.2022	Jiří	Zlatuška